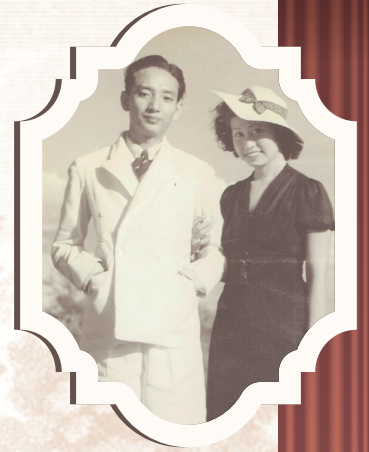

พกาवल

Phakavali

บทเรียบเรียงเพลงร้องจากละครเวที
ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

Transcriptions of Songs from the theatrical Plays
by Prasidh Silapabanleng

ชัญพงศ์ ทองสว่าง, ผู้วิจัย
Chanyapong Thongsawang, researcher

ผลงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง
บทเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง: การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติ การเรียบเรียง และการแสดง
โดย ผศ.ดร.ชัญพงศ์ ทองสว่าง
สนับสนุนโดย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

เจ้าของลิขสิทธิ์ ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง
ออกแบบ/จัดรูปเล่ม กฤตินี ชีวีวิทยาอาจ

สงวนลิขสิทธิ์

ພາກວລີ Phakavali

ບທເຣີຍບເຣີຍເພສງຣ້ອງຈາກສະຕຣເວທີ
ຂອງອາຈາຣຍ໌ປະສິທດີ ສິລປບຣຣເລງ

Transcriptions of Songs from the theatrical Plays
by Prasidh Silapabanleng

ຮັດຢູພງສ໌ ທອງສວ່າງ, ຜູ້ວິຈິຍ
Chanyapong Thongsawang, Researcher

ພສງນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການວິຈິຍເຣື່ອງ
ບທເພສງຣ້ອງຈາກສະຕຣເວທີຂອງອາຈາຣຍ໌ປະສິທດີ ສິລປບຣຣເລງ : ການວິເຄາະທັງສິດປະກິດ ການເຣີຍບເຣີຍ ແລະການແສດງ
ໂດຍ ພສ.ຕຣ.ຮັດຢູພງສ໌ ທອງສວ່າງ
ສັນຍະສຸດໂດຍ ສຳນັກງານການວິຈິຍແຫ່ງຊາດ (ວຈ.) ຮ່ວມກັບ ສຖາບັນດນຕຣີກັສຍາດນິວຮນາ

ສຖາບັນດນຕຣີກັສຍາດນິວຮນາ
PRINCESS GALYANI VADHANA INSTITUTE OF MUSIC

คำนิยม

ผลงานประพันธ์เพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่
1. เพลงร้องสำหรับละครเวที ที่แสดงอารมณ์เพลงตามเรื่องราวของบทละคร 2. เพลงประเภทเครื่องสายสี่ชิ้น (string quartet) ที่นิยมนำบทเพลงไทยเดิมของหลวงประดิษฐไพเราะ ผู้เป็นบิดามาเรียบเรียง 3. เพลงประเภทซิมโฟนีและซิมโฟนิคโพเอ็ม สำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์

หนังสือ “ผกาวลี : บทเรียบเรียงเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” และบันทึกการแสดงดนตรี “ศร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง : เพลงละครเวทีผกาวลี” จากโครงการวิจัยเรื่อง “บทเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง : การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติ การเรียบเรียง และการแสดง” ของ ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ที่ได้รับการสนับสนุนโดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา เป็นผลงานชิ้นสำคัญยิ่งในการเผยแพร่และสืบสานบทเพลงและเรื่องราวจากละครเวทีของคณะละครผกาวลีจากช่วงปี พ.ศ. 2488-2493

สำหรับผมเป็นที่ชัดเจนว่า ดร.ชัยพงศ์ ชื่นชอบและประทับใจในบทเพลง และแนวทางการประพันธ์เพลงสำหรับการแสดงละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ซึ่งบทเพลงเหล่านี้ นอกจากจะออกเป็นแนวโรแมนติกคลาสสิกแล้ว ยังได้ผสมผสานวัฒนธรรมไทยและตะวันตกได้อย่างลงตัว

จากการที่ได้สนทนากับ ดร.ชัยพงศ์ เรื่องบทประพันธ์เพลงละครเวทีของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และได้เล่าเรื่องราวของบทเพลงตามเอกสารที่ได้เก็บไว้ ณ “พิพิธภัณฑ์สังคีตศิลป์ ศร-ประสิทธิ์ โดย กุลธร” ที่ตั้งอยู่ในซอยสุขุมวิท 24 อาทิ บทละครเวทีต้นฉบับ โน้ตลายมือต้นฉบับ รูปภาพ อย่างจริงจัง อีกทั้ง ดร.ชัยพงศ์ ยังได้ทำการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และ Prof. Klaus Pringsheim ผู้เป็นอาจารย์ดนตรีคนสำคัญของอาจารย์ประสิทธิ์ จากคลังห้องสมุดในต่างประเทศ ซึ่งถือเป็นข้อมูลสำคัญที่ยังไม่เคยปรากฏในประเทศไทยมาก่อน จึงเห็นได้ชัดว่า ดร.ชัยพงศ์ มีความสนใจในบทประพันธ์เพลงละครเหล่านี้มาก โดยเฉพาะบทเพลง

ที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง นำบทเพลงไทยเดิม ที่แต่งโดยหลวงประดิษฐไพเราะ ผู้เป็นบิดา มาเรียบเรียงใหม่ในแนวสากลตะวันตก สำหรับบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีสากลประมาณ 14 ชิ้น ในการแสดงละครในยุคนั้น

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ประพันธ์บทเพลงละครเหล่านี้ แทบจะทุกเพลงสำหรับ บรรเลงด้วยวงดุริยางค์ โดยได้เรียบเรียงราว 10 บทเพลงสำหรับการบรรเลงเปียโน ตามที่ คุณอัปสร กุระโรหิต ลูกศิษย์คนใกล้ชิดได้รวบรวมไว้ ดร.ชัยพงศ์ ได้คัดเลือก 12 บทเพลง จากละครเวทีบทสำคัญของคณะผกาภิมาทำการวิเคราะห์ศึกษาอย่างละเอียด ทั้งในด้านการ ประพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับบทละครเวที โดยนำโน้ตต้นฉบับมาเรียบ เรียงสำหรับการบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง (piano reduction score) ได้อย่าง ไพเราะ พร้อมทั้งยังได้ทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาในการแปลคำร้องเป็นภาษา อังกฤษ อีกทั้งยังรักษาแนวเพลงเดิมที่ประพันธ์โดยอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ไว้ได้อย่างดี โดยมีได้ทำให้บทเพลงด้อยค่าลงแต่อย่างใด

บทประพันธ์เพลงละครผกาภิมา ซึ่งแต่เดิมรับฟังได้จากการบรรเลงด้วยวงดุริยางค์เท่านั้น บัดนี้สามารถที่จะบรรเลงและรับฟังจากการบรรเลงเปียโนหลังเดียวประกอบการขับร้อง ถือได้ว่าเป็นอีกหนทางในการช่วยอนุรักษ์บทเพลงที่ทรงคุณค่าเหล่านี้ และเป็นการต่อชีวิตให้กับบทประพันธ์ เพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ให้อยู่ในโลกดนตรีของประเทศไทย และแพร่หลายในระดับ นานาชาติต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง

บุตรชายของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

บทนำ

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปี พ.ศ. 2541 ผู้ได้รับการถ่ายทอดการเล่นดนตรีไทยจากหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ผู้เป็นบิดา อีกทั้งยังได้ไปศึกษาด้านการประพันธ์ดนตรีตะวันตกที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น โดยเรียนกับ เคลาส์ ฟริงส์โฮม์ บรรณารักษ์ที่เป็นทั้งผู้ช่วยและลูกศิษย์ของ กุสตาฟ มาเลอร์ และยังใกล้ชิดกับ ริชาร์ด สเตรซซ์ สองคีตกวีคนสำคัญแห่งยุคโรแมนติกตอนปลาย ทำให้บทประพันธ์ของท่านได้ผสมผสานแนวดนตรีไทย ที่มีท่วงทำนองในบันไดเสียงห้าเสียง (Pentatonic) รวมถึงการเอื้อนเสียงและลีลาการเล่นโน้ตประดับที่อ่อนช้อย ให้เข้ากับเทคนิคการประพันธ์เพลงและเสียงประสานแบบตะวันตกได้เป็นอย่างดี อาจารย์ประสิทธิ์ได้สร้างสรรค์บทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ บทเรียบเรียงเพลงไทยเดิมสำหรับเครื่องสายสี่ชิ้น และประพันธ์บทเพลงละครเวทีไว้เป็นจำนวนมาก สำหรับแสดงโดยคณะ “ผกาวัลี” กำกับการแสดงโดยคุณลัดดา (สารดาหย่น) ศิลปบรรเลง ผู้เป็นภริยา ถือเป็นบทประพันธ์ที่ทรงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของคีตกวีเอกชาวไทย ควรแก่การศึกษา สืบสาน และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์ในระดับสากล

เนื่องด้วยการแสดงดนตรีโดยวงดุริยางค์มีการบริหารจัดการที่ยากและใช้งบประมาณสูงในการจัดงาน ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะเรียบเรียงบทเพลงร้องของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ในรูปแบบการขับร้องร่วมกับการบรรเลงเปียโนประกอบ โดยบางบทเพลงได้เพิ่มอรรถรสโดยการเพิ่มเครื่องดนตรีเสริมเข้าไปเพื่อสร้างสีสันให้หลากหลายขึ้นในลักษณะการแสดงดนตรีกลุ่มขนาดเล็ก (Chamber music) เพื่อให้สามารถจัดการแสดงได้คล่องตัวขึ้น และเผยแพร่บทเพลงที่ทรงคุณค่าให้แก่วงการดนตรีทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ อีกทั้งนักดนตรีทั้งมืออาชีพและมือสมัครเล่น ก็ยังสามารถนำโน้ตเพลงร้องที่เรียบเรียงขึ้นพร้อมแนวเปียโนไปฝึกเล่นด้วยตัวเองได้อีกด้วย

ด้วยการสนับสนุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ในการทำโครงการวิจัยเรื่อง “บทเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง : การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติ การเรียบเรียง และการแสดง” ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวประวัติและบทละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ วิเคราะห์บทประพันธ์ และเรียบเรียง 12 บทเพลง ได้แก่ “สายสัมพันธ์” “ความสุข” “โฉมงามเวียงฟ้า” “รีนระรวย” และ “แขกสาหร่าย” จากเรื่อง “เวียงฟ้า” “ลมหนาว”

“เห็นใจสักครั้ง” “ไอ้รัก” “ไอ้เป็นหญิง และ “เสียแรงรัก” จากเรื่อง “ผกาวัลี” “ไ้ย้อดดวงใจ” จากเรื่อง “ความพยายาม” และ “หัวใจทรمان” จากเรื่อง “สร้อยไข่มุก” สำหรับการบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง โดยตีพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือ “ผกาวัลี : บทเรียบเรียงเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผู้วิจัยจึงได้จัดทำบันทึกการแสดงดนตรี “ศร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง : เพลงละครเวทีผกาวัลี” ในวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 แทนการแสดงต่อหน้าสาธารณะ โดยทำการแสดงร่วมกับศิลปินนักร้อง และนักดนตรีที่เคยได้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับอาจารย์ประสิทธิ์ และครูลัดดา ศิลปบรรเลง อาทิ อาจารย์ไจรัตน์ พิทักษ์เจริญ ดร.กรวิช เทพหัสติน ณ อยุธยา และอาจารย์สิทธิชัย เพ็งเจริญ รวมทั้งศิลปินนักดนตรีคลาสสิกและนักดนตรีไทยที่มีฝีมือโดดเด่น โดยนำเสนอ 12 บทเพลงเรียบเรียงดังกล่าวของอาจารย์ประสิทธิ์ พร้อมด้วยบทเพลง “ดวงจันทร์” จากละครเวทีเรื่อง “เลือดสุพรรณ” ของหลวงวิจิตรวาทการ และ “Im Abendrot” จาก “Four Last Songs” ของ ริชาร์ด สเตรซซ์ ซึ่งถือว่าเป็นนักประพันธ์ที่มีอิทธิพลต่อผลงานเพลงร้องของอาจารย์ประสิทธิ์ บันทึกวิทัศน์การแสดงดังกล่าวได้เผยแพร่ในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 ผ่านทาง PGVIM Youtube Channel

การแสดงดังกล่าวถือเป็นการนำเสนอผลงานดุริยศิลป์และคีตศิลป์ของไทยที่ทรงคุณค่าที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง พร้อมกับภริยา ครูลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง และบิดา หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้ร่วมกันสร้างและกำกับการแสดงละครเวที ประพันธ์ดนตรีและคำร้อง อำนวยเพลง อีกทั้งยังเรียบเรียงและพัฒนาต่อยอดเพลงไทยเดิม เพื่อสร้างสุนทรีและความจรรโลงใจให้แก่สังคม ผลงานที่มากมายของครอบครัวศิลปบรรเลงล้วนมีคุณค่าต่อการเรียนรู้และเป็นสายสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างดนตรีไทยอันทรงคุณค่า และดนตรีตะวันตกได้อย่างงดงามลงตัว เกิดเป็นบทเพลงไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นที่ประจักษ์ยกย่องในระดับนานาชาติ

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง

14 พฤษภาคม 2565

สารบัญ

คำนิยม	2
บทนำ	4
ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และเพลงละครเวทีคณะผกาวัลี	8
ผกาวัลี	10
เวียงฟ้า	12
การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติและการเรียบเรียง	14
บรรณานุกรม	26
Prasidh Silapabanleng and his compositions for Phakavali theatrical troupe	27
“ศร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง : เพลงละครเวทีผกาวัลี”	34
เนื้อเพลงร้อง	36
โน้ตเพลง	
สายสัมพันธ์	52
ความสุข	56
โฉมงามเวียงฟ้า	59
รีนระรวย	64
แขกสาหร่าย	66
โอยอดดวงใจ	70
หัวใจทรมาน	74
ลมหนาว	77
เห็นใจสักครั้ง	80
โอรัก	84
โอยเป็นหญิง	89
เสียแรงรัก	92
ประวัตินักร้องและนักดนตรี	96

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และเพลงละครเวทีคณะพกาภิ

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (พ.ศ. 2455-2542) ได้เรียนการเล่นดนตรีไทยจากหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ผู้เป็นบิดา ต่อมาได้ศึกษาต่อที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น (Tokyo Academy of Music ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น Tokyo University of the Arts) ด้านการประพันธ์ดนตรีตะวันตก โดยเรียนกับ เคลาส์ ฟริงส์โฮม (พ.ศ. 2426-2515) ประมาจารย์ชาวเยอรมัน ผู้ที่ย้ายไปเวียนนาในปี พ.ศ. 2449 และเป็นนักเล่นเปียโนประกอบ (Repetiteur) ณ โรงละครราชสำนัก แห่งกรุงเวียนนา อีกทั้งยังเป็นผู้ช่วยของ กุซตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler, พ.ศ. 2403-2454) คีตกวีชื่อดังที่เคยกล่าวไว้ว่า ฟริงส์โฮมเป็น “ลูกศิษย์ของเขา” ในจดหมายถึงนักเขียนกวี โทมัส มันน์ (Thomas Mann) ผู้เป็นพี่เขยของฟริงส์โฮม นอกจากนี้ฟริงส์โฮมยังมีความใกล้ชิดกับ ริชาร์ด สเตรซซ์ (Richard Strauss, พ.ศ. 2407-2492) คีตกวีเอกผู้ซึ่งเคยนำบทประพันธ์ของฟริงส์โฮมอย่างน้อยหนึ่งบทมาแสดง ในปี พ.ศ. 2474 ฟริงส์โฮมได้รับเชิญให้ไปสอนที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว จากนั้นในปี พ.ศ. 2480 ได้ย้ายมาที่กรุงเทพฯ โดยได้ทำงานในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีให้กับกรมศิลปากร ก่อนที่จะย้ายกลับไปประเทศญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2482 ฟริงส์โฮมได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมเอเชียในการเรียบเรียงเพลงญี่ปุ่นและเพลงไทยสำหรับดนตรีบรรเลง และสำหรับวงดุริยางค์ ระหว่างที่เขาปฏิบัติงานในกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2481 เขาได้เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ และสำหรับบรรเลงไวโอลินร่วมกับเปียโน โดยตั้งชื่อเพลงว่า “ท่วงทำนองสยาม เพลงชุดสำหรับไวโอลินและเปียโน” ผลงานลำดับที่ 37 (“Siamese Melodies - Suite for Violin and Piano”, op. 37) ผลงานชุดนี้ประกอบด้วย 5 บทเพลง ได้แก่ บทเพลง “ความฝัน” “เชิชมดอกไม้” “วิญญานแสนหวี” “คิดถึงแต่ไกล” และ “ดวงจันทร์” ฟริงส์โฮมยังได้นำบทเพลงไทยออกแสดงที่ญี่ปุ่น ดังที่ปรากฏในจดหมายถึงอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง จากกรุงโตเกียว ลงวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2483 มีใจความว่า “ตามคำแนะนำของผม คุณทาคามิ จะร้องบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการในการแสดงร้องเพลงของเขาเป็นภาษาไทย [...] สามบทจากเรื่อง *เจ้าหญิงแสนหวี* สอง (หรือสาม) บทจากเรื่อง *เลือดสุพรรณ*”

เป็นการยากที่จะผสมผสานเสียงประสานแบบตะวันตกทั่วไปให้เข้ากับบันไดเสียงห้าเสียง ดังที่ปรากฏจากตัวอย่างการเรียบเรียงบทเพลงพื้นเมืองฮังการีและโรเมเนียนของ เบลา บาทอค (Béla Bartók) ฟริงส์โฮมจึงได้ประยุกต์การดำเนินคอร์ดแบบครึ่งเสียง (chromatic chords) การใช้โน้ตแขวน (suspension notes) และการใช้คอร์ดยืม (borrowed chords) บ่อยครั้ง เพื่อสร้างเสียงที่มีลักษณะพิเศษ โดยที่เขาจัดรูปแบบของวลีให้แบ่งเป็นลักษณะ กลมกล่อม (consonant) - กระด้าง (dissonant) - กลมกล่อม (consonant) นั่นก็คือการใช้บันไดเสียงและเสียงประสานที่ชัดเจนในตอนต้นและท้ายประโยค ส่วนตรงกลางจะมีแนวประสานที่อิสระนอกกรอบ ซึ่งบ่อยครั้งเขาใช้การเคลื่อนขนาบที่ละครึ่งเสียง (chromatic parallel movement) ซึ่งบางครั้งก็ใช้ร่วมกับการเลื่อนระดับขึ้นเสียงแบบไดอาโทนิค (diatonic) เพื่อเพิ่มความน่าสนใจในช่วงกลางประโยค ทำให้พอที่จะเห็นโครงสร้างเสียงประสานหลัก พร้อมกับการเติมแต่งเสียงหลายแนวที่ซับซ้อน เทคนิคการประพันธ์ลักษณะนี้ปรากฏในบทเพลงยุคโรแมนติกเยอรมันตอนปลาย และบทเพลงอิมเพรสชันนิสม์ฝรั่งเศส (French Impressionism)

ด้วยเทคนิคการประพันธ์ที่สืบทอดจากปรมาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้ผสมผสานแนวการดำเนินแนวเสียงประสานแบบคลาสสิกที่ลึกซึ้ง เข้ากับสำเนียงดนตรีไทยที่มีท่วงทำนองในบันไดเสียงห้าเสียง

(Pentatonic) ได้อย่างลงตัว

อาจารย์ประสิทธิ์ได้เรียบเรียงบทเพลงไทยเดิมที่เป็นผลงานชิ้นสำคัญของบิดา อาทิ “เสียงเทียน” “ดำเนินทราย” และ “เชิดใน” ด้วยแนวทางการประพันธ์แบบตะวันตกสำหรับบรรเลงโดยเครื่องดนตรีตะวันตก อีกทั้งยังประพันธ์ “เพลง ดับสยาม” (“Siamese Suite”) ซึ่งประกอบด้วยกัน 4 ท่อน ได้แก่ 1. “พระจันทร์ที่ลอยเหนือวัด” (“Moon over the Temples”) 2. “ในพระบรมมหาราชวัง” (“In the Grand Palace”) 3. “อาลัยสยาม” (“Siamese Lament”) และ 4. “ในชุมชนคนจีนที่กรุงเทพฯ” (“In Bangkok’s Chinatown”) เพื่อแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเสียงดนตรีโดยที่อาจารย์ประสิทธิ์ได้เขียนท่อนแรกขึ้นตั้งแต่สมัยที่ยังเรียนกับพริ้งโสมที่ประเทศญี่ปุ่น และต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ได้ประพันธ์เพิ่มอีก 3 ท่อน ซึ่งในปีเดียวกันผลงานชุดนี้ได้แสดงรอบปฐมทัศน์ที่การประชุมดนตรียูเนสโก (UNESCO Music Conference) ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

หลังจากที่อาจารย์ประสิทธิ์ได้รับราชการโดยทำหน้าที่เป็นวาทยกรและนักประพันธ์ที่กองดุริยางค์สากล กรมศิลปากร และได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นล่ามภาษาญี่ปุ่นและเป็นผู้ประสานงานให้กับทางรัฐบาลในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 อาจารย์ประสิทธิ์ ร่วมกับภริยา (ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง) บิดา (หลวงประดิษฐไพเราะ) และพี่สาว (คุณหญิงขึ้น ศิลปบรรเลง) ได้สร้างละครเวที อีกทั้งได้ก่อตั้งคณะละคร “ผกาวัล” และจัดตั้งโรงเรียน “ผกาวัลนาฏดุริยางค์” เพื่อสอนสอนการฟ้อนรำและดนตรีขึ้นที่บ้าน อีกทั้งยังได้แสดงดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยให้กับนักศึกษาวต่างชาติ คณะนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศและได้รับเชิญให้ไปแสดงนาฏศิลป์และดนตรีไทย ในต่างแดน ทั้งในทวีปยุโรป ทวีปอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งได้มีโอกาสแสดงที่องค์การสหประชาชาติใน “วันสิทธิมนุษยชน”

อาจารย์ประสิทธิ์ประพันธ์บทเพลงประกอบละครเวทีให้กับคณะละคร “ผกาวัล” โดยได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ในระหว่างปี พ.ศ. 2489 ถึง 2494 อีกทั้งยังได้สร้างดารานักแสดงคนสำคัญขึ้นหลายคน อาทิ ส.อาสนจินดา สวลี ผกาพันธุ์ ชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) โดยได้สร้างผลงานการละครไว้ทั้งหมด 15 บทละครเวที สำหรับคณะละคร “ผกาวัล” ที่ประกอบไปด้วย นักร้อง นักฟ้อนรำ และนักดนตรีรวม 14 คน บรรเลงเครื่องดนตรีตะวันตก ได้แก่ ไวโอลิน 1 (สองคน) ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส ฟลูต คลาริเน็ต ทรัมเป็ต ทรอมโบน และกลองชุด

นักดนตรีที่มาร่วมบรรเลงให้แก่วงดนตรีของคณะผกาวัลในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2489-2493 ได้แก่ क्रमณเตียร (ไม่ทราบนามสกุล) เล่นไวโอลิน 1-2 คุรุบุศย์ (ไม่ทราบนามสกุล) เล่นไวโอลิน 1 และคุณมานิตย์ (ไม่ทราบนามสกุล) เล่นกลองชุด จากกองการสังคีต กรมศิลปากร รวมทั้ง เรืออากาศตรีพูน กลิ่นบุปผา เล่นดับเบิลเบส และทิชา โพธิเวส เล่นไวโอลิน 1 จากกองดุริยางค์ทหารอากาศ¹

พันตำรวจโททิชา โพธิเวส ได้เล่าถึงประสบการณ์การเล่นดนตรีกับคณะผกาวัลภายใต้การอำนวยการของอาจารย์ประสิทธิ์

“ตอนนั้นผมยังอายุเพียงแค่ 17 ปีเท่านั้นเอง ครูประสิทธิ์ท่านเอ็นดูผมให้ผมเข้าร่วมวงบรรเลงด้วย ซึ่งตอนนั้นผมเล่นในตำแหน่งไวโอลิน เพลงของครูประสิทธิ์ในยุคนั้นท่านได้เรียบเรียงเสียงประสาน

¹ ศิริมงคล นาฏกุล. “ผกาวัล ดำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ : อินทนิล, 2555, 198.

เป็นเพลงที่เล่นยากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักดนตรีอย่างพวกเราแล้วถึงแม้ว่าพี ๆ หลายท่านในวงจะเป็นนักดนตรีอาชีพก็ยังคงต้องมาฝึกซ้อมสัปดาห์ละครั้งกับบทเพลงของท่านให้ชำนาญเสียก่อน ไมเช่นนั้นแล้วบรรเลงรวมวงจะมีปัญหาในการปรับวงเป็นอย่างมาก”

“บรรยากาศการซ้อมดนตรีของวงดนตรีคณะผกาวัลลีในขณะนั้นท่านครูประสิทธิ์จะมีการมอบบทเพลงให้นักดนตรีสำหรับการฝึกซ้อมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงก่อนการแสดงจริงเท่านั้นโดยนักดนตรีแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบตนเองในการฝึกซ้อมสัปดาห์ละครั้งด้วยตัวเองก่อนที่จะมารวมวงในการปรับแนวทางการบรรเลงโดยครูประสิทธิ์ [...] ส่วนบรรยากาศการฝึกซ้อมใหญ่ของคณะผกาวัลลีที่โรงภาพยนตร์เฉลิมนคร ก่อนการแสดงจริงนั้น กลุ่มนักแสดงละครจะเข้ามาเพื่อฝึกซ้อมกับเวทีในช่วงเวลากลางวัน ส่วนบรรดานักดนตรีจะมาซ้อมรวมกันได้ก็ต้องเป็นช่วงค่ำถึงจะปรับวงกันได้”²

ละครเวทีของไทยถือเป็นมหรสพที่สร้างความอภินิรมย์ใจของชาวพระนครเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังปูพื้นฐานองค์ความรู้ทางศิลปศาสตร์และการดนตรีที่เจริญงอกงามขึ้นได้ในเวลาต่อมา นับเป็นบทบาทสำคัญยิ่งของ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และครูลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ในการก่อร่างสร้างดุริยศิลป์ คีตศิลป์ และนาฏศิลป์ แก่ชาติไทย อย่างเป็นคุณูปการ ก่อนที่ภาพยนตร์ต่างประเทศจะเข้ามาเปลี่ยนความนิยมการรับชมการแสดงในโรงละครเป็นโรงภาพยนตร์ จนทำให้คณะละคร “ผกาวัลลี” ต้องยุติไปในที่สุด

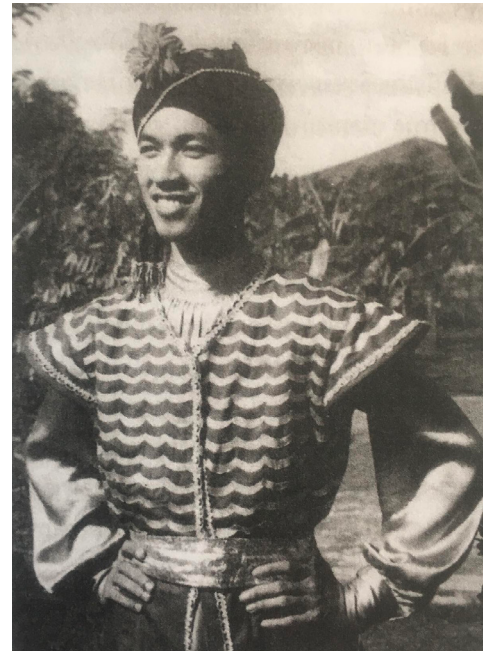
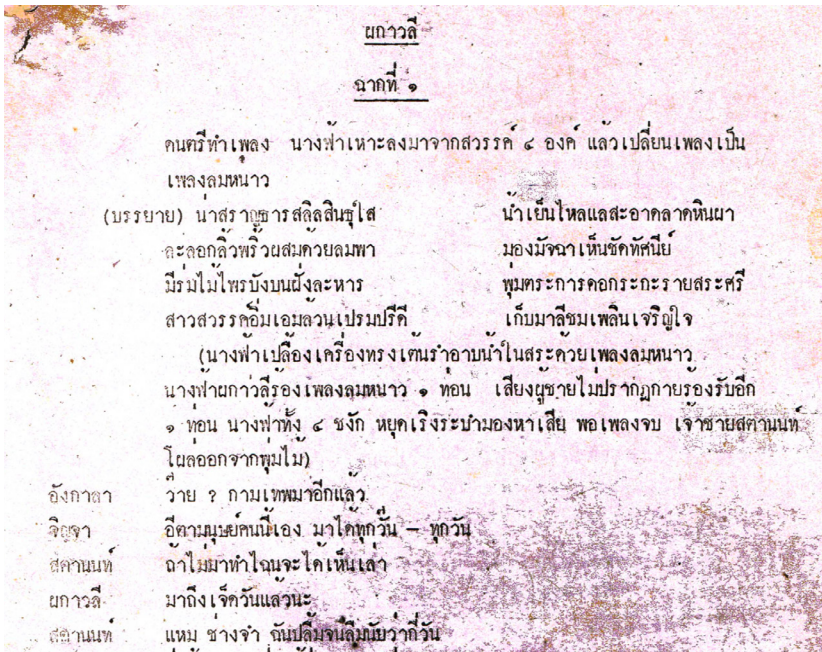
ผกาวัลลี

“ผกาวัลลี” เป็นละครเวทีบทแรกๆ ที่สร้างโดยครอบครัวศิลปบรรเลง ร่วมกับ “แสงทอง” หลวงบุญยमानพพาณิชัย (อรุณ บุญยमानพ) ผู้เขียนบทละครประกอบด้วยกัน 6 ฉาก โดยนำเค้าโครงเรื่องมาจากอินเดีย อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ประพันธ์เพลงร้องบรรเลงร่วมกับวงดุริยางค์ขนาดเล็ก (chamber orchestra) หลวงประดิษฐไพเราะนำวงดนตรีไทยเดิมมาร่วมบรรเลง การแสดงรอบปฐมทัศน์สันนิษฐานว่าจัดขึ้นในปี พ.ศ. 2488 ประสบความสำเร็จอย่างสูง จนได้มีการเรียกร้องให้กลับมาแสดงอีก เมื่อสิ้นสุดสมัยกาลแรกไป ในสมัยกาลที่สองในราวเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล และพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ได้ทอดพระเนตรการแสดง อีกทั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ครูศร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง เข้าเฝ้าฯ ด้วยทรงสนพระทัยเกี่ยวกับการประพันธ์บทเพลงในละครเวทีบทนี้

นักแสดงนำฝ่ายชายรับบทโดย อุโฆษ จันทร์เรือง แสดงเป็นเจ้าชายสตานนท์ ในขณะที่ อนงค์ นาคสวัสดิ์ (พัฒน์กุล) รับบทเทพธิดาผกาวัลลี ส่วนเทพธิดาอีก 3 องค์ แสดงโดยชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) สมศรี สนธิรัตน์ และสายสวาท (ไม่ทราบนามสกุล)

“ผกาวัลลี” เป็นเทพธิดาองค์หนึ่ง ที่เจ้าชายสตานนท์ ผู้เป็นมนุษย์ แอบยลโฉมเข้าแล้วหลงรัก แต่ความรักของทั้งสอง ก็มีเงื่อนไขและอุปสรรค เพราะพระอินทร์เป็นเจ้าชีวิตของผกาวัลลี ขณะเดียวกัน พระนางจิตตวัต แห่งนครไตรตรึงค์ ก็หลงรักเจ้าชายสตานนท์ แต่เจ้าชายก็ไม่สามารถรับรักพระนางได้ เรื่องจึงกลายเป็นรักสามเส้า ท่ามกลางรักแท้อันบริสุทธิ์หนึ่งชีวิต และอำนาจริษยา ในที่สุดจึงนำมาสู่โศกนาฏกรรมที่ ผกาวัลลี กับเจ้าชายสตานนท์ ต้องพบจุดจบด้วยกันในกองเพลิง

² ศิริมงคล นาฏกุล. “ผกาวัลลี ตำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ : อินทนิล, 2555, 194.

เรื่องย่อบทละคร “ผกาวัลี”

เทพธิดาทั้งสี่มีชื่อว่า อังกาสา จิตจา มารตี และผกาวัลี เหาะลงมายังเมืองมนุษย์เพื่อเล่นน้ำที่สระอนโณดาต เจ้าชายสदानนท์แห่งกรุงศตบรรณบุรีเสด็จประพาสป่าแอบชมโฉม จึงมีไมตรีกับเทพธิดาผกาวัลีและขอให้นางเห็นใจในความรักของตน ผกาวัลีมีใจรักตอบเช่นกัน แต่กายไม่สามารถอยู่กับสदानนท์ได้ เพราะนางและเพื่อน ๆ มีพระอินทร์เป็นเจ้าชีวิต อังกาสาแนะนำให้สदानนท์ไปขอต่อพระอินทร์ สदानนท์ตกลงใจตามคำแนะนำ

พระอินทร์เห็นว่าสวรรค์และมนุษย์โลกมีแต่ความสงบสุข จึงยินดีที่จะประทานพร ผกาวัลีจึงขอพรให้ตนพ้นจากการเป็นชายาพระอินทร์ และมีอิสระเสรีที่จะทำอะไรตามใจตน พระอินทร์ขอให้ผกาวัลีสารภาพบาป ผกาวัลีจึงนำสदानนท์มาเข้าเฝ้า สदानนท์ได้กราบทูลให้พระอินทร์ทรงทราบว่า ตนและผกาวัลีมีความรักต่อกัน และทูลขออนุญาตจากพระอินทร์ พระอินทร์ทรงพิโรธ จึงใช้อิทธิฤทธิ์ของสายฟ้าทำให้สदानนท์สลบ ผกาวัลียอมรับว่ามีนางความรักต่อสदानนท์มากกว่าพระอินทร์ พระอินทร์จำต้องให้พรตามที่นางขอ แต่ทำโทษผกาวัลีโดยสาปนางให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด ในเวลากลางวันร่างกายท่อนล่างของนางผกาวัลีจะกลายเป็นหินครึ่งตัว ต่อเมื่อเวลากลางคืนนางจึงจะกลายเป็นมนุษย์เต็มตัว ทั้งจะเนรมิตให้เทวาลัยร้างให้อาศัยอยู่เพื่อทั้งสองจะได้พบกัน เมื่อหมดชาตินี้เมื่อใด ทั้งสองจึงจะได้เกิดเป็นเทวดาคู่กัน

เมื่อเจ้าชายสदानนท์พ้นจากสลบ ได้ยินเสียงผกาวัลีร้องรำพัน จึงหาทางเข้าเทวาลัย และขอให้ผกาวัลีเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตนสลบไป เมื่อเจ้าชายสदानนท์ทราบถึงโทษทัณฑ์ที่พระอินทร์สาปผกาวัลี เจ้าชายยังเห็นใจในเคราะห์กรรมของผกาวัลี และได้ให้สัญญาว่าจะรักผกาวัลีจนวันตาย

บรรดาเจ้าชายต่าง ๆ มาชุมนุมกันที่ลานหน้าพระราชมณเฑียรแห่งนครไตรตรึงค์ บุโรหิตแจ้งให้ทราบว่าพระนางจิตตวดีเสด็จพร้อมนิรมาลาที่เลี้ยง การประลองฝีมือระหว่างชายสองคนได้เริ่มขึ้น ชายคนหนึ่งเสียทีล้มลงชายอีกคนหนึ่งเงื้อ

ดาบจะฟัน เจ้าชายสตันนทซึ่งกำลังแอบดูการประลองดาบก็พลันถลาเข้าขวาง ใช้ดาบรับไว้ ชายผู้ชนะขอทำการต่อสู้กับ เจ้าชายสตันนท ปุโรหิตขอให้เจ้าชายสตันนทแนะนำตนเองแก่พระนางจิตตวัต เจ้าชายสตันนทถวายคำนับ และแนะนำ ตนเองว่าเป็นสามัญชน ตนยินดีจะแก้ตัว ระหว่างการสู้รบ เจ้าชายสตันนทก้าวเท้าพลาด คู่ต่อสู้จึงฟันแต่รับทัน พระนาง จิตตวัตมีความพึงพอใจเจ้าชายสตันนทที่อยู่แล้ว และเกรงว่าจะเสียที นางจึงแสร้งทำเป็นไม่สบาย และขอให้ยุติการประลอง ดาบ นิรมาลาขอให้ปุโรหิตสะกดรอยตามเจ้าชายสตันนท

ปุโรหิตนำตัวเจ้าชายสตันนทมาเข้าเฝ้าพระนางจิตตวัต นิรมาลาได้แจ้งให้พระนางจิตตวัตทราบว่า สตันนทเป็น กษัตริย์แห่งกรุงศตบรรณบุรี พระนางจิตตวัตแสดงความสนใจเจ้าชายสตันนทอย่างเปิดเผย เจ้าชายสตันนทบอกว่าตน เป็นเจ้าของแหวนที่ได้มาจากชายาของตนคือนางผกาวิไลผู้เป็นเทพธิดา เดิมแหวนวงนี้เป็นของพระอินทร์ประทานให้ผกาวิไล ในฐานะชายา แต่ขณะนี้ผกาวิไลมาเป็นชายาของตนแล้ว เมื่ออยู่ด้วยกันมาเกิดความยากจนต้องขายแหวน ซื้อเครื่องนุ่งห่ม และอาหารมารับประทาน จึงขายแหวนให้แก่ช่างทอง พระนางจิตตวัตได้จ่ายเงินแก่ช่างทองและถือว่าเจ้าชายสตันนทเป็น คนนี้ต้องคุมตัว ทั้งยังขู่สตันนทว่า หากไม่เข้าพิธีวิวาห์ด้วยกันพระนางจะฆ่าเจ้าชายเสีย สตันนทจึงต้องจำยอม

เจ้าชายสตันนทแอบหนีไปหาผกาวิไล พระนางจิตตวัตทราบเข้า จึงไม่พอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง สตันนทได้เล่าเหตุการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผกาวิไลเสียใจมาก สตันนทวิงวอนผกาวิไลให้เห็นความจริงใจที่ตนทิ้งบ้านเมืองไม่เยื่อใยต่อราชสมบัติ หากการ ที่ต้องยอมวิวาห์กับพระนางจิตตวัตก็เพราะต้องการรอดชีวิตกลับมา ด้วยความรักและความเป็นห่วงผกาวิไล

ผกาวิไลเข้าใจในความรักของสตันนท รุ่งเช้าสตันนทลาผกาวิไล แล้วกลับไปหาพระนางจิตตวัต ดำรวจวังรับคำสั่ง ของพระนางจิตตวัตมาเผาเทวาลัย เจ้าชายสตันนทเห็นแสงไฟไหม้เทวาลัยจึงกลับมาหาผกาวิไล และพยายามช่วยผกาวิไล ออกจากเทวาลัยแต่ทั้งสองไม่ประสบผลสำเร็จ เจ้าชายสตันนทจึงขอยอมตายพร้อมผกาวิไล ณ เทวาลัยแห่งนี้

เวียงฟ้า

ละครเวที “เวียงฟ้า” เขียนบทโดย “อิงอร” (ศักดิ์เกษม หุตาคม) ออกแสดงรอบปฐมทัศน์ที่ศาลาเฉลิมนคร ในกรุงเทพฯ ในปี ๒๕๔๐ โดยที่ ลัดดา (สารทายน) ศิลปินรณรงค์ แสดงนำในบทเจ้าหญิงเวียงฟ้า ประวัติ ผิวเผือก รับบท พระเอกเป็นเจ้าชายรุ่งฤทธิ์ ส.อาสนจินดา รับบทเจ้าชายเลอสรวง วงศ์ ศรีสวัสดิ์ รับบทเจ้าฟ้าอินทวงศ์ และ วสันต์ สุนทรปักษิน แสดงบทอินทเดช

“เวียงฟ้า” เป็นนิยายเกี่ยวกับความรัก ความโลภโมโหสัน และความเป็นปฏิกษต่อกันที่ฝังรากลึกมาจากรุ่นพ่อสู่ รุ่นลูก ระหว่างนครเวียงรายและนครผาคำ แม้ว่า เจ้ารุ่งฤทธิ์ เจ้าเลอสรวง และแม่เจ้าอยู่หัวเวียงฟ้า จะพยายามแสวงหา สันติภาพและความเป็นหนึ่งเดียวกัน คินมาแก่นครทั้งสอง แต่ก็ต้องจำนนต่อเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ที่ผูกมัดนครทั้งสอง ส่งผลให้เกิดความสูญเสียของเจ้าชายทั้งสองแห่งนครเวียงรายในที่สุด

³ ศิริมงคล นาฏยกุล. “ผกาวิไล ตำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ : อินทนิล, 2555, 19-21.

เรื่องย่อบทละคร “เวียงฟ้า”

โดยประกาศิตของพ่อเจ้าเหนือหัวเวียงราย มีพระราชบัญชาให้ เจ้าชายรุ่งฤทธิ์ กับ เจ้าชายเลอสรวง โอรสทั้งสอง นำกองทัพเข้าประชิดนครผาคำ ซึ่งครั้งหนึ่งเมื่อ ๒๐ ปีก่อน พ่อเจ้าเหนือหัวผาคำได้เสียพระเคียรให้แก่พ่อเจ้าเหนือหัวเวียงรายมาแล้ว ดังนั้น เจ้าฟ้าอินทวงศ์ผู้น้องแห่งนครผาคำจึงปฏิเสธบัลลังก์ ด้วยเกรงว่าเมื่อสิ้นตนเสีย เจ้าอินทเดช ลูกนิสยชั่วของตนจะยังความพินาศมาสู่บัลลังก์นครผาคำ เจ้าฟ้าอินทวงศ์จึงได้มอบบัลลังก์ซึ่งตนควรได้โดยขัตติยะประเพณีนั้นให้แก่หลานหญิง คือ “เจ้าเวียงฟ้า”

ในขณะที่ แม่เจ้าอยู่หัวเวียงฟ้า ประกอบพิธีสุมพรเลือกขุนพลและศรีสวามีออกสู้ศึก ทั้งกำลังจะมอบมาลัยให้แก่ เจ้าอินทเดช ในฐานะผู้ชนะประลองฝีมือ เจ้าชายทั้งสองจากนครเวียงรายได้ออกมาคัดค้าน และแฉความชั่วของเจ้าอินทเดช ซึ่งลอบฆ่าคู่ต่อสู้ของตนเสีย แล้วเอนักโทษปลอมมาประลองแทนเพื่อให้คู่ต่อสู้แพ้ตน

ในที่สุด เจ้ารุ่งฤทธิ์จึงเข้าประลองฝีมือกับเจ้าอินทเดช และชนะเจ้าอินทเดช ขณะที่แม่เจ้าอยู่หัวเวียงฟ้ากำลังจะมอบมาลัยนั้นให้แก่เจ้ารุ่งฤทธิ์ เจ้าฟ้าอินทวงศ์ได้ออกมาประกาศว่า เจ้าชายทั้งสองจากเวียงรายนั้นเป็นศัตรู จึงสั่งให้ทหารจับ แต่ทั้งเจ้าชายทั้งสองฟันฝ่าวงล้อมออกไปได้

เจ้ารุ่งฤทธิ์ผู้ต้องการจะรวมสุพรรณปฐพีเวียงรายกับผาคำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยสันติภาพ ต้องจำใจออกรบกับเจ้าน้องเลอสรวงและพ่อเจ้าเหนือหัวเวียงราย ด้วยเหตุว่าตนได้เป็นขุนพลแห่งผาคำไปแล้ว การรบนี้นำพานครผาคำไปสู่ความพ่ายแพ้ยับเยิน เมื่อนครผาคำกำลังจะถูกโจมตีอย่างหนักและใกล้แตกราบ เจ้ารุ่งฤทธิ์ จึงนำตนไปมอบแก่พ่อเจ้าเหนือหัวเวียงรายเพื่อแลกกับสวัสดิภาพของนครผาคำ

ขณะเดียวกัน แม่เจ้าอยู่หัวเวียงฟ้า ขอบพบเจ้าเลอสรวง และเล่าความจริงในอุดมคติของเจ้ารุ่งฤทธิ์ให้ฟัง เจ้าเลอสรวงเห็นใจและเข้าใจเจ้าฟ้า แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว พ่อเจ้าเหนือหัวเวียงรายส่งเจ้ารุ่งฤทธิ์มาให้เจ้าเลอสรวงประหารชีวิต เจ้าเลอสรวงจำใจต้องปลิดชีพเจ้าฟ้ารุ่งฤทธิ์ แล้วฆ่าตนเองตามวิญญานที่ไป ด้วยจิตใจที่แตกสลาย ไร้สติควบคุมตนจนตกเหวตาย⁴

⁴ “ขุนนุเมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” กรุงเทพฯ : ร.พ. กรมรถไฟ 2494, 8, 9, 16.

การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติและการเรียบเรียง

หลักฐานข้อมูลสำคัญ เอกสารต่าง ๆ จดหมาย รูปถ่าย รวมทั้งโน้ตเพลง และบันทึกเสียงบทประพันธ์ของอาจารย์ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้เก็บรวบรวมโดย รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง ผู้เป็นบุตรชายคนโต โดยได้นำมาจัดแสดงและเก็บรักษาไว้ที่ “พิพิธภัณฑ์สังคีตศิลป์ ศร-ประสิทธิ์ โดย กุลธร” อีกทั้งยังจัดทำระบบฐานข้อมูลออนไลน์ “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”⁵ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้อย่างสะดวก

จากการศึกษาฐานข้อมูลบทประพันธ์ของอาจารย์ประสิทธิ์พบว่า เพลงร้องส่วนใหญ่ประพันธ์ไว้สำหรับบรรเลงด้วย วงดุริยางค์ขนาดเล็ก (Chamber orchestra) ที่มีนักดนตรีประมาณไม่เกิน 14 คน ได้แก่ ไวโอลิน 1 (2 คน) ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส ทรัมเป็ต ทรอมโบน คลาริเน็ต ฟลูต และกลองชุด เพื่อบรรเลงประกอบการแสดงละครเวทีของคณะภควาลิที่อาจารย์ประสิทธิ์เป็นผู้อำนวยการแสดงด้วยตัวเอง และครูลัดดาเป็นผู้กำกับการแสดง

จากการศึกษาโน้ตเพลงจากบทละครเวทีที่เรียบเรียงสำหรับวงดุริยางค์โดยอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง แสดงให้เห็นถึงแนวเสียงประสานที่ไพเราะและลึกซึ้ง จากการเปรียบเทียบกับโน้ตเพลงที่อาจารย์ประสิทธิ์ได้เรียบเรียงไว้สำหรับบรรเลงเปียโน ซึ่งรวบรวมไว้โดยคุณอัสน์ คุรุมาศโรหิต ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นการเรียบเรียงแนวทำนองร้องในมือขวา ประกอบกับการแต่งเสียงประสานให้เข้ากับลักษณะการบรรเลงเปียโนในมือซ้าย ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยทำการเรียบเรียงตามต้นฉบับ (Transcription) ซึ่งเป็นการเรียบเรียงที่อ้างอิงแนวเสียงประสานของวงดุริยางค์เป็นหลัก โดยจะพยายามนำแนวเสียงประสานมาบรรเลงบนเปียโนให้ได้ราวกับการบรรเลงจากหลากหลายเครื่องดนตรี อีกทั้งยังสามารถเพิ่มเติมเทคนิคลีลาการเล่นเปียโนเพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอารมณ์ของเสียง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการประพันธ์เพลงร้องศิลป์ (Lieder) ของคีตกวีคนสำคัญในยุคโรแมนติก อาทิ โรเบิร์ต ชูมานน์ (Robert Schumann) โจฮันเนส บราห์มส์ (Johannes Brahms) ริชาร์ด สเตราส์ (Richard Strauss) และฮูโก วัลฟ (Hugo Wolf) เพื่อดูแนวทางการบรรเลงเปียโนประกอบให้เกื้อหนุนการขับร้องและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลง

จากการค้นคว้าหนังสือเพลงที่รวบรวมไว้ในฐานข้อมูลออนไลน์ “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” พบว่า อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้เก็บรวบรวมโน้ตเพลงเรียบเรียงอุปรากรสำหรับเปียโน Richard Wagner: *March Religieuse de Lohengrin* แสดงให้เห็นว่าบทเพลงของ ริชาร์ด วากเนอร์ รวมทั้ง ริชาร์ด สเตราส์ (Richard Strauss) และกุสตาฟ มาห์เลอร์ (Gustav Mahler) มีอิทธิพลต่อแนวทางในการประพันธ์บทเพลงของท่าน

ในการนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาบทเพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง อย่างละเอียด พร้อมทั้งวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติ อีกทั้งยังเปรียบเทียบเนื้อหาในแต่ละบทเพลงกับ ลักษณะบันไดเสียง (Key characteristics) ที่นิยามโดยคีตกวีและนักเขียนชาวเยอรมัน คริสเตียน ดาเนียล ชูบาร์ท (Christian Daniel Schubart, 1739-1791)⁶ ซึ่งได้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดย ริตา สเตบลิน (Rita Steblin)⁷ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเรียบเรียงแต่ละบทเพลงที่คัดเลือกมาสำหรับการบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง โดยบางบทเพลงจะใส่แนวไวโอลิน หรือคลาริเน็ตลงไป เพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง

⁵ <https://archives-prasidh.silapabanleng.org/index.php/>.

⁶ Christian Friedrich Daniel Schubart. “Ideen zu einer Aesthetik der Tonkunst.” Vienna : Degen 1806.

⁷ Rita Steblin. “A History of Key Characteristics in the Eighteenth and Early Nineteenth Centuries.” *Studies in Musicology*, 67, 1983.

เวียงฟ้า

สายสัมพันธ์ ความสุข โหมงามเวียงฟ้า รื่นระรวย แยกสาขาร่าย

ห้าบทเพลงหลักจากละครเวทีเรื่อง “เวียงฟ้า” ที่เขียนเนื้อร้องโดย ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ได้นำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่และจัดทำบันทึกการแสดง ได้แก่ บทเพลงร้องคู่ชาย-หญิง “สายสัมพันธ์” และ บทเพลงร้องเดี่ยวหญิง “ความสุข” (ชื่อเดิม “ธรรณิครวณ”) เป็นบทเพลงสำหรับขับร้องร่วมกับวงดุริยางค์ ในการนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงแนวบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง โดยอ้างอิงจากโน้ตต้นฉบับ (Transcription) ในการนี้อาจารย์พัฒนพงศ์ แสงธรรม ได้ทำการแปลเนื้อร้องขึ้นใหม่สำหรับการขับร้องภาษาอังกฤษ

บทเพลง “โหมงามเวียงฟ้า” “รื่นระรวย” และ “แยกสาขาร่าย” เป็นบทเพลงที่อาจารย์ประสิทธิ์เรียบเรียงมาจากบทเพลงไทยเดิม ในการนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาบันทึกโน้ตทำนองและคำร้องที่ตีพิมพ์ในหนังสือ “ชุมนุมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”⁸ ที่เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2494 และหนังสือ “อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”⁹ ในปี พ.ศ. 2541 โดยได้ทำการเรียบเรียงบทเพลงไทยเดิมขึ้นใหม่สำหรับการบรรเลงเปียโนฟอрте (Pianoforte) ร่วมกับวงดนตรีไทย ประกอบการขับร้องคู่ชาย-หญิง ในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ตามต้นฉบับ ซึ่งเป็นบันไดเสียงที่สามารถเล่นร่วมกับวงดนตรีไทยได้ดี โดยผู้เล่นเปียโนฟอртеจะเล่นโน้ตระดับในมือขวาเลียนเสียงโน้ตระดับและการเอื้อนเสียงในเพลงไทยเดิม อีกทั้งยังใช้เทคนิคการเล่นโน้ตสลับเร็วเป็นคู่แปด (Tremolo) เพื่อเลียนเสียงการเล่นรัวสลับโน้ตของฆ้องหรือระนาด โดยบรรเลงทั้งสามบทเพลงบนเปียโนฟอрте ที่สร้างขึ้นใหม่ตามต้นฉบับของเปียโนฟอртеแบบเวียนนีส ของ โวล์ฟกัง อมาเดอุส โมสาร์ท (ต้นฉบับสร้างโดย อันโตน วอลเทอร์ ในปี ๒๓๒๕) ที่มีลักษณะเสียงคล้ายฆ้อง ร่วมกับซอด้วง ซออู้ ขลุ่ย ฉิ่ง และรำมะนา ถือเป็นการนำเสนอบทเพลงไทยเดิมในมิติใหม่ที่ใช้เครื่องดนตรีคลาสสิกแบบมีลิมนิ้วโบราณบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทยได้อย่างกลมกลืน

สายสัมพันธ์

“สายสัมพันธ์” เป็นบทเพลงร้องคู่ของพระเอกและนางเอกที่แสดงถึงสายใยรักแท้ที่มั่นคงของทั้งคู่แม้ว่าต่างฝ่ายอยู่คนละดินแดนที่เป็นคู่รักกัน เป็นหนึ่งในบทเพลงที่ได้รับความนิยมสูงสุดของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง อีกทั้งเป็นบทเพลงที่ครูลัดดา ศิลปบรรเลง ร้องให้อาจารย์ประสิทธิ์ ผู้เป็นสามีฟังในวาระสุดท้ายของชีวิตก่อนที่จะสิ้นลมหายใจ

บทเพลง “สายสัมพันธ์” เขียนกำกับจังหวะ “ช้าโดยมีการเคลื่อนไหว” (*Lento con moto*) ในอัตราจังหวะ 3/4 และประพันธ์ในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) เป็นหลักที่แสดงถึงสายสัมพันธ์ที่มั่นคงของทั้งคู่ อีกทั้งยังสะท้อนถึง “การฉลองชัยชนะในการสู้รบ” ของพระเอก (D-Major: “The key of triumph, of Hallelujahs, of war-cries, of victory-rejoicing.”) บทเพลง “สายสัมพันธ์” มีเสียงประสานที่มีสีสันหลากหลาย ดังจะเห็นได้ตั้งแต่ท่อนนำมีการใช้ คอร์ดทาบเจ็ดตมินิชท์ (Diminished seventh chord) คอร์ดทาบเจ็ดกึ่งตมินิชท์ (Half-diminished chord) และการใช้โน้ตแขวนลอย (Suspension) ประสานตามแนวเบสที่ไล่ขึ้นและลงตามแบบเรียงเสียงไดอาโทนิค (Diatonic) ขณะที่นักร้องเริ่มร้องแนวประกอบจะเล่นคอร์ด

⁸ “ชุมนุมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” กรุงเทพฯ : ร.พ. กรมรถไฟ 2494, 6.

⁹ “อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปีพุทธศักราช 2541 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร 17 ธันวาคม 2542.” กรุงเทพฯ : วชิรินทร์สาส์น, 2542.

ในจังหวะกระชับเร้าใจเข้าไปมา ในจังหวะ “เร็วแต่ไม่มากเกินไป” (*Allegro ma non troppo*) อัตราจังหวะ $\frac{3}{8}$ สะท้อนถึงความรู้สึกที่หึกเหิมในสมรภูมิรบ ก่อนที่จะนำทำนองหลักจากท่อนนำมาร้องด้วยคำกลอนที่สละสลวย

ในช่วงกลางเพลงขณะที่ร้องเนื้อความว่า “ตราบนั่นผาเอนแยกแผลกสลาย ตราบผ่านฟ้าที่เป็นภักดิ์รู้ลืมอดมลาย” บทเพลงได้เปลี่ยนเป็นบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ ที่แสดงถึง “ความหดหู่ใจ” (D-minor: “Melancholy womanliness.”) แล้วมาจบประโยคด้วยคอร์ด เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ซึ่งทำหน้าที่เป็นคอร์ดในขั้นที่สามที่แปลงระดับขึ้นครึ่งเสียง (Chromatic mediant) ซึ่งเป็นการใช้เสียงร่วม “A” เปลี่ยนกลับไปยังบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ อีกครั้ง (Common tone modulation between chromatic mediants)

บทเพลง “สายสัมพันธ์” ต้นฉบับประพันธ์ขึ้นสำหรับการขับร้องคู่ร่วมกับการบรรเลง ฟลูต คลาริเน็ต บี-แฟลต ทรัมเป็ต บี-แฟลต ทรอมโบน และเครื่องสาย ได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ตามต้นแบบ (Transcription) สำหรับการบรรเลงเปียโน ประกอบการขับร้องคู่ โดยแนวเปียโนจะบรรเลงแนวต่าง ๆ ของวงดุริยางค์ อีกทั้งได้เพิ่มแนวเบสทบทวนคู่แปล่ง เพื่อให้เสียงมีมิติที่ลึกและก้องกังวานขึ้น ในช่วง *Allegro ma non troppo* แนวเปียโนประกอบจะละแนวคลาริเน็ตและฟลูตที่เล่นตามทำนองร้อง โดยเล่นเพียงแนวคอร์ดเสียงประสานที่กระชับ และในช่วงกลางเพลงในบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ เปียโนจะเล่นแนวทำนองร้องด้วยแนวเบสที่มักจะทบทวนคู่แปล่ง แทนการเล่นเสียงไวโอลินที่เล่นทับกับแนวเสียงร้อง เพื่อสนับสนุนแนวทำนองร้องด้วยเสียงต่ำที่หนักแน่น

ความสุข

บทเพลง “ความสุข” เดิมชื่อเพลง “ธรรณีครวญ” เป็นบทร้องของระบำนางไม้¹⁰ อยู่ในบันไดเสียง อี-แฟลต-เมเจอร์ “บันไดเสียงแห่งความรัก” (Eb-Major: “The key of love.”) ในอัตราจังหวะ *Andante Cantabile* อาจารย์ประสิทธิ์ได้เรียบเรียงแนวเสียงประสานของวงดุริยางค์ได้อย่างวิจิตรงดงาม แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่งดงามและร่มเย็น บทเพลงเรื่องต้นด้วยเสียงฟลูตที่เป่ารัวสลัดโน้ตเสียงสูง (Trill) พร้อมกับเสียงไวโอลินที่สั่นโน้ตเสียงสูงซ้ำ (Tremolo) เบา ๆ จากนั้นเครื่องสายเสียงต่ำจะเล่นโน้ตคอร์ดแยกอาร์เปจโจ (Arpeggio) อี-แฟลต-เมเจอร์ (Eb-Major) จากเสียงต่ำ สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ พร้อมกับค่อย ๆ ดึงขึ้นไปยังคอร์ด อี-แฟลต-เมเจอร์ (E-flat Major) ที่ดังกระหึ่มแล้วเบาลงมาสู่ความเงียบ ตามด้วยคอร์ด ซี-ไมเนอร์ (C-minor) พลิกกลับที่ 2 ด้วยลักษณะที่ดังแล้วเบาลงมาสู่ความเงียบในแบบเดียวกัน ก่อนที่จะส่งด้วยคอร์ด บี-แฟลต ทบเจ็ด (Bb7) ที่ทำหน้าที่เป็นดอมิแนนท์ทบเจ็ด (Dominant seventh) ไปยังคอร์ดที่หนึ่ง (Tonic) จากนั้นดนตรีจะบรรเลงประกอบการขับร้องด้วยลักษณะการเดินวอลซ์ ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ บทเพลงนี้มีรูปแบบการประพันธ์สังคีตลักษณะสองตอน ในตอนที่สองอาจารย์ประสิทธิ์ได้ใส่โน้ตระดับในแนวเครื่องสายให้สไลด์โน้ตระดับพลั้วขึ้นเป็นช่วง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างบรรยากาศการร้องระบำของนางไม้

บทเพลง “ความสุข” ต้นฉบับประพันธ์ขึ้นสำหรับการขับร้องหญิงเดี่ยวร่วมกับการบรรเลง ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต (บี-แฟลต) อย่างละสองเครื่อง บาสซูน ฮอรัน (เอฟ) และทรัมเป็ต (บี-แฟลต) อย่างละสองเครื่อง ทรอมโบน และเครื่องสาย

¹⁰ ศิริมงคล นาฏกุล. “ผกาวิไลตำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ : อินทนิล, 2555, 211.

ผู้วิจัยได้พยายามเรียบเรียงแนวทำนองต่าง ๆ มาเล่นบนเปียโน ให้ได้มากที่สุด โดยมือขวาจะเล่นโน้ตเช็ตหนึ่งขึ้นไปพร้อมกับการเล่นคอร์ดเสียงประสานเพื่อให้แนวประกอบฟังไหลลื่น รวมทั้งเล่นโน้ตสูงที่ไล่ฟิ้วขึ้นของไวโอลินในช่วงที่สองที่ระดับแนวทำนองหลักในช่วงเสียงระดับกลาง พร้อมกับการเล่นจังหวะวอลซ์ในมือซ้าย

โหมงามเวียงฟ้า

บทเพลง “โหมงามเวียงฟ้า” ประพันธ์ขึ้นจากทำนองเพลงไทยเดิม “ลาวดำเนินทราย” ที่แต่งทำนองโดย จำเริญ ฝอยยี่ง (โคม) ต่อมาพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) แต่งทางร้องพร้อมกับทางดนตรีบรรเลงขึ้นรับที่เรียกกันว่า “ทางสักรา” จากนั้นหลวงประดิษฐไพเราะ แต่งทางดนตรีสำหรับวงมโหรี และประดิษฐ์ทำนองทางเปลี่ยน โดยให้เครื่องดนตรีในวงได้แสดงลีลาการบรรเลงเดี่ยวสลับประชันฝีมือกัน และอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้นำมาเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับขับร้องคู่ชาย-หญิง ร่วมกับการบรรเลงเครื่องดนตรีสากลไม่เกิน 14 ชิ้น สำหรับการแสดงละครเวทีเรื่อง “เวียงฟ้า” โดยครูลัดดา ศิลปบรรเลง ได้เขียนคำร้อง และตั้งชื่อเพลงว่า “โหมงามเวียงฟ้า”

ต่อมาอาจารย์ประสิทธิ์ ได้เรียบเรียง “ลาวดำเนินทราย” ในรูปแบบการบรรเลงเครื่องสายสี่ชิ้น (String quartet) ต่อมาได้ดัดแปลงให้เป็นเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงเครื่องสาย (String ensemble) โดยได้ทำการบันทึกเสียงไว้ในอัลบั้มชุด “เสียงเทียง” ในปี พ.ศ. 2539 บรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ต่อมา ในปี พ.ศ. 2541 คุณอัปสร ฐรมะโรหิต ลูกศิษย์คนสนิทของอาจารย์ประสิทธิ์ ได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ประสิทธิ์สำหรับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ประกอบการขับร้องหญิงเดี่ยว หลังจากนั้น ครูลัดดา ศิลปบรรเลง ได้เขียนคำร้องขึ้นใหม่เพื่อเป็นบทเพลงเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ

ผู้วิจัยได้นำบันทึกโน้ตเพลง “โหมงามเวียงฟ้า” ที่เป็นแนวทำนองร้องพร้อมคำร้องที่แต่งโดย ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ลงในหนังสือ “ชุมนุมเพลงประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”¹¹ ในปี พ.ศ. 2494 มาเรียบเรียงเสียงประสาน โดยปรับแต่งจากเสียงประสานของเพลง “ดำเนินทราย” ที่คุณอัปสร ฐรมะโรหิต ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้เรียบเรียงไว้อย่างสละสลวยด้วยการผสมผสานสำเนียงตะวันตกเข้ากับเพลงไทยเดิมได้อย่างลึกซึ้ง อาทิ การใช้คอร์ดทบเจ็ดตมิโนซ์ (Diminished seventh chord) ในห้องที่ 15 จังหวะสุดท้าย อีกทั้งยังเขียนแนวเบสให้เล่นสนับสนุนและกำกับทิศทางของดนตรีได้เป็นอย่างดี ในบางช่วงใช้เทคนิคประพันธ์หลายแนว (Polyphony) เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของแนวเสียง ดังปรากฏชัดเจนในห้องที่ 58-62 ในตอนจบเพลงได้มีการใช้โน้ตแขวน (Suspension) ซึ่งเป็นโน้ตนอกคอร์ดเสียงกระด้าง (Dissonance) “C#” ลงจังหวะพร้อมกับโน้ตแขวน “A” ที่เกลาลงไปยัง “G” ในมือขวาก่อนที่โน้ต “C#” จะเกลาลงครึ่งเสียงไปยังโน้ต “C” ซึ่งประสานเป็นขั้นคู่ห้ากับเสียง “F” ตอนจบเพลง

¹¹ “ชุมนุมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” กรุงเทพฯ : ร.พ. กรมรถไฟ 2494, 6.

รีนระรวย

บทเพลง “รีนระรวย” เรียบเรียงมาจากเพลงไทยเดิม “ลาวสวयरวย” สองชั้น ที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่งทำนองต้นฉบับ และยังไม่พบโน้ตบทเรียบเรียงเพลงนี้ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ผู้วิจัยจึงได้เรียบเรียงบทเพลง “รีนระรวย” ขึ้นใหม่ โดยพยายามใช้บันไดเสียงห้าเสียงแบบไทยในการเขียนแนวประสาน อีกทั้ง หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนระดับโน้ตเป็นขั้นครึ่งเสียง (semitone) และการใช้คอร์ดประสานเสียงแบบตะวันตกที่สมบูรณ์ โดยพยายามละโน้ตขั้นที่สามหรือห้าจากโน้ตหลักออก เพื่อเลี่ยงการได้ยินเสียงประสานแบบตะวันตกที่ชัดเจน

แขกสาหร่าย

บทเพลง “แขกสาหร่าย” สันนิษฐานว่า จำเริญ ผดุงยิ่ง (โคม) แต่งทำนองและบทร้องสำหรับการขับร้องและบรรเลงตอนต้นของการเล่นสัปดาห์ตอนหนึ่ง แต่น่าเสียดายที่บทสัปดาห์ต้นฉบับได้สูญหายไป คงเหลืออยู่เพียงทำนองเพลงแขกสาหร่าย จากนั้นในปี พ.ศ. 2466 หลวงประดิษฐไพเราะ ได้นำเพลงแขกสาหร่าย 2 ชั้น แบบที่ท่อน 3 มี 6 จังหวะ และมีท่าตอนต้นจังหวะที่ 2 มาประพันธ์ขึ้นเป็นอัตรา 3 ชั้น และเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2470 ได้ปรับแต่งทำนองเป็นอัตราชั้นเดียวขึ้นเพื่อใช้ขับร้องและบรรเลงรวมเป็นเพลงเถา¹² ต่อมาอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง นำมาเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับการขับร้องร่วมกับการบรรเลงเครื่องดนตรีสากล ได้แก่ ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต (ปี-แฟลต) ทรัมเป็ต (ปี-แฟลต) ทรอมโบน และเครื่องสาย โดยบันทึกโน้ตของแต่ละแนวเครื่องดนตรีไว้ด้วยลายมือ ซึ่ง รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง ได้กรุณาส่งสำเนาบันทึกโน้ตดังกล่าวให้ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา และเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง “แขกสาหร่าย” โดยปรับแต่งจากแนวเสียงประสานที่อาจารย์ประสิทธิ์ได้เรียบเรียงไว้ในลักษณะการผสมผสานเสียงประสานแบบตะวันตกที่ลึกซึ้งเข้ากับเพลงไทยเดิมได้อย่างสร้างสรรค์ อาทิ การดำเนินเสียงลงทีละครึ่งเสียง (Chromatic chord progression) ในห้องที่ 5-6 (เปียโนมือซ้าย) ห้องที่ 31 (จังหวะที่ 4)-33 (เปียโนมือซ้าย และแนวล่างสุดของมือขวา) และห้องที่ 42-43 (มือซ้ายทั้งสองแนว) อีกทั้งยังใช้การเกลานโน้ตลงครึ่งเสียงเพื่อให้เกิดฮาร์โมนีที่ซับซ้อนในจังหวะแรกที่มีการใช้โน้ตแขวนนอกคอร์ด แล้วเกลามาสู่โน้ตที่กลมกลืนในฮาร์โมนี ตัวอย่างเช่น ในห้องที่ 7

¹² มนตรี ตราโมท และวิเชียร กุลตัญญ์. “ฟังและเข้าใจเพลงไทย.” กรุงเทพฯ, 2523, 278-279.

ผกาวลี

สมหมาย เห็นใจสักครั้ง ไอรัก ไร่เป็นหญิง เสียแรงรัก

ผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงทำบทเพลงร้องจากละครเวทีเรื่อง “ผกาวลี” ที่ประพันธ์โดยอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง สำหรับการขับร้องร่วมกับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ขนาดเล็ก ได้แก่ “ลมหนาว” (คำร้องโดย ประสิทธิ์ จันทรินทร์รา) “เห็นใจสักครั้ง” (คำร้องโดย แสงทอง หลวงบุญมานพพาณิชย์) “ไอรัก” (คำร้องโดย ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง) “ไร่เป็นหญิง” (คำร้องโดย คุณหญิงขึ้น ศิลปบรรเลง และ “เสียแรงรัก” (คำร้องโดย ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง) โดยได้เรียบเรียงตามแบบต้นฉบับ (transcription) จากบันทึกโน้ตสำหรับวงดุริยางค์ที่ตีพิมพ์ขึ้นโดยกองดุริยางค์ทหารเรือ สำหรับการขับร้องร่วมกับเปียโน โดยในบางบทเพลงได้เพิ่มแนวไวโอลิน และคลาริเน็ต ตามต้นฉบับเพื่อเพิ่มสีสันให้กับทำนองเพลง ในการนี้อาจารย์พัฒนพงศ์ แสงธรรม ได้ทำการแปลเนื้อร้องขึ้นใหม่สำหรับการขับร้องภาษาอังกฤษ

สมหมาย

“ลมหนาว” เป็นบทเพลงเปิดฉากแรกของเรื่องผกาวลี โดยแสดงนางฟ้าสรวงค์ เหาะลงมาจากสวรรค์ จากนั้นนางฟ้าได้เปลื้องเครื่องทรงเดินร่ำอาบน้ำในสระด้วยเพลง “ลมหนาว” ตามบทบรรยาย

นำสร่ายธารสลิลสินธุใส	น้ำเย็นไหลแลสะอาดลาดหินผา
ละลอกคลื่นพริ้วผสมด้วยลมพา	มองมัจฉาเห็นชัดทัศนีย์
มีร่มไม้ไพรบังบนฝั่งละหาร	พุ่มตระการดอกกระถินรายสระศรี
สาวสวรรค์ค้อมเอนล้วนเปรมปรีดี	เก็บมาลิ้มเพลินเจริญใจ

นางฟ้าผกาวลีร้องเพลงลมหนาวหนึ่งท่อน เสียงผู้ชายไม่ปรากฏกายร้องรับอีกหนึ่งท่อน นางฟ้าทั้งสี่ชงักหยุดเรีงระบำมองหาเสียง พอเพลงจบเจ้าชายสตานนท์ก็ไหล่ออกมาจากพุ่มไม้¹³

บทเพลงนี้จะหวนกลับมาอีกครั้งในตอนต้นฉากที่ 6 ที่ เปิดฉากเป็นฉากเทวาลัยเวลาพลบค่ำ ผกาวลีค่อย ๆ กลายร่างเป็นคนทั้งตัว ค่อย ๆ ลุกขึ้นจากแท่นหินเดินลงบันไดแท่นหินลงมา หน้าบริเวณเทวาลัย และรำพึง

สตานนท์จากไปเมื่อใกล้รุ่ง	เร่งไปกรุงไกรเพื่อซื้อเสื้อผ้า
นำแหวนเราเข้าไปในทารา	แลกเงินตราเอาไว้ใช้ซื้อกิน
เหตุฉนี้พี่เอนสงสัยนัก	สตานนท์คนรักไม่คืนถิ่น
หรือหลงทิศผิดทางห่างบุนทร	เพราะไม่ชินภูมิประเทศเขตอนา ¹⁴

¹³ “ผกาวลี” บทละครต้นฉบับ, 1.

¹⁴ “ผกาวลี” บทละครต้นฉบับ, 23.

“ลมหนาว” บรรเลงในจังหวะ “เร็วที่พลิ้วลอยมาก” (*Allegro Leggerissimo*) เริ่มต้นด้วยด้วยช่วงนำ (Introduction) ที่เร่ร่อนในบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ (C-minor) ด้วยการบรรเลงโน้ตคอร์ดแยกอาร์เปจโจ (Arpeggio) ไหลลงจากสูงมาต่ำทั้งหมดสี่ครั้ง แสดงถึงการเหาะลงมาจากสวรรค์ของเทพิดาสิงค์ ก่อนที่จะนำเข้าไปสู่การเต้นรำของนางฟ้าในจังหวะวอลซ์ (*Tempo di Valse*) $\frac{3}{4}$ และเปลี่ยนมายังบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) เมื่อเข้าทำนองร้องในท่อนที่ 11 จากนั้นจะมีการเปลี่ยนบันไดเสียงไปมาระหว่าง ซี-ไมเนอร์ และเมเจอร์ จนไปจบด้วยบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ ซึ่งลักษณะบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ และ ซี-ไมเนอร์ สะท้อนถึง “ความใสซื่อบริสุทธิ์”¹⁵ ของนางฟ้าผกาวิไล และ “การประกาศความรักแต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงคร่ำครวญถึงความรักที่ไม่สมหวังที่เต็มไปด้วยการอ่อนแรง การปรารถนา และการโหยหาจิตวิญญาณความรัก”¹⁶ ของเจ้าชายสแตนหนท์ ต้นฉบับ “ลมหนาว” สำหรับวงดุริยางค์ประพันธ์ไว้สำหรับฟลูต คลาริเน็ต (ปี-แฟลต) ทรัมเปต (ปี-แฟลต) ทรอมโบน อย่างละ 2 เครื่อง และเครื่องสาย ได้ถูกเรียบเรียงขึ้นตามแบบต้นฉบับ (Transcription) สำหรับการบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง โดยท่อนนำเริ่มจากการเล่นเสียงไถ่สามพยางค์ (Triplet) ของฟลูต คลาริเน็ต และไวโอลิน 1 ด้วยมือขวา ตามด้วยการเล่นสองมือที่เพิ่มเสียงของเครื่องสายที่ร่วมบรรเลงโน้ตสามพยางค์ไถ่กลับขึ้นไป โดยมือซ้ายจะเล่นเบสควบเป็นคู่แปด (Octave) ตามด้วยคอร์ดซ้ำในลักษณะสามพยางค์ (แทนการเล่นคอร์ดประสานยาวสามจังหวะตามโน้ตต้นฉบับ) เพื่อให้ความรู้สึกที่เร่ร่อน จากนั้นเปียโนจะเลียนเสียงการบรรเลงประกอบในลักษณะจังหวะวอลซ์ของเครื่องสาย โดยยึดแนวเบสตามต้นฉบับ มือขวาจะเล่นทำนองหลักพร้อมด้วยโน้ตเสียงประสานในท่อนที่ 11-26 อีกทั้งเล่นโน้ตประดับขึ้นคู่จากคลาริเน็ต (ท่อนที่ 14) และฟลูต (ท่อนที่ 23) จากนั้นมือซ้ายจะดำเนินทำนองเป็นคู่แปดตั้งแต่ท่อนที่ 27-44 ตามแนวเชลโลและเบส ในขณะที่มือขวาบรรเลงเสียงประสาน เล่นโน้ตประดับในแนวไวโอลิน 1 ในท่อนที่ 34-35 และ 39 และเล่นคอร์ดในจังหวะซัด (Syncopation) ในท่อนที่ 41-43 เพื่อให้ได้บรรยากาศตามต้นฉบับ ตั้งแต่ท่อนที่ 45 ทั้งสองมือจะร่วมกันบรรเลงแนวประกอบเลียนเสียงของเครื่องสาย และจบอย่างกระหึ่มด้วยการเพิ่มเสียงเบสคู่แปด

เห็นใจสักครั้ง

“เห็นใจสักครั้ง” เป็นบทเพลงร้องคู่ของนางเอกและพระเอกในฉากที่ 1 ขณะที่สแตนหนท์พยายามพุดเกี้ยวพาราสีผกาวิไล นางฟ้าองค์อื่นก็พากันเลี้ยวหลบให้ทั้งคู่ได้อยู่กันตามลำพังสองคน สแตนหนท์พยายามขอให้ผกาวิไลได้ฟังวาจาวิงวอนให้เห็นใจสักครั้งในความรักสุดแสนอาลัยที่ตนมุ่งหมายมอบให้ผกาวิไล อย่างไรก็ตามผกาวิไลก็ขอให้สแตนหนท์เห็นใจสักครั้งอย่าได้มุ่งหวัง และเลิกคิดที่จะหมายมั่นกับตนที่เป็นคู่ครองของพระอินทร์

บทเพลงนี้ดำเนินในจังหวะปานกลาง (Moderato) และอยู่ในบันไดเสียง บี-แฟลต เมเจอร์ (Bb-Major) ในครั้งแรกที่พระเอกร้องแสดงให้เห็นถึง “ความรักที่สดชื่น” (“cheerful love”) ของพระเอกที่หลงรักนางเอกตั้งแต่แรกพบ จากนั้นเปลี่ยนเป็นบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ ในครั้งหลังที่แสดงถึงความใสซื่อบริสุทธิ์ช่วงที่นางฟ้าผกาวิไลร้อง อีกทั้งยังมี “ความรู้สึก

¹⁵ C-Major: *Completely Pure. Its character is: innocence, simplicity, naivety, children's talk.*

¹⁶ C-Minor: *Declaration of love and at the same time the lament of unhappy love. All languishing, longing, sighing of the love-sick soul lies in this key.*

ผิดชอบชั่วดี” (“clear conscience”) ที่นางเอกจะพยายามจะขอให้ยุติเรื่องรัก คงแต่ไม่ตรีจิตร่วมมิตรกัน อย่างไรก็ตามก็ดี สดแทนที่ก็ยังคง “คาดหวังถึงโลกที่ดีขึ้น” (“hope aspiration for a better world”) ด้วยการครองรักกับผกาวิลี หลังจบเนื้อร้องท่อนแรกดนตรีบรรเลงช่วงเชื่อมต่อ (transition) เป็นบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ ที่แสดงให้เห็นถึงการประกาศ รักของพระเอกแต่ก็ยังไม่สมหวัง ดังที่กล่าวไปในบทเพลง “ลมหนาว” ก่อนที่จะย้อนไปสู่คำร้องท่อนที่สอง

บทเพลง “เห็นใจสักครั้ง” ต้นฉบับประพันธ์ขึ้นสำหรับการบรรเลงฟลูต คลาริเน็ต บี-แฟลต ทรัมเปต บี-แฟลต ทรอมโบน และเครื่องสายประกอบการขับร้อง ได้ถูกเรียบเรียงขึ้นสำหรับบรรเลงเปียโนร่วมกับไวโอลินประกอบการขับร้อง คู่ โดยที่ไวโอลินเล่นตามแนวไวโอลิน 1 ต้นฉบับ ในช่วงท่อนนำ (Introduction) เปียโนมือขวาจะเล่นทำนองหลักพร้อมขึ้น คู่ประสานของไวโอลิน โดยมือซ้ายจะเล่นโน้ตคอร์ดแยกในคอร์ดไล่ขึ้นไปเป็นเซปต์หนึ่งชั้น จากโน้ตเบสในช่วงเสียงต่ำกว่า ต้นฉบับหนึ่งคู่แปด (Octave) เพื่อให้ได้เปียโนเสียงที่ก้องกังวานและมีมิติ แทนการเล่นโน้ตประสานตัวขาวค้างไว้ของเครื่อง สายเสียงต่ำ (ไวโอลา เซลโล และดับเบิลเบส) เมื่อนักร้องเริ่มร้องแนวเปียโนประกอบก็บรรเลงในลักษณะนี้ต่อไป โดยมือขวา จะเล่นโน้ตหลักของทำนองสลับกับการเล่นหลบแนวทำนอง พร้อมกับเล่นแนวเสียงประสานทั้งแบบกดเป็นคอร์ดพร้อมกัน และการกดโน้ตคอร์ดแยก อาร์เปจโจ (Arpeggio) อีกทั้งยังเล่นโน้ตระดับจากแนวฟลูตและคลาริเน็ตในท่อนที่ 5, 9, 13, 21, 25, 38 และ 42 เพื่อเลียนเสียงต้นฉบับให้มากที่สุด

ไอ้รัก

“ไอ้รัก” เป็นบทเพลงร้องคู่ของนางเอกและพระเอกตอนจบฉากที่ 3 ที่เป็นเวลาจวนพลบค่ำ สดแทนที่ได้ฟื้นสติ ขึ้นและออกตามหาผกาวิลีที่พยายามส่งเสียงร้องเรียกจนมาพบกันอีกครั้งที่เทวาลัย ซึ่งผกาวิลีถูกพระอินทร์สาปให้ร่างกาย ท่อนล่างเป็นศิลาในตอนกลางวัน และถูกขังอยู่ในเทวาลัย ในตอนกลางคืนจะกลายร่างเป็นมนุษย์ทั้งตัวและประตูเทวาลัยก็ จะเปิดออก ทั้งคู่ให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักกันและจะไม่มีวันนอกใจกัน แล้วร่วมร้องเพลง “ไอ้รัก”

บทเพลง “ไอ้รัก” อยู่ในจังหวะช้าราวกับเสียงร้อง (Largo Cantabile) มีลักษณะคล้าย “ช่วงขับร้องเจรจา”¹⁷ (Recitative) บทเพลงต้นฉบับประพันธ์ขึ้นสำหรับบรรเลงโดยฟลูต คลาริเน็ต (บี-แฟลต) ทรัมเปต (บี-แฟลต) ทรอมโบน ทิมปานี และเครื่องสาย ประกอบการขับร้องคู่ “ไอ้รัก” ได้ถูกเรียบเรียงขึ้น (Transcription) สำหรับการบรรเลงเปียโน และคลาริเน็ตประกอบการขับร้องคู่ โดยเปียโนจะใช้มือขวาเล่นทำนองเริ่มเสียงฟลูตสามท่อนแรกในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ที่แสดงถึง “ความเอาอกเอาใจ และความสงบ” (“Complaisance & Calm”) จากนั้นคลาริเน็ตบรรเลงทำนอง หลักของเพลงในบันไดเสียง เอฟ-ไมเนอร์ (F-minor) ที่แสดง “การคร่ำครวญถึงความทุกข์ทรมาน” (“groans of misery”) ที่ทั้งคู่ได้รับโทษทัณฑ์และต้องคำสาปของพระอินทร์ โดยมือซ้ายจะเล่นเปียโนรัวโน้ตสลับขึ้นคู่แปด (Tremolo) บนเสียง “F” ต่ำ เลียนเสียงกลองทิมปานีและการเล่นโน้ตรัวของเครื่องสายเสียงต่ำ เพื่อสร้างเสียงกึกก้องจากข้างล่าง แล้วค่อย ๆ ดังกระหึ่มขึ้นจนไปจบด้วยคอร์ด เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) จากนั้นนางเอกก็ร้องอุทานด้วยการกระโดดโน้ตขึ้นไปเป็นขึ้นคู่สี่ ในคำว่า “ไอ้รัก” พระเอกจะมาร้องทำนองหลักที่คลาริเน็ตเป่าตอนต้น โดยพรรณนาถึง “รักที่ไม่มีวันแปลงแปรปรวน แม้ว่า

¹⁷ ณิชชา พันธุ์เจริญ. “พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์.” กรุงเทพฯ : เกศกะรัต 32552, หน้า 310.

ซีฟสลายฤๅหยาครวญ” ซึ่งไปจบที่คอร์ด ดี-แฟลต-เมเจอร์ (Db-Major) ซึ่งเป็นคอร์ดขั้นที่ 6 ของบันไดเสียง เอฟ-ไมเนอร์ ในห้องที่ 45 ต่อด้วยการเล่นโน้ตเสียงเดียวกันทุกแนว (Unison) อย่างเข้มข้นและกึกก้องในห้องที่ 46-47 จากนั้นนางเอกจะร้องรับพร้อมกับการใส่ลูกคอในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ อีกครั้ง ก่อนที่พระเอกจะกลับมาร้องทำนองหลักในบันไดเสียง เอฟ-ไมเนอร์ อีกครั้ง โดยร้องย้าชื่อ “ผกาวิไล” ด้วยการร้องโน้ต “F” เป็นจังหวะซ้ำกันสามครั้งในตอนจบ

ไอ้เป็นหญิง

“ไอ้เป็นหญิง” เป็นบทเพลงร้องคู่ของจิตตวัตและสถานนท์ในฉากที่ 4 เป็นตอนที่จิตตวัตผู้เป็นราชาธิดาอันสูงศักดิ์คุกเข่าอ่อนน้อมและเข้าไปใกล้จนเกือบประชิดกายเจ้าชายสถานนท์ผู้มีผกาวิไลเป็นคู่ครองแล้ว ให้เปิดใจให้คนที่หลงรัก เจ้าชายตั้งแต่ได้พบหน้าเพียงหนแรก และพร้อมที่จะมอบกายให้เป็นคู่ครอง แต่สถานนท์ก็ควบคุมสติไม่ปรินิพพานตอบรับ¹⁸

เนื่องจากสามารถสืบค้นได้เพียงโน้ตแนวทำนองหลักในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายชาร์ปสองตัว และคำร้องของบทเพลงนี้ จากหนังสือ “อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง”¹⁹ ผู้วิจัยจึงได้ทำการเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่ โดยพยายามที่จะแต่งแนวเสียงประสานให้สอดคล้องกับเนื้อหาคำร้อง ซึ่งได้มีการใช้ทั้งบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) และ บี-ไมเนอร์ (B-minor) ที่แสดงถึง “การอดทน การรอคอยโชคชะตา” ของจิตตวัตที่คับข้องหมองใจของความรักที่ไม่สมหวัง และพยายามทุกวิถีทางที่จะได้สถานนท์มาเป็นคู่ครอง

โดยจิตตวัตอยากจะระบายถึงความรักที่มีในใจออกไป แต่ก็ต้องพยายามวางตัว เพราะเกรงจะถูกมองว่าเป็นการไปรื้อขายอย่างไร้ยางอาย ขณะที่สถานนท์ก็พรรณนาถึงการมีเสรีสิทธิ์ที่จะทำผิดถูกตามแต่ใจ แต่บุญกรรมก็จะตามตอบสนองทั้งสองทาง

บทเพลง “ไอ้เป็นหญิง” อยู่ในจังหวะช้ามาก (Largo) ผู้วิจัยได้แต่งท่อนนำ 6 ห้อง ในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ แสดงถึงความสง่างามของราชาธิดาและเจ้าชาย แนวเปียโนมือซ้ายเล่นโน้ตรัวสลับคู่แปดเบา ๆ ให้เสียงต่ำกระเพื่อมอยู่ด้านล่าง พร้อมกับเล่นเสียงพลิ้วไหวขึ้นลงในมือขวาด้วยกลุ่มโน้ตจากแนวร้องหลักของนักร้อง ที่มีลักษณะเป็นบันไดเสียงห้าเสียง (Pentatonic) จากนั้นจะจบท่อนนำด้วยการไล่โน้ตคอร์ดแยกอาร์เปจ (Arpeggio)

เมื่อจิตตวัตเริ่มร้องแนวเปียโนมือขวาจะเล่นโน้ตสำคัญของทำนองหลักไปพร้อมกับแนวเสียงประสานที่สอดคล้อง ล้อกันไปตลอดเพลง โดยที่มือซ้ายจะบรรเลงโน้ตเซบิธหนึ่งชั้นเคลื่อนไปเรื่อย ๆ อย่างมีทิศทาง ช่วงครึ่งหลังตั้งแต่ห้องที่ 16 เปียโนมือซ้ายจะเล่นไหลลื่นคล้ายคลื่นขึ้นลงด้วยการเล่นอาร์เปจเป็นโน้ตเซบิธสองชั้น หลังจบเนื้อร้องท่อนแรกทำนองพลิ้วจากท่อนนำจะกลับมาให้ได้ยินโดยสังเขปอีกครั้งก่อนที่จะย้อนกลับไปร้องท่อนที่สองด้วยทำนองเดิม

¹⁸ “ผกาวิไล” บทละครต้นฉบับ, 16.

¹⁹ “อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปี พุทธศักราช 2541 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร 17 ธันวาคม 2542.” กรุงเทพฯ : วชิรินทร์สาส์น, 2542, 216.

เสียแรงรัก

“เสียแรงรัก” เป็นบทเพลงในฉากที่ 6 เมื่อสถานันทกลับมาถึงเทวาลัยในยามพลบค่ำก็เล่าให้ผกาวิไลฟังถึงเหตุการณ์ที่เขาเผชิญมา จนเขาจำเป็นต้องเข้าพิธีวิวาห์กับจิตตวัต มิฉะนั้นเขาจะไม่รอดชีวิตกลับมา ผกาวิไลก็โกรธและตัดพ้อต่อว่าสถานนท์ และร้องเพลง “เสียแรงรัก” ท่อนแรก จากนั้นสถานนท์ร้องต่อในท่อนที่สอง²⁰ สถานนท์วิงวอนขอความเห็นใจจากผกาวิไลว่าที่ทำไมไปนั้นเพราะต้องการที่จะรอดชีวิตกลับมาพบผกาวิไล ในที่สุดผกาวิไลก็เข้าใจและยอมยกโทษให้

บทเพลง “เสียแรงรัก” ต้นฉบับประพันธ์ขึ้นสำหรับการบรรเลงฟลูต คซารีเน็ต ปี-แฟลต ทรัมเปต ปี-แฟลต ทรอมโบน และเครื่องสายประกอบการขับร้อง ซึ่งในบทละครระบุไว้ว่านางเอกร้องเนื้อท่อนแรก และพระเอกร้องเนื้อท่อนที่สองต่อไป อย่างไรก็ตามในการบันทึกเสียงชุด “สายสัมพันธ์” บรรเลงโดยวง Latvian National Symphony Orchestra อำนวยเพลงโดย Terje Mikkelsen อาจารย์ประสิทธิ์ และครูลัดดา ศิลปบรรเลง เห็นชอบที่จะใช้เป็นเพลงร้องเดี่ยวชาย ขับร้องโดยกรวิช เทพหัสดิน ณ อยุธยา ผู้วิจัยจึงทำการเรียบเรียงบทเพลงนี้สำหรับการบรรเลงเปียโน ร่วมกับไวโอลิน ประกอบการขับร้องเดี่ยวชาย โดยใช้มือขวาเล่นแน่วฟลูตที่มีโน้ตระดับลิ้วไปมาตั้งแต่ต้นเพลง พร้อมกับกดคอร์ดและแนวเสียงประสานควบคู่ไปด้วย โดยมือซ้ายจะเล่นเบสขึ้นคู่แปดตามแนวของเชลโลและเบสเพื่อให้เสียงก้องกังวานเป็นหลักให้กับแนวประกอบที่เป็นโน้ตเสียงประสานเคลื่อนไปเรื่อย ๆ ส่วนไวโอลินจะเล่นทำนองหลักในแนวไวโอลินหนึ่ง ในช่วงท่อนนำ (Introduction) และบรรเลงแนวประกอบโดยคัดเลือกจากแนวไวโอลินสอง และแนวคลาริเน็ตเมื่อเข้าช่วงร้อง

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ที่แสดงถึง “ความเอาอกเอาใจ” (complaisance) ที่สถานนท์พยายามอ้อนวอนขอคืนดีกับผกาวิไล พร้อมทั้งระบุจังหวะ *Sostenuto Cantabile* ที่เป็นการร้องแบบห่วงใย อีกทั้งยังมีการยืดหยุ่นจังหวะ (*Rubato*) เพื่อให้เข้ากับอารมณ์ในบทละคร ตัวอย่างเช่น ประโยค “รักกันท่วมหัวใจรักไม่แห้งไม่หน่าย รักไม่คลายคงคืน”

โอยอดดวงใจ

“โอยอดดวงใจ” เป็นบทเพลงร้องของนางเอกจากละครเวทีเรื่อง “ความพยาบาท” ซึ่งเป็นนวนิยายแปลจากเรื่อง “แวนเด็ตต้า” (“Vendetta! Or the Story of One Forgotten”) ผลงานต้นฉบับโดยผู้ประพันธ์นวนิยายชาวอังกฤษ แมรี คอเรลลี (Marie Corelli) เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2429 และได้แปลเป็นภาษาไทยโดยพระยาสุรินทราชา (นามปากกา “แม่วัน”) ถือเป็นนวนิยายแปลเล่มแรกของไทย โดยได้พิมพ์รวมเล่มในปี พ.ศ. 2445

ในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 คณะละคร “ปราโมทย์” ได้นำเรื่องนี้มาแสดง โดยเล่นเพลงร้องเป็นแนวฝรั่งแบบละคร “ปริดาเลีย” โดยมีใจความตอนหนึ่งว่า

²⁰ “ผกาวิไล” บทละครต้นฉบับ, 24.

ฟาปิโอโรมานีอยู่ในทึบ

บาราคซีพอดวายเป็นศพ

วิญญาณน้อยลอยไปไกลพิภพ

นอนสงบเงียบเสียงจันทิเยงคืน²¹

ในปี พ.ศ. 2492 สด ぐるมะโรหิต ได้เขียนบทละครเรื่อง “ความพยายาม” สำหรับคณะละครภาวลิ และนำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ที่โรงละครศาลาเฉลิมนคร โดย ส.อาสนจินดา รับบทพระเอก ฟาปิโอ โรมานี ชาวอิตาลีมีชาติตระกูลผู้พินขึ้นมาจากหลุมศพ แล้วกลับมาพบว่านี่นาผู้เป็นภรรยาของเขา ไม่ได้รู้สึกเสียใจอะไรต่อการจากไปของเขา มีหน้าซำยังแอบพลอดรักกับกิโดซึ่งเคยเป็นเพื่อนรักของเขา ทำให้ฟาปิโอโกรธแค้นมากและดำเนินแผนความพยายาม ซึ่งนำไปสู่การล้างแค้น จนกิโดต้องมาพบจุดจบจากการแพ้วลปิ้นกับฟาปิโอที่พินขึ้นมาในชื่อเคาร์เซซาเร โอสิวา ชายคนใหม่ผู้ที่นี่นาจอมเจ้าชู้หลงรักโดยที่ไม่รู้เลยว่าเขาคืออดีตสามีที่พินขึ้นมาด้วยความแค้นใจ หลังจากที่นี่นาและเคาร์เซซาเรเข้าพิธีแต่งงานเสร็จสิ้น เคาร์เซซาเรก็ใช้อุบายพานินาไปยังสุสานโดยบอกว่าจะพาไปที่เก็บสมบัติ ในที่สุดเขาก็ได้ใช้กริชแทงนี่นาจนบาดเจ็บและเสียชีวิตไปด้วยท่าทางแปลก ๆ โดยการนำเพชรพลอยในสุสานมาประดับตัวเอง ทันใดนั้นเองหินก้อนใหญ่ก็หล่นลงมาทับร่างของเธอทำให้นินาจบชีวิตลงในสุสานอย่างน่าเวทนา²²

บทเพลงนี้เขียนในอัตราจังหวะ ¾ และระบุจังหวะ “ช้าปานกลาง และเล่นราวกับเสียงขับร้อง” (*Andante Cantabile*) เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรักและความลุ่มหลง ในบันไดเสียง อี-แฟลต-เมเจอร์ ซึ่งเป็น “บันไดเสียงแห่งความรัก” (E^b-Major: “The Key of Love.”) “ไอย่อดดวงใจ” มีลักษณะเหมือนกับบทเพลงร้อง (Aria) ในอุปรากรที่มีท่วงทำนองที่อ่อนหวานไพเราะ อีกทั้งยังแสดงการร้องแบบเจรจา (Recitative) พร้อมกับการใส่ลูกคอ (Coloratura) ในช่วงท้ายของการขับร้อง ระหว่างห้องที่ 34-41

“ไอย่อดดวงใจ” ประพันธ์ขึ้นสำหรับการบรรเลงฟลูต โอโบ คลาริเน็ต (ปี-แฟลต) ทรัมเป็ต (ปี-แฟลต) ทรอมโบน และเครื่องสาย ประกอบการขับร้องหญิงเดี่ยว โดยผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงตามแบบต้นฉบับ โดยหลีกเลี่ยงการทับซ้อนแนวทำนองหลักของนักร้องในแนวบรรเลงเปียโนประกอบ พร้อมทั้งเพิ่มลีลาการเล่นเปียโนประกอบให้ดนตรีฟังพลิ้วไหวไหลลื่นขึ้นด้วยการเล่นแยกโน้ตอาร์เปจโจ (Arpeggio) เป็นโน้ตเชบิตสองชั้น ตัวอย่างเช่น ในมือซ้ายห้องที่ 14-18 และร่วมกันเล่นไล่ขึ้นลงไปมาทั้งสองมือในห้องที่ 29-32 ในตอนท้ายเพลงได้เพิ่มลูกจบด้วยการบรรเลงเปียโนเดี่ยวแนวทำนองหลักในลักษณะคล้ายกับตอนจบของโน้ตเปียโนที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้เรียบเรียงขึ้นเองด้วยลายมือ โดยผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนแนวเสียงประสานให้เล่นแนวเบสไล่โน้ตจากขั้นที่ 1 (Tonic) ลงไปที่ละขั้นจนถึงขั้นที่ 5 (Dominant) แล้วจบเพลงอย่างสมบูรณ์ด้วย Perfect cadence

²¹ สว่าง กาญจนาคพันธุ์. “เรื่องของละครและเพลง.” กรุงเทพฯ : เรื่องศิลป์, 2520, 41.

²² ศิริมงคล นาฏยกุล. “ผกาภิ ตำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ, 2523, 161-162.

หัวใจทรมาน

“หัวใจทรมาน” เป็นบทเพลงร้องของนางเอกจากละครเวทีเรื่อง “สร้อยไข่มุก” ซึ่งเป็นภาคต่อจากละครเวทีเรื่อง “เงือกน้อย” ละครแปลจากเรื่อง “The Little Mermaid” ที่โด่งดัง ของนักเขียนชาวเดนมาร์ก ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์สัน (Hans Christian Andersen) ที่เผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2380 “สร้อยไข่มุก” ได้ออกแสดงรอบปฐมทัศน์ ณ ศาลาเฉลิมไทย ในปี พ.ศ. 2492 โดย กุมุท จันทรเรือง เป็นผู้เขียนเรื่องและบทละคร ผศ.ดร.พรพรณี สาคริก (รุทระวณิช) รับบทนางเอก และวัลย์ลดา หงษ์ทอง (ศิลปบรรเลง) ร่วมแสดงเป็นเงือกน้อยในตอนต้นเรื่อง ในขณะที่ อุโฆษ จันทรเรือง รับบทพระเอก

บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นสำหรับฟลูต คลาริเน็ต (ปี-แฟลต) ทรัมเป็ต (ปี-แฟลต) ทรอมโบน และเครื่องสาย ประกอบการขับร้องหญิงเดี่ยว “หัวใจทรมาน” มีท่วงทำนองที่โหยหวน แต่งในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ พร้อมระบุจังหวะ *Andante Cantabile* และอยู่ในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) ที่เกื้อหนุนเสียงก้องกังวานให้กับเครื่องสาย โดยที่ไวโอลิน 2 และวิโอลาเล่นโน้ตระดับรัว ๆ (Tremolo) เสียงเดียวกัน (Unison) โฉ่พลีขึ้นหรือลงเบา ๆ อย่างรวดเร็ว ขานรับกับทำนองร้องบนคอร์ดเสียงประสาน ในการนี้ผู้วิจัยได้พยายามเลียนเสียงโน้ตระดับระยะยับยั้งดังกล่าวโดยการเล่นเปียโนด้วยโน้ตระดับนั้นสลับกับโน้ตขั้นคู่ประสานไล่พลีไปมา เพื่อสร้างเสียงที่สากังวานกว่าการเล่นโน้ตระดับแนวเสียงเดียวบนเปียโน ในช่วงกลางเพลงนางเอกถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ทนทุกข์ระทมขมขื่นในบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ ซึ่งแสดงถึง “ความโศกเศร้าของผู้หญิง” (D-minor: “Melancholy womanliness”) ในอัตราจังหวะ $\frac{6}{8}$ ที่แนวบรรเลงประกอบเล่นคอร์ด ดี-ไมเนอร์ ซ้ำ ๆ ด้วยจังหวะขัด (Syncopation) ที่ได้รับการสนับสนุนจากแนวเบสที่ลึกหนักแน่น จากนั้นในช่วงท้ายแนวเปียโนมือซ้ายจะเล่นเลียนเสียงเชลโล่ ที่ไหลลื่นคล้ายคลื่นทะเลด้วยโน้ตเข้บ็ตสองชั้น พร้อมทำเสียงดังเบาตามที่อาจารย์ประสิทธิ์ได้ระบุไว้อย่างละเอียด ก่อนที่นักร้องจะร้องทอดเสียงขึ้นสูงจบอย่างโหยหวน

บรรณานุกรม

“ชุมนุมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” กรุงเทพฯ : ร.พ. กรมรถไฟ 2494.

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง “สายสัมพันธ์” (CD). Latvian National Symphony Orchestra conducted by Terje Mikkelsen. Vocalists Jairat Pitakcharoen and Korawij Devahastin na Ayudhya, กรุงเทพฯ 2005.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. “พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์.” กรุงเทพฯ : เกศกะรัต 2552.

“ผกาวัลี” บทละครต้นฉบับ. <https://archives-prasidh.silapabanleng.org/index.php/zw4g-2dph-h8tm>.

ภาศินี สุกสุวรรณ์. “บทประพันธ์เพลงดุริยางคศิลป์ : จิตรกรรมเพลงภาพชีวิตประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” *วารสารดนตรีรังสิต* 14, 2. กรุงเทพฯ, 2562.

มนตรี ตราโมท และวิเชียร กุลตัญญ์. “ฟังและเข้าใจเพลงไทย.” กรุงเทพฯ, 2523.

ศิริมงคล นาฏยกุล. “ผกาวัลี ตำนานละครเวทีของไทย.” กรุงเทพฯ : อินทนิล, 2555.

สง่า กาญจนาคพันธุ์. “เรื่องของละครและเพลง.” กรุงเทพฯ : เรื่องศิลป์, 2520.

“อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปีพุทธศักราช 2541 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร 17 ธันวาคม 2542.” กรุงเทพฯ : วชิรินทร์สาส์น, 2542.

“อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนางลัดดา ศิลปบรรเลง วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร.” กรุงเทพฯ : [ม.ป.พ.], 2556.

Eisinger, Ralf. “Klaus Pringsheim aus Tokyo. Zur Geschichte eines musikalischen Kulturtransfers.” Munich, 2020.

Schubart, Christian Friedrich Daniel. “Ideen zu einer Aesthetik der Tonkunst.” Vienna : Degen 1806.

Sorrell, Neil. “A study of a unique artist and his music: Prasidh Silapabanleng (1912-1999).” *SPAFA Journal* 10, no. 1, 2000.

Steblin, Rita. “A History of Key Characteristics in the Eighteenth and Early Nineteenth Centuries.” *Studies in Musicology* 67, 1983.

Prasidh Silapabanleng and his compositions for Phakavali theatrical troupe

Prasidh Silapabanleng, a prominent Thai composer and “National Artist” (1988), was born in 1912 into a Thai musical family. He was trained from his childhood in traditional Thai music by his father, Luang Praditpairon (Sorn Silapabanleng), a legendary master of Thai music. He continued to study composition at the Tokyo Academy of Music, Japan, between 1935 and 1937 under the supervision of German Professor Klaus Pringsheim (1883-1972). Pringsheim had moved to Vienna in 1906 and was a répétiteur at the Hofoper in Vienna and became assistant of Gustav Mahler (1860-1911), who once mentioned Pringsheim as “his student” in a letter to Thomas Mann, Pringsheim’s brother-in-law. Pringsheim also had a relation to Richard Strauss (1864-1949), who performed at least one of Pringsheim’s compositions. In 1931 he was invited to teach at the Tokyo Academy of Music and then moved to Bangkok in 1937 to work as a music advisor to the Department of Fine Arts before returning to Japan in 1939. Inspired by Asian culture, Pringsheim wrote transcriptions of Japanese and Thai songs for instrumental music as well as for orchestra. During his service in Bangkok in 1938 he arranged Siamese songs by Luang Vichit-Vadakan for orchestra as well as for violin and piano, entitled “Siamese Melodies - Suite for Violin and Piano”, op. 37. This song cycle consists of 5 songs: 1. “Just a Dream” (“ความฝัน”) 2. “Take my Flower” (“เชิญชมดอกไม้”) 3. “Prayer” (“วิญญานแสนหวิ”) 4. “Far away” (“คิดถึงแต่ไกล”) 5. “The Moon” (“ดวงจันทร์”). Pringsheim also organised a concert in Japan with a performance of Siamese songs, as he wrote a letter to Prasidh Silapabanleng dated on 28th May 1940 from Tokyo: “On my advice Mr. Takami will sing in his vocal concert a number of songs by Luang Vichit-Vadakan in Siamese language [...] - three from *Princess Saen Wee*, two (or three [...]) from the *Blood of Supan*).”

It is problematic to use typical western harmony to harmonize the original pentatonic tune, as we can learn from examples of Béla Bartók’s arrangement of Hungarian and Romanian folk music. Pringsheim applied chromatic chords, suspension notes and borrowed chords, which happened more than usual, to create ambitious tonality. He managed the phrase by dividing it into consonance - dissonance - consonance: clear tonal function at the beginning and ending, free harmonically in the middle. He also often used chromatic (eventually combined with diatonic) parallel movements to make the harmony in the middle of a phrase more ambiguous. The result, although the music is harmonically conceived, sounds more polyphonic. The ambiguity of harmony after the beginning of a phrase reminds me of techniques used by the late German Romantic and French Impressionist composers.

Inheriting the compositional technique from his advisor, Prasidh Silapabanleng combined classical compositional techniques such as harmonic progression and orchestration of western instruments with Thai traditional characteristics and pentatonic melody.

Furthermore, Prasidh Silapabanleng transformed Thai traditional music by his father into classical orchestral masterpieces, including “Siang Tian”, “Damnoen Sigh” and “Cherd Nai.” He also composed “Siamese Suite”, consisting of four movements - 1. “Moon over the Temples,” 2. “In the Grand Palace,” 3. “Siamese Lament,” 4. “In Bangkok’s Chinatown” to present Thai art and culture. Prasidh Silapabanleng wrote the first movement during his study with Pringsheim in Japan, and later by 1954 added the other three movements. The “Siamese Suite” was premiered at the UNESCO Music Conference in Manila, the Philippines, in 1954.

After his work as the conductor and composer at the Western Music Division of the Fine Arts Department, the Royal Thai Government and his service in the Thai Army as interpreter/liaison-officer during the Second World War, Prasidh Silapabanleng together with his wife, Ladda (Saratayon) Silapabanleng, his elder sister, Dame Chin Silapabanleng and his father, Luang Praditpiroh (Sorn Silapabanleng) formed a company to stage theatrical plays and later established in their house the “Phakavali Institute of Dance and Music” to teach and perform Thai classical music and folk dances for foreign tourists. Sponsored by non-profit overseas foundations, the Phakavali Dance troupe traveled to perform on international stages in Europe, Japan and the U.S.A., including one performance at the United Nations Headquarters on Human Rights’ Day.

Prasidh Silapabanleng composed theatrical plays in the fruitful period between 1946 and 1951 with his wife, Ladda, for the Phakavali theatrical troupe, which included singers, dancers and around 14 musicians with western instruments: 2 first violins, second violin, viola, cello, double bass, flute, clarinet, trumpet, trombone and drum set. The Phakavali troupe produced 15 plays in total and provided a great opportunity for stage performers who later became famous actors such as S. Asanajinda, Sawali Phakaphan and Choosri Meesommon (Rojanapradit).

Similar to classical “program music” such as symphonic poems and lieder with an orchestra by Richard Strauss and Gustav Mahler, Prasidh Silapabanleng illustrated the story of the play through orchestra sounds relevant to the meaning of lyrics. For example, in the introduction of “Ngaw Nai Nam” (Shadow in the water) he imitates pastoral-like nature sounds with a flute solo, which reminds me of the introduction of “Rheinlegendchen” from “Des Knaben Wunderhorn” by G. Mahler.

My research project **“Airs from the theatrical plays by Prasidh Silapabanleng: Analysis of musical practices, arrangement and performance”**, supported by the National Research Council of

Thailand and the Princess Galyani Vadhana Institute of Music aims to promote valuable Thai theatrical songs by Prasidh Silapabanleng with new arrangements for voice accompanied by piano so that they can have more opportunities to be performed more often in Thailand and abroad. This book **“Transcriptions of Songs from the theatrical Plays by Prasidh Silapabanleng”** includes scores of 12 song arrangements from the theatrical plays “Wiengfa”, “Phakavali”, “Vendetta! Or the Story of One Forgotten” (“ความพยายาบท”) and “Pearl Necklace” (“สร้อยไข่มุก”).

Furthermore, the researcher together with notable Thai singers and musicians made a recording on 4 April 2022 for an online concert entitled **“Sorn-Prasidh-Ladda Silapabanleng: Phakavali Theatrical Songs”** for broadcasting on 14 May 2022 at 14:00 via the PGVIM Youtube Channel. The performance begins with five songs from the novel “Wiengfa”, produced in 1948. The middle part of the program includes four songs: Klaus Pringsheim’s arrangement of “The Moon” by Luang Vichit-Vadakan, Richard Strauss’ “Im Abendrot” from “Four Last Songs” and two songs by Prasidh Silapabanleng: “O My Sweet Heart” (“โอยอดดวงใจ”) from “Vendetta! Or the Story of One Forgotten” (“ความพยายาบท”) and “Tortured Heart” (“หัวใจทรมาน”) from “Pearl Necklace” (“สร้อยไข่มุก”). The concert concludes with five airs from the mythological novel “Phakavali.”

Phakavali

“Phakavali” is the first musical play conducted by the Silapabanleng family. Prasidh Silapabanleng composed airs for voice(s) with chamber orchestra, whereas his father Luang Praditpairon led the Thai traditional ensemble in the show. The libretto, consisting of 6 scenes, was written by “Sangthong” (Arun Boonyamanop). The play presumably premiered in 1945 with great success, followed by the second performance probably in May 1946, presided over by H. M. King Ananda Mahidol (King Rama 8) and his younger brother Prince Bhumibol Adulyadej (later H. M. King Rama 9).

Ukote Chanroeng acted as the main male role of Prince Stanonda, whereas Anong Naksawasdi (Pattanakul) played the principal female role of the goddess Phakavali. The other three goddesses were performed by Choosri Mesommon (Rojanapradit), Somsri Sonthirat and Saisawaat (unknown surname), whilst Mayuri Chanroeng played Lord Indra.

Phakavali is the name of the youngest goddess of the four. The story depicts a lovelorn relationship between the goddess Phakavali and Prince Stanonda. Their love is troubled by the Lord Indra and Princess Chittawat of the city of Tri Trueng. With true love, conditional commitment, and jealousy, the story ends with tragedy as both the goddess and the prince die in an inferno.

Five airs from the play “Phakavali” are presented in this concert: “Lom Nao” (“Winter Wind”), lyrics by Prasidh Chantaranitra, the opening song of the first scene, “Henjai Suk Krang” (“Have a Heart Just Once”), lyrics by Sangthong (Luang Boonyamanoppanich), a flirting duet between Stanonda and Phakavali from the first scene, “Oh Rak” (“Oh Love”), lyrics by Ladda (Saratayon) Silapabanleng, a love duet between the principals at the end of the third scene, “Oh Pen Ying” (“To be a Woman”), lyrics by Dame Chin Silapabanleng, a love denied duet between Princess Chittawat and Prince Stanonda in the fourth scene and “Sia Rang Ruk” (“In Love in Vain”), lyrics by Ladda (Saratayon) Silapabanleng, another love duet between the two main roles in the last scene.

A brief story of “Phakavali”

The four goddesses called Angala, Jinja, Maratee, and Phakavali flew down to a human city for a swim in the Anodad Pond. Prince Stanonda of Sattabanburi paid a forest visit to admire the angelic beauty and had good relations with goddess Phakavali. Then, he asked her to sympathize with his love. Phakavali also loved him but she could not live with Prince Stanonda because she and her friends had Lord Indra as their Lord of Life. Angala advised Prince Stanonda to ask the permission from Lord Indra.

Lord Indra saw that the heavens and the human world were peaceful so that Lord Indra was pleased to let Phakavali be free from being his consort and to do whatever she desired. Lord Indra asked Phakawli to confess her sins. Then, Phakavali brought Prince Stanonda to approach Lord Indra. Stanonda told Lord Indra that he and Phakavali were in love with each other and asked for her. Lord Indra was angry, so he used the power of lightning to knock Stanonda out. Phakavali admitted that she also loved Stanonda more than Lord Indra. Lord Indra had to give her a blessing as she had asked for and he punished Phakavali by cursing her to stay in the designated area. During the day, her lower body will become half stone and at night she will become a full human being. Also, Lord Indra created the temple for them to reside in. The two of them will meet at the end of their life and will be reborn as a pair of deities.

Stanonda woke up from his stupor whilst hearing the moaning of Phakavali. He found the entrance to the temple and asked Phakavali to tell about the incident after he had fallen unconscious. Upon learning of the punishment that Lord Indra cursed Phakavali, Stanonda commiserated with Phakavali’s misfortune and promised to love her till his last breath.

All the princes gathered in the courtyard in front of the royal palace of the city of Tri Trueng. The priest informed the princes that Princess Chittawat was accompanied by her mentor Niramala.

A battle between two men had begun. One man fell down, and the other man raised his sword to slash the prince. Prince Stanonda, who had been watching the fight hurriedly intervened and used his sword to respond to it. The winning man challenged Stanonda. The priest asked Stanonda to introduce himself to Princess Chittawat. Stanonda bowed and introduced himself as an ordinary person willing to make excuses. During battle, Stanonda missed his footing, so his opponent had a temporary advantage but he could catch up. Princess Chittawat was satisfied with Stanonda. She was afraid that he would be defeated. So, she pretended to be sick and asked to end the tournament. Niramala asked the priest to call Stanonda. The priest brought Stanonda to approach Princess Chittawat. Niramala informed Princess Chittawat that Stanonda was the king of Sattabanburi. Princess Chittawat openly expressed her affection to Prince Stanonda. But Stanonda said that he had received a ring from his wife who was a goddess. Previously, this ring belonged to Lord Indra who had given this ring to his consort, Phakavali. But now, Phakavali was Stanonda's wife. When they were together, they experienced poverty and they had to sell the ring to buy clothes and food. They decided to sell it to a goldsmith. Chittawat paid the goldsmith and considered Stanonda in debt. She detained him and threatened Stanonda that if he did not marry her, she would kill him. Finally, Stanonda had to surrender.

Stanonda sneaked away to meet Phakavali. Chittawat learned of this and was very dissatisfied. Stanonda described all that had happened. Phakavali was really upset. Stanonda persuaded her to acknowledge his sincerity that he left the country. And he did not care for the throne, but needed to marry Chittawat because he wanted to survive. Because of her love and concern, Phakavali understood Stanonda's love. Next morning, Stanonda said goodbye to Phakavali in order to return to Chittawat. The palace guards received the order of Princess Chittawat to burn the temple. When Prince Stanonda saw the fire of the temple, he suddenly returned to Phakavali, trying to lead her out of the temple, but it was unsuccessful. At the end, Stanonda surrendered to death with Phakavali at this temple.

Wiengfa

“Wiengfa” is the third theatrical play, with music by Prasidh Silapabanleng, lyrics by Ladda (Saratayon) Silapabanleng and a libretto by Sakkasem Hutakom (Ing Orn). “Wiengfa” premiered at Sala Chalermnakorn in Bangkok in 1947. The main character, Princess Wiengfa, was performed by Ladda Saratayon. Prawat Phewpheuk played the main male role of Prince Rungrit, with S. Asanajinda as Prince Le-Suang, Wong Srisawad as Prince Inthawong and Wasant Sunthornpaksin as Inthadej.

The story depicts love, greed, and vengeance between two cities — Wiangrai and Phakham. “Wiangfa” ends in tragedy when two brothers die—one by execution, the other by suicide.

Five selected theme songs from the play with lyrics by Ladda Saratayon are presented in this concert. “Sai Samphun” (“Eternal Bonds”) and “Kwam Sook” (former name “Thoranee Kruan” (“Sorrowful Tears”)), are compositions for orchestra with singer(s). The orchestral part was transcribed for piano by the researcher. English lyrics were translated by Patpong Sangthum.

“Chomngam Wiengfa” (Beauty of Wiengfa), “Ruen Raruay” and “Khaek Sarai” are arrangements of Thai traditional music. The first piece was arranged from “Lao Damnern Sai,” originally composed by Phraya Prasarn Duriyasap (Plaek Prasarnsap), the second from “Lao Suay Ruay” by an anonymous composer and the last one from “Khaek Sarai” by Ja Pen Payongying. The researcher imitated the Thai traditional instrument *Khim* by performing these three pieces on a replica of Wolfgang Amadeus Mozart’s Viennese pianoforte (original by Anton Walter in 1782) with traditional Thai ensemble (Thai high fiddle, Thai low fiddle, *Klui*, Thai hand cymbals and Thai drum) to present Thai traditional music with classical period keyboard instruments.

A brief Story of “Wiengfa”

By the command of the Lord of Wiengrai to both sons, Prince Rungrit and Prince Le-Suang were to lead an army to approach the city of Nakhon Phakham. Twenty years previously, the Lord of Phakham had already lost his head to the Lord of Wiengrai. After that the brother of the Lord of Phakham rejected the throne for the fear that after passing away, his evil son, Prince Inthadej, would succeed to the throne and bring destruction to Phakham. Therefore, he decided to designate the succession to the throne to his granddaughter Wiengfa.

Lady Wiengfa, in performing the ceremony of marriage by choosing a warlord and husband to fight the war, gave the wreath to Prince Inthadej as the winner of the tournament. Two princes came out to oppose and expose the evil of Inthadej who had assassinated his opponent, and then brought a prisoner to pretend to be the opponent so that he could compete in order to defeat him. Finally, Prince Rungrit competed with Prince Inthadej and won. While Wiengfa was handing the wreath to Prince Rungrit, Inthawong announced that the two are enemies, and then commanded the soldiers to capture them. But both could manage to break through and escape

Prince Rungrit wanted to merge the land of Wiengrai and Phakham into one land peacefully. He had to be forced to enter into the war with the younger brother Le-Suang and suffered a crushing defeat. As Phakham was about to be heavily attacked and possibly destroyed, Prince Rungrit decided to bring himself to the Lord in exchange for the welfare of Phakham. At that time, Lady Wiengfa met Le-Suang in order to tell the truth about Prince Rungrit's idea. Le-Suang sympathized and understood his brother but it was too late. The Lord sent Prince Rungrit to Le-Suang for execution. Prince Le-Suang was forced to kill his brother and then he followed his brother's spirit until he fell into the abyss and died.

สร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง : เพลงละครเวทีพกาวัลี

Sorn-Prasidh-Ladda Silapabanleng: Phakavali Theatrical Songs

การแสดงดนตรีออนไลน์ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 เวลา 14:00 น.
Online Concert on 14 May 2022 at 14:00 hrs.

PGVIM Youtube Channel

https://www.youtube.com/watch?v=vmqlpe_wog4&t=3073s

รายการแสดง

Program

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สายสัมพันธ์

ความสุข

ใจรัตน์ พัทธกะเจริญ (โซปราโน)

กรวิช เทพหัสดิน ณ อยุธยา (บาริโตน)

ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)

โฉมงามเวียงฟ้า

เรือนระรวย

แขกสาหร่าย

ใจรัตน์ พัทธกะเจริญ (โซปราโน)

พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร (บาริโตน)

ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโนฟอर्टเต)

ตะวันรัตน์ มีวงศ์อุโฆษ (ขลุ่ย)

สุรพงษ์ บ้านไกรทอง (ซอด้วง)

ชวลิต ลีนาบัว (ซออู้)

ณัฐวุฒิ บัวนัง (ฉิ่ง)

ธเนศ มลิชู (กลอง)

Prasidh Silapabanleng

Eternal Bonds

Sorrowful Tears

Jairat Pitakcharoen (soprano)

Korawij Devahastin na Ayudhya (baritone)

Chanyapong Thongsawang (piano)

Chomngam Wiengfa

Ruen Raruay

Khaek Sarai

Jairat Pitakcharoen (soprano)

Pongsak Arayangkoon (baritone)

Chanyapong Thongsawang (pianoforte)

Tawanrat Mewongukote (klui)

Surapong Bankrithong (Thai high fiddle)

Chawalit Leenabua (Thai low fiddle)

Nuttawuth Buanung (Thai hand cymbals)

Thanet Malichu (Thai drum)

หลวงวิจิตรวาทการ/เคลาส์ ปริงส์ไฮม์

ดวงจันทร์

ใจรัตน์ พิทักษ์เจริญ (โซปราโน)
พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร (บาริโตน)
สิทธิชัย เพ็งเจริญ (ไวโอลิน)
ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)

Richard Strauss

Im Abendrot from Four Last Songs

ศิโยน ดาวรรตหงษ์ (โซปราโน)
ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

โอ้ยอดดวงใจ

หัวใจทรมาน

ใจรัตน์ พิทักษ์เจริญ (โซปราโน)
ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)

ลมหนาว

*เห็นใจสักครั้ง**

*โอ้รัก***

โอ้เป็นหญิง

*เสียแรงรัก**

Winter Wind (เพลงแถม)

ใจรัตน์ พิทักษ์เจริญ (โซปราโน)
กรวิช เทพหัสดิน ณ อยุธยา (บาริโตน)
สิทธิชัย เพ็งเจริญ (ไวโอลิน)*
ตะวันรัตน์ มีวงศ์อุโฆษ (คลาริเน็ต)**
ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)

Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim

The Moon

Jairat Pitakcharoen (soprano)
Pongsak Arayangkoon (baritone)
Sittichai Pengcharoen (violin)
Chanyapong Thongsawang (piano)

ริชาร์ด สเตรซซ์

อาทิตยอัสดง จาก สืบเพลงสุดท้าย

Zion Daoratanahong (soprano)
Chanyapong Thongsawang (piano)

Prasidh Silapabanleng

Oh My Sweetheart

Tortured Heart

Jairat Pitakcharoen (soprano)
Chanyapong Thongsawang (piano)

Winter Wind

*Have a Heart just Once**

*Oh Love***

To be a Woman

*In Love in Vain**

Winter Wind (Encore)

Jairat Pitakcharoen (soprano)
Korawij Devahastin na Ayudhya (baritone)
Sittichai Pengcharoen (violin)*
Tawanrat Mewongukote (clarinet)**
Chanyapong Thongsawang (piano)

เนื้อเพลงร้อง

สายสัมพันธ์

(บทร้องของพระเอกและนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ช) โอ้รัก ฤจักษ์คลาย	(ญ) โอ้รัก ฤจักษ์คลาย
(ช) โอ้สายสัมพันธ์มันหทัย	(ญ) รักไม่ลืมหอยเพียงดวงใจ
(ช) พี่ขอฝากไว้แด่น้องนางเดียว	ชีวิตร่วมมรณกมลเกลียว
(ญ) รักแท้แต่เธอคนเดียว	อย่าเฉลี่ยความรักจักคลาย
(ช) トラバแผ่นผาเอนแยก แผลกสลาย	(ญ) トラバดินฟ้า นที เป็นภัสร์มธุลี มอดมลาย
(ญ) รักสองเรา	(ช) รักสองเรา
(ญ) ไม่เหือดหาย	(ช) ไม่เหือดหาย

(ช, ญ) รวมชีพรวมใจ คงรักไม่คลาย สุดใจนั้น คือเธอ

Eternal Bonds

Translated by Patpong Sangthum

(M) Oh love, endless love	(F) This love, endless love
(M) We're bound by eternal bonds.	(F) In this heart, love will remain.
(M) Inside my heart our love refrains.	Two lives in harmony,
(F) True love eternity,	Never fear, love never dies.
(M) Mountains high may fall and crumble. (F.) Seas run dry and earth may tumble down into dust.	
(F) Our true love	(M) Our true love
(F) Will always shine	(M) Will always shine. .

(M, F) Our whole life-long love light burns strong. You're my soul, my song.

ความสุข

(ชื่อเดิม ธรณีครวญ บทร้องของระบำนางไม้)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

เลื่อมพรายแสง รุ่งแรงแสงวิบวาม

ถาปถา ร่อนรา เนตรนอง

เคยอยู่ ร่มเย็น

แสนเทวษ แสนระกำ

เลื่อนลอย อยู่ตาม สุ่มทุมงามเรื่องรอง

ร่ำร้องคร่ำครวญ ไฉนจวนถึง โชคกรรม

มาเกิดเป็น ทุกข์กระทำ

ได้แต่พรวดพราด ไป

Sorrowful Tears

Translated by Patpong Sangthum

Shimmering lights, glistening gleaming glows. Fairy lamps to show the garden at night.

Magic brings tears to my eyes .

Life was once a joy.

Misery has remained.

Sorrowful tears, fate is near to face.

How it turned into pain.

Mourning is all I can do.

โหมงามเวียงฟ้า

(บทร้องของพระเอกและนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ช) โหมงามเวียงฟ้าหายดมาแต่สรวงสวรรค์	แจ่มจันทร์ผ่องพรรณอำไพ
รักพสุตแสนเปรียบมั่นดวงใจ	ไอ้หทัยเฝ้าหมองระทม
ไฝรักสุดหักอารมณ์	ดุจกระต่ายหมายชมแต่จันทร์
ไอ้ดวงเดือนยังลอยเลื่อนอยู่กลางนภา	ขอลงเมตตาดจากฟ้ามาเอย
(ญ) หวานใดไม่เหมือนหวานเอือนถ้อยเฉลย	น้ำคำเจ้าเอ๋ย ยากเชยชมขึ้น
กริ่งว่ารักจักกลายเป็น	หลงคารมชายหมายจักกลายเป็นอื่น
หญิงคงจะอื่น	ต้องฝืนนอกตรม
(ช) อ้าเพ็ญโสมเอ๋ย หวังเชยเสน่ห์ชม	อภิมรณยอดสรวงค์
(ญ) อ้างามโสมส่อง อ่องเวหาเจ้าแจ่ม ฉะนั้นเอ๋ย	หมอกมัว เตือนดับ ลับแสงเคย
น้ำตานองเนตร	ท้นเขนย เลยแรม
(ช) จอมจันทร์ขวัญแจ่มส่องแอร่มรวยรื่นฤดี	เฉิดฉวี สูดฟ้า
(ช, ญ) รักเราคู่หล้าเพริศพราย	ตราบดีนฟ้ามลาย รักไม่หน่ายร้างรา
กลดั่งดารา คงคู่่นภา	นิรันดร์กาล

รู้เรื่องราว

(บทร้องของพระเอกและนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ญ) รื่นกลิ่นเกษร ภมรเกล้าเจ้าเรงจิต สวย สะคราญ แยมบานช่อประชัน	สวรรค์นิมิตร เหมือนสร้างสวรรค์ ต้อนรับสัมพันธ์ยิ่งนิรันดร์ไมตรี
(ช) ช่อเจ้าเอ๋ย เวียงรายหมายมา ขอโฉมเฉลา รับรองไมตรี	ช่อเจ้าเวียงฟ้า รวมสุพรรณปถพี ยอดเยาว์นารี ของชาวเวียงรายอย่าให้รัญจวน
(ญ) รื่นคำหวานร่ำผสานไมตรีจิต แสนยาอนิจจาน้ำจิต “เวียงราย”	เสประดิษฐ์ คิดล่อใจ มุ่งหมาย “เวียงฟ้า” ตั้งเป็นข้าไพร่รอน
(ช) ขวัญเจ้าเอ๋ย เวียงรายหมายมา	ขวัญเจ้าเวียงฟ้า ร่วมสุพรรณปถพี
(ญ) ขวัญเอ๋ย ออกข้า (ญ) ข้าระวางไมตรี	(ช) ขวัญเอ๋ย จูงมา (ช) ออย่าระวางปราณี
(ช, ญ) ขอมอบดวงฤดี	ไว้จันซีพมอดม้วยมลายลง

แยกสาธยาย

(บทร้องของพระเอกและนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ช) โอ้ขวัญใจโยนางห่างเหินเมินเลย ไยปล่อย พี่ครวญ (เอื้อน)	พี่เคย คลอเคล้า เข้ายวน ชิดชวน ด้าวดิน (เอื้อน) ถวิลถึง
(ญ) ยามร้างไกลไม่วายรัญจวน คำเข้าคำนึง ถึงมิวายว่างเว้น	หวนคิดทุกครั้ง ตั้งดาเฝ้ารำพึง ทวยเทพเห็น (เอื้อน) ประจักษ์หทัย
(ช) ได้ฟังคำ สำเนียงวอน	คลายเศร้า เราร้อน ชื่นใจ
(ญ) สองเรา (ช) เคล้าคลอ (ญ) พะนอ (ช) ชิดชวน	(ช, ญ) สองเรา เข้ายวน ฤหวนห่างไปไกล
(ญ) แม้ชีวิตวางวาย (ช) รักไม่มีวันคลาย	(ญ) คงอยู่ในดินฟ้า (ช) ขึ้นอุรวายระกำ
(ช, ญ) โอ้ความรักเอ๋ย แสนสุขจะชื่นฉ่ำ	หวานไต่ไปล้ำ สุดจะหาคำเพียบเอย

ดวงจันทร์

(บทร้องของดวงจันทร์และมั่งราย)

คำร้อง หลวงวิจิตรวาทการ

(ช) ดวงจันทร์งามพักตร์พิศเพียงพระจันทร์

(ญ) อย่ามาแกล้งยอฉัน ฉันเป็นดวงจันทร์ที่ถูกเมฆบัง

เมื่อเมฆขยายจันทร์จะฉายท้องฟ้า

(ช) แต่ไม่ลอยลงมา พี่ก็ไม่มีหวัง

(ญ) จะหวังอะไรที่ในตัวฉัน

(ช) พี่รักดวงจันทร์อยู่เจียนจะคลั่ง

หวังการขำหน้าพะว้าพะวัง

(ญ) แล้วยังหวังหลังอยู่ทางเมืองโน้น

(ช) ดวงจันทร์งามพักตร์พิศเพียงพระจันทร์

(ญ) อย่ามาแกล้งยอฉัน ฉันเป็นดวงจันทร์ที่ถูกเมฆบัง

เมื่อเมฆขยายจันทร์จะฉายท้องฟ้า

(ช) แต่ไม่ลอยลงมา พี่ก็ได้แต่ฝัน

(ญ) จะฝันอะไรในตัวคนยาก

(ช) พี่ฝันจะฝากชีพอิสู่พรณ

(ญ) พอเสร็จการทัพคงกลับเขตชั้นจันท์

(ช) จะมาหาดวงจันทร์ไม่ไปอื่นเลย

Im Abendrot

(Poem by Joseph von Eichendorff)

Wir sind durch Not und Freude
gegangen Hand in Hand,
Vom Wandern ruhen wir beide
nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
es dunkelt schon die Luft,
zwei Lerchen nur noch steigen
nachträumend in den Duft.

Tritt her und laß sie schwirren,
bald ist es Schlafenszeit,
daß wir uns nicht verirren
in dieser Einsamkeit.

O weiter, stiller Friede!
So tief im Abendrot,
wie sind wir wandermüde -
Ist dies etwa der Tod?

เมื่ออาทิตย์อัสดง

(แปลบทกวีโดย ศิโยน ดาวรรตันทงษ์)

เราจับมือกันก้าวข้ามไป
ในความยากลำบากและในความชื่นชมยินดี
จากการเดินทางเร่ร่อนนั้น เราทั้งสองได้หยุดพัก
ในดินแดนแห่งความเงียบสงบแล้ว

ทั่วบริเวณหุบเขาที่ลาดเอียงนี้
ความมืดได้เข้ามาปกคลุมแล้ว
มีเพียงนกлар์กสองตัวเท่านั้นที่กระโจนโผนขึ้น
ไปหาความฝันในกลิ่นหอม

มานี้เถอะ ปล่อยพวกเขาให้ว่อนไป
อีกไม่นานก็ถึงเวลาเข้านอนแล้ว
เราจะไม่หลงทาง
ในความสันโดษนี้

โอ้ เคลื่อนต่อไปอีกเถิด มั่นนิ่ง และสันติ!
อาทิตย์อัสดงนี้ช่างลึกล้ำ
เราเหนื่อยล้ามากเท่าใดแล้ว ก็กับการร่อนเร่
หรือว่านี่จะเป็นสัญญาณของความตาย

โหยอดดวงใจ

(บทร้องของนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

โหยอดดวงใจ รักไยละเลย
มาทิ้งให้ละห้อย นาน้อยใจ

โหยชื่นชีวิตชิดชมรักกัน
รัก แล้วไยมาหน่าย ไม่คิดเลย

อกใจไหวหวั่น นึกพรั่น หวั่นรักลา
สุดเฉยน้ำคำ รักตรมจะต้องระทมเหลือระกำ
นึกถึงรักเรา ต้องเหงาเดียวดาย
รัก..โอ้..ช่างหลอกหลอน (ฮัม)

โหยอดรักเอ๋ย มิเคยรักใคร

โหยชื่นชีวัน รักพลันร้างไกล

รักลอยสุดคว่ำมาเชย
ดวงจิตชอกช้า คร่ำครวญคำนึง
โหยใจหายอาวรณ์
ย่อนเราให้เศร้า เข้าเราให้โศก สุดใจ

Oh My Sweetheart

Translated by Patpong Sangthum

Oh my sweetheart, why don't you care?
You, left me all alone, so sad and blue.

Light of my life, both night and day,
Cold, like winter time, I don't know why.

All by myself, believing I lost you,
In despair, words can never explain.
Drowned in the sea of memories
Your love haunts me, and hurts me so.
Love, faded and torn, (ha ha)

I've only you but you're not there.

What makes you seem so far away

reaching for you in vain?
No joy, no dreams remain to live for.

The life I know is gone.

Plays with our hearts, tears it apart... in two.

หัวใจทรมาน

(บทร้องของนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

ตะวันก็ส่ายบ่ายคล้อยแสงอ่อนลง
ไกลจากแสงแห่งรักอันซื่อตรง
คิดไปกระทำซ้ำชอกหวนวิญญา
คนรักมาดูแลแสนต่ำ
ถอนทอดหทัย รักไม่ตั้งใจ

แต่อกเรายังร้อนอยู่
ออกยังคงคลั่งไคล้ไม่จาง
พารัชมตรมชื่นชมอุรา
กรรมยกย้อน
ชีวิตรักวาย สูญลงแล้วเอย

Tortured Heart

Translated by Patpong Sangthum

Late sunlight seems kind in the sky.
Longs to find the light of true love.
Bitter am I, tortured to the bone,
Then love turns away cold-hearted.
Heart has to rest, Love is hopeless.

But in my heart burns a flame.
Searching far, below and above.
In distress, feeling lost and alone.
Pains remain.
Fading away into nothingness.

สมชนาว

(เดิมเป็นบทร้องของนางเอกตามด้วยพระเอก)

คำร้อง ประสิทธิ์ จันทรินทร์รา

หนาว...เมื่อลมหนาวพัดมา	พัดมาต้องกายา พากายให้สั่นสะท้าน
โธ...เอ๋ย...โธ...ลมหนาว	หวักร้าวเหลือประมาณ
ลมช่างไม่สงสาร	ลมจะพัดจะพาลให้ข้าฯ ต้องหนาวกาย
หนาวลม...จะได้อะไรมาห่ม	จึงจะสมกับหนาวได้
ผ้าห่มหมิ่นแสน ก็ไม่เปรียบมั่น	เหมือนดังได้น้ำใจ
ลมเอ๋ย...จะทำฉันใด	ลมช่วยพัดพาน้ำใจ
พัดให้ข้าฯ คลายได้หาย	จากหนาวลม
หนาวลมยิ่งหนาวพัดจัด	ใจของข้าฯ กลุ้มกลัด ลมช่างพัดให้ชื่นชม
โธ...เอ๋ย...โธ...น้ำใจ	ช่างกระไรไม่ลอยตามลม
ลอยมาให้ข้าฯ ชม	สักเมื่อไรจะได้สมหวังข้าฯนา
หนาวลมหนาวอะไรไม่ระทม	เหมือนขาดคู่ชมคู่ปราถนา
เมื่อไร น้ำใจ เมื่อไร นะใจ	ใจจึงมีเมตตา
ขอให้ใจมาหาข้าฯ	ใจอย่าชักอย่าช้า
จงรีบเร่งมาหาข้าฯ	เถิดน้ำใจ

Winter Wind

Translated by Patpong Sangthum

Cold, when the cold wind blows,	Constant wintry chills shiver me to the bones.
So cold, winter wind	My poor heart is all alone.
But you are unkind.	You keep torturing till I almost die.
But how, how can I keep me warm?	And keep off this windstorm
Blankets and coats cannot compare	With a heart that cares.
Oh wind, what can I do.	Bring me a thought so true
To melt the ice inside	In my heart.
Cold wind, you blow too hard.	My heart's in despair, but you keep haunting me.
Oh heart, heart so dear	Where are you? Why aren't you here?
Let the wind carry you	Will you come and make my wish come true?
Cold wind, not as cold as loneliness,	When you're alone without love,
When will I find a love of mine	Love caring and kind,
Come to me, beside me?	Please don't stop, don't wait.
On your way, don't hesitate.	Come to me.

เห็นใจสักครั้ง

(บทร้องของนางเอกและพระเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ช) เห็นใจสักครั้ง	ขอโปรดได้ฟังวาจาก่อน
เห็นใจสักครั้ง	จงโปรดหยุดยั้งฟังคำวอน
เห็นใจสักครั้ง	ที่ได้มุ่งหวังเฝ้าคอยงามอน
รักสุดแสนอาลัย	ใจมันหมายแน่อนอน
รอคอยแต่บังอร	ผกาวัล
(ญ) เห็นใจสักครั้ง	จงได้เลิกหวังในไมตรี
เห็นใจสักครั้ง	อย่ามุ่งจิตฝังผกาวัล
เห็นใจสักครั้ง	จงโปรดยับยั้งเรื่องนี้ที
เธอไม่ควรจะคิด	เพราะไร้สิทธิ์เสรี
ตัวของข้าฯ นี้	มีคู่ครอง
(ช) ขอได้เห็นใจ	รักฝากเยื่อใยอาลัยน้อง
เสียแรงในฝัน	จงโปรดผ่อนผันและปรองดอง
น้องอยู่ไหนใด	ให้พี่ตามไปอยู่ใกล้ประคอง
แม้ชีวิตมลาย ก็มีวายใจปองรักภักดี	ต่อน้องทุกคืนวัน
(ญ) ยุติเรื่องรัก	อย่าได้ชวนชักเรื่องรักนั้น
มียากรู้สึกมียากจะนึก	อย่าเฝ้าฝัน
ของจงเลิกคิด	คงแต่ไมตรีจิตต์ร่วมมิตรกัน
เธอและฉัน มิควรผูกพัน เลิกคิดหมายมั่น	กันเสียที

Have a Heart Just Once

Translated by Patpong Sangthum

(M) Have a heart just once	Listen to what I will say.
Have a heart just once	Don't go, I beg you to stay.
Have a heart just once	I have waited for you too long.
Love burdens my heart.	Love won't go away.
For there's only you	Phakavali.
(F) Have a heart just once	Don't wait for love all in vain.
Have a heart just once	Don't waste your time for the pain.
Have a heart just once	And put an end to miseries.
You must not forget.	You've no right in me.
I'm no longer free.	I am owned.
(M) Please have a heart.	Will you be kind? I need you.
I dream and pray.	You and I stay just us two.
Wherever you are,	That's where I'll be to keep you warm.
Till the end of time,	Always will be true.
I belong to you night and day.	
(F) Let love subside.	There is no use talking love.
Out of my mind, out of my heart,	Dreams drift apart.
Love finds its end,	But we can be friends, maybe friends.
You and me, we are not bound. Let us be free, free to be.	

โอรัก

(บทร้องของพระเอกนางเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ญ) โอรักมักมีกรรม	(ช) แม้ระกำจำต้องฝืน
(ญ) รักใดรักมิวายคลายคงคืน	(ช) หวานตาพาใจฉ่ำชื่นฤทัย
(ญ) รักเอ๋ย รักร่วมดวงใจ	(ช) ทำฉันใดจักได้ชม
(ญ) หวานใดหวานมิวายคลายตรอมตรม	(ช) รักใดอื่นมิขึ้นชมระทมคือรักระแวง
(ช) แต่รักเราสองมีต้องแคลง	รักไม่มีวันแปลงแปรปรวน
แม้ว่าชีพสลายฤหายครวญ	หวานรักถึงรักนา
(ญ) รักเอ๋ย ขอจงสรวรรดังพรฟ้า	
(ช) โอ้ยอดชีวัน ขวัญชีวา โอ้ยอดเทพธิดา ผกาวัลี ผกาวัลี ผกาวัลี	

Oh Love

Translated by Patpong Sangthum

(F) Oh love, has its ups and downs.	(M) Hopelessly we hold on.
(F) Love sweet as it is, may fade away.	(M) Look of love fills the heart both night and day.
(F) In love, hearts become one.	(M) What to do to feel love?
(F) What to do, love can stay bright and new.	(M) Love in worries and doubts, love may be untrue.
(M) But we are blessed with true love.	Feelings never change like weather.
Feelings will remain forever.	Memories live on.
(F) May love always shine like heaven.	
(M) You are my love and my life. You're my goddess, my goddess, Phakavali, Phakavali, Phakavali.	

โธ่เป็นหญิง

(บทร้องของจิตรวัตรและพระเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

(ญ) โธ่เป็นหญิง ยากจริงจะให้เห็น
โดยความรักแรงล้นยอมทนอายุ
สถานนทีคงประหลาด คาดว่าฉัน
เพราะเราเพิ่งพบกันมีทันไร
(ข) สมัยนี้คนมีเสรีสิทธิ์
ตามแต่ใจใครชอบชอบบ่ดีทรม
(ญ) ถ้าหญิงเอียงอกถ่ายระบายรัก
ต้องถูกเหมาเจ้าชายไร่อายาง

สิ่งที่เร้นลับตามาขยาย
ขอระบายบอกเสน่ห์เทจากใจ
เมาโมหันเป็นชนิดผิดวิสัย
ฉันเข้าไปใกล้สถานนทีจนเกินงาม
จะทำผิดถูกไม่มีใครห้าม
บุญกรรมตามคอยสนองทั้งสองทาง
ที่ถ่วงหนักหน่วงอุราออกมาบ้าง
หญิงจะวางหน้าได้อย่างไรกัน.

To be a Woman

Translated by Patpong Sangthum

(F) To be a woman is too hard just to be.	Let me show something none can see.
Feeling love so strong, I can't hide.	Love inside my heart must be told.
Stanonda is bemused by the way	I become so hasty nowadays.
We've just met and I rush much too soon.	I get close, out of rhyme, out of tune.
(M) Modern days, people talk of freedom.	No one cares what's wrong or right.
Everyone wants to love and will fight.	Good and bad karma will reveal.
(F) The love in the heart must be shared.	Let it vent, so it won't burn inside.
Please don't blame, do not shame, a woman's mind. She is shy and she tries to be calm.	

เสียแรงรัก

(เดิมบทร้องของนางเอกตามด้วยพระเอก)

คำร้อง ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง

เสียแรงหนักรักล้น	รักพันทว่มหัวใจรัก
ไม่แนงไม่หน่าย	รักไม่คลายคงคืน
รักเขาแต่ข้างเดียว	เขาไม่เหลียวให้ขึ้น
รักจึงขมขื่น	ไม่สดชื่นหวานล้ำ
กรรมของเราเก่าก่อน	เป็นผลย้อนให้ระกำ
รักไม่พ้นขึ้นฉ่ำ	โธ่ เอ๋ย กรรมของเรา
เสียแรงหนักรักขึ้น	มียิ่งเย็นกลับกลายเป็นน้ำ
แต่นี้คงเฉา	กรรมของเราปางไหน
รักไม่เหมือนเขาผู้อื่น	รักสดชื่นเหมือนตั้งใจ
คิดแล้วเศร้าหทัย	ช่างกระไรแสนอาภัพ
วาสนานาน้อยใจ	หวังสิ่งใดมากลายกลับ
บุญน้อยเลื่อนลอยลับ	หากชีพดับสิ้นระทม

In Love in Vain

Translated by Patpong Sangthum

In love but in vain	Heart's drown in feeling love.
So close, so right	Through the day and night.
So close, yet so far	Love sent not returned.
Bitter is the love.	Heart is filled with despair.
Is this destiny?	To feel pain is unfair.
Fading love, hopeless	Tainted love, useless
In love but in vain	Love light has gone dim and dark.
From now, all alone	Is it fate? Tell me
Why love keeps taunting me. Love fooled me with sweet dreams.	
But dreams don't come true. Sweet dreams turn to doom.	
Out here in the gloom	Hope is gone, left is pain.
In love but in vain	Life is gone. Nothing's gained.

ไม้ตเพลง

สายสัมพันธ์

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Lento con moto

Piano

5

9

13

rall.

17 Voice **Allegro ma non troppo**

p

(ข) โอ้ รัก

(M) Oh love,

Allegro ma non troppo

p

21

๓๓ end - - จัก คลาย

less love

2 25

(ญ) โอ้ รัก
(F) This love,

29

ถ้า end จัก คลาย
end less love

33

(ข) โอ้ สาย ล้ม -
(M) We're bound by

37

พันธ - - - มั่น หทัย
e - - - ternal bonds.

41

Lento con moto
(ญ) รัก ไม่ ลืม อยู่ เพียง ดวง ใจ (ข) พี่
(F) In this heart, love will re - main. (M) In -

Lento con moto

45

ขอ ฝาก ไว้ แต่ น้อง นาง เดียว ซี -
side my heart our love re - frains. Two

49

ชีวิต ร่ม รมย์ กลม เกดียว รัก แท้
lives in har - mo - ny, True love

53

แต่ เธอ คน เดียว อย่า เกลียว ความ รัก จัก คลาย
e - ter - ni - ty, Never fear, love ne-ver dies.

57

(ข) ทราย แผ่น ฟ้า เอน แยก แหวก สลาย
(M) Moun - tains high may fall and crumble.

61

(ญ)ตราบ แค้น ฟ้า_____น ที่ เป็น ภัย คม ฤดี มอด มลาย
(F) Seas run dry_____and earth may tumble down in - to dust.

cresc.
rall.

65

(ญ)รัก สอง_____เรา (ช)รัก สอง_____เรา (ญ)ไม่ เหือด หาย (ช)ไม่ เหือด
(F)Our true love (M)Our true love (F)will al-ways shine (M)will al-ways

69

หาย (ช,ญ)ร่วม ชีพ ร่วม ใจ คง รัก ไม่ คลาย
shine. (M,F) Our whole life long love light burns strong.

rall. *rall.* *rall.*

73

สุด ใจ นั้น คือ เธอ
You're my soul, my song.

ความสุข

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงศ์ ทองสว่าง

Andante cantabile
tr

Piano *pp*

5 *(tr)*

cresc.

9 *ff*

13 *ff* *fp*

3

Copyright © Chanyapong Thongsawang

17 Voice

เลื่อม Shim' - พราย ring แสง lights, รุ่ง glis' - แร้ง ning แสง glea - วัม ming วาม glows. เลื่อน Fairy_

p

21

ลอย lamps อยู่ to ตาม show สุ่ม the ทุม gam เรือง at ร้อง night.

25

ถาป Ma-gic ถา brings ร้อน teas รา to เนตร my นอง eyes.

cresc.

29

ร้า Sor - ร้อง row - คร่ำ ful tears, โอ้ fate จวน is ถึง near โชค to กรรม face.

33

เคย Life อยู่ was รม once a เียน joy.

37 *ff* *fz* *fz* *fp*

มา How เกิด it เป็น turned ทุกข์ in กระ - ทำ pain.

41 *pp*

แสน Mi - เท se - วย ry has re - ก่า mained.

45 *ff* *fz* *fz* *fp*

ได้ แต่ พร่ำ พร้อง ไป Mourning is all I can do.

pp *pp* *8va*

โหมงามเวียงฟ้า

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Andante Cantabile

Klui

Piano

5

9 Voice

p

(ข) โหม งาม เวียง ฟ้า หยาด มา แต่ สรวง ส - วรรค์ แจ่ม จันทร ฝ่อง พรณ อ่า-

p

14

ไพ รั ก พ - ฐ สุต แสน เปรียบ แม่น ดวง

p

18

ใจ_____ โอ้ ห - ทัย_____ ฝ้า หมอง_____ ระ ทม_____ ฝั_____ รัก_____ สุด หัก_____ อา-

22

รณณ์_____ ดุจ_____ กระ ด่าย_____ หมาย_____ ชม แต่_____ จัน -_____ ทรา_____ โอ้_____ ดวง_____

26

เดือน_____ ยัง_____ ลอย_____ เลื่อน_____ อยู่_____ กลาง_____ น -_____

30

ภา_____ ขอ จง_____ เมต -_____ ตา จาก_____ ฟ้า มา_____ เอย_____ (ญ)หวน_____ ไต ไม่_____ เหมือน_____

35

หวาน เอื่อน ถ้อย เจ - ลย น้ำ คำ เจ้า เอ๋ย อยากเซย ชม ชื่น

39

กริ่ง ว่ารัก จัก คลาย ไม่ ยืน หลง คา รม ชาย หมาย จัก กลาย เป็น

44

อื่น หนิง คง สะ อื่น ต้อง ฝัน ออก ทรม (ช)อ้า เพ็ญ โสเม เอ๋ย

49

หวัง เซย เสน่ห์ ชม อ - ภิ - รมย์ ยอด ส - รางค์

54

(ญ)อ้า งาม โฉม_ส่อง_ อ่อง เว-หา_จ้า_ แจ่ม จ-นี้_เอย หมอก_ มัว_เดือน_

59

อับ ลับ แสง_ เคย_ น้ำ_ ตา_ นอง_ เนตร_ ท้น_ เช - นย_ เลย_ แรม

63

(ช)จอม จันทร_ ขวัญ_ แจ่ม ส่อง_ แอ_ ร่ม_ รวย_ รื่น_ ฤ - ดี เฉิด_ จ -

67

วี สุ-ดา_____ ฟ้า (ช,ญ)รัก_ เรา_ คู่_ หล้า เพรต

cresc. *mf*

72

พรายตราบ_ ดิน ฟ้า ม - ลาย รัก ไม่ หน่าย ร้าง_ รา กล ตั้ง ดา -

76

รา คง คู่ น - ภา นิ - รันดร์_____ กาล

รีนระววย

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Allegro Moderato

Voice

Piano

Allegro Moderato

(ญ)รีน กลิ่น เก - ษร ภ - มร _____ เคล้า ร้า เริง
(ญ)รีน คำ _____ หวาน ร้า _____ ผ - สาน ไม่ - ตรี

5

จิต ส-วรรค์ _____ นิ - มิต เหมือน สร้าง - สวรรค์ _____ สวส -
จิต เส _____ ประ - ดิษฐ์ คิด ล้อ _____ ใจ _____ แสน -

9

คราญ แขน บ้าน ช่อ ประ - ช้น ตอน รับ - สัม - พันธ ยิ่ง นิ -
ยา อนิจ - จา น้ำ จิต เวียง-ราย มุง หมาย - เวียง พ้า ตั้ง _____

14

รันตร์ _____ ไม่ - ตรี (ข)ช่อ เจ้า _____ เอ้ย ช่อ _____ เจ้า _____ เวียง -
เป็น ข้า ไพ - รี ราน (ข)ขวัญ เจ้า _____ เอ้ย ขวัญ _____ เจ้า _____ เวียง -

19

- ฟ้า เวียง - ร่าย หมายถึง มา รวม - สู่ - พรรณ - ป้ - ถ -
 - ฟ้า เวียง - ร่าย หมายถึง มา รวม - สู่ - พรรณ - ป้ - ถ -

23

ฟิ (ข)ขอ โฉม - เจ - ลา ยอด - เยาว์ นา -
 ฟิ (ญ)ขวัญ เอ้ย ออก - ข้า (ข)ขวัญ เอ้ย - จุง - มา (ญ)ข้า ระ-วาง ไม -

27

รี รับ รอง ไม - ตรี ของ ชาว เวียง -
 ตรี (ข)อย่า ระ-วาง ปรา - ณี ขอ มอบ ดวง - ฤดี ไว้ จน ชีพ

32

ร่าย อย่า ให้ รัญ - - จวน
 ฟิ มอด ม้วย ม - ลาย - - ลง

แขกสาหร่าย

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Andante Cantabile
(Klui)

Voice

Piano

(ข) ไร่ ขวัญ ใจ ใย นาง ห้าง เห็น เมิน

5

เลย พี่ เคย คลอ เผล้า เย้า

9

ยวน ชิด ขวน ใย ปลอย พี่

13

ควัญ ตาว ต้น ถวิล

17

ถึง ยาม ร้าง ไกล ไม่ วาย รัญ

21

จวน หวน คิด ทุก ครั้ง ตั้ง ตา เฝ้า รำ -

25

ฟัง คำ เข้า คำ นิ่ง ถึง มิ วาย ว่าง

29

เว้น ทวย เทพ เห็น ประจักษ์ ท-

33

หทัย (ข)ได้ พัง คำ สำ - เนียง วอน คลาย เศร้า เรา ร้อน ชื่น

37

ใจ (ญ)สอง เรา (ข)เคล้า คลอ (ญ)พะ-นอ (ข)ชิด

41

ชวน (ข,ญ)สอง เรา เข้า ยวน— ฤ หวนห้วง ไป ไกล (ญ)แม่ ชี-วิต วาง

45

ว้าย(ข)รัก ไม่ มี วัน คลาย(ญ)คง อยู่ ใน ดิน ฟ้า (ข)ชื่น อุ-รา ว้าย ระ

49

ทำ (ช,ญ) ไร่ ความ รัก เอ๋ย แสน สุด _____ จะ ชื่น จ้า _____

53

_____ หวาน _____ ไต _____ ไป ล้า _____ สุด จะ หา คำ เทียบ _____ เอ๋ย

VIOLIN I // กลางวง

โ้ายอดดวงใจ

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Andante Cantabile

Voice

Piano

5

A tempo

p โ้ายอดดวงใจ รักใยละ
Oh my sweet heart, why don't you

A tempo

9

เลย โ้ายอดรัก เอย มิเคยรักใคร มา... ทั้งให้ละห้อย
care? I've on - ly you but you're not there. You, left me all alone,

Copyright © Chanyapong Thongsawang

13 **A Tempo**

rall. น่า น้อยใจ โอ้ ชื่น ชี วิต ชิด ชม รัก
so sad and blue. Light of my life, both night and

A Tempo

17

กัน โอ้ ชื่น ชี วัน รัก พลัน ร้าง ไกล รัก แล้ว ไย มา หนาว
day, What makes you seem so far a - way. Cold, like win - ter time,

Fine

21 **A Tempo**

rall. ไม่ คิดเลย ออกใจ ไหว หวั่น นึก พรั่น
I don't know why. All by my-self, be - lieving

Fine **A Tempo**

rall. **f** **p**

25

หวั่น รัก_ลา รัก ลอย สุด คว่ำมาเซย
 I lost_you reach - ing for you in vain?
f *p*

สุด เฉ - ลย น้ำ คำ
 In des-pair, words can ne-ver ex plain.

3

29

A Tempo

rit. รัก ตรม จะ ต้อง ระ ทม เหลือ ระ ก้า ดวง จิต ชอกช้ำคร่ำ
 No joy, no dreams re- main to live for. Drowned in the sea of

A Tempo

rit.

8va 7

33

rall. *pp* ครวญ คำ นึง นึก ถึง รัก เรา ต้องเหงาเดียวดายไฉ่ ใจ หาย อา-วรณ์รัก ไฉ่ ช่าง หลอก
 me - mo - ries. Your love haunts me, and hurt me so. The life I know is gone. Love, Fad-ed and
cresc.

A Tempo

cresc.

37

horn
torn,

rall. *p* ย้อน เรา ให้ เศร้า เข้า เรา ให้ โศก สิ้น
Plays with our hearts, tears it a - part in

41

ใจ
two.

1. 2.

45

8va

หัวใจทรมาน

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Andante Cantabile

Piano

11 Voice

ตะวัน ก็ สาย บ่าย คล้อย แสง อ่อน
Late sun - light seems kind in the

2 15

long sky. But in my heart burns a

19

flame. Longs to find

23

the light of true love.

27

Search - ing far be - low and above.

31

Lento

3

คิด ไป ระ ก่า ข้ำ ชอก หวาม วิญ-ญา พา ระ-ทม ตรม ชื่น ชม อุ - รา
 Bit - ter am I, tor - tured to the bone, In dis tress, feel - ing lost and a -

Lento

35

loner คน รัก มา ดู แคลน แสน ต่ำ กรรม ยอก ย้อน
 lone Then love turns a - way cold - hearted. Pains re - main

39

ถอน ทอด ห- ทัย รัก ไม่ ตั้ง ใจ ชี - วิต รัก
 Heart has to rest, Love is hope - less. Fad-ing a -

44

วาย สูญ ลง แล้ว เอย
 way in - to no - thingness.

rall

ลมหนาว

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Allegro Leggierissimo

The piano introduction consists of four measures. The right hand features a melodic line with triplets of eighth notes. The left hand provides a rhythmic accompaniment with triplets of eighth notes. The tempo is marked 'Allegro Leggierissimo' and the dynamics are 'p' (piano).

The piano introduction continues for two more measures. The right hand has triplets of eighth notes, and the left hand has triplets of eighth notes. The dynamics remain 'p' (piano).

10 **Voice Tempo di Valse**

The vocal entry begins at measure 10. The tempo changes to 'Tempo di Valse'. The lyrics are in Thai and English. The dynamics are 'p' (piano).

หนาว	เมื่อ	ลม	หนาว	พัด	มา	พัด	มา	ต้อง	กา
หนาว	ลม	ยิ่ง	หนาว	พัด	จัด	ใจ	ของ	ข้า	กลุ่ม
Cold,	when	the	cold	wind	blows,	Con-	stant	win-	try
Cold,	wind,	you	blow	too	hard.	My	heart's	in	des-

Tempo di Valse

The piano accompaniment for the vocal entry consists of two measures. The right hand has a melodic line, and the left hand has a rhythmic accompaniment. The dynamics are 'p' (piano).

16

The vocal continuation begins at measure 16. The lyrics are in Thai and English. The dynamics are 'p' (piano).

ยา	พา	กาย	ให้	สั่น	สะ	ท้าน	โ
กลัด	ลม	ช่าง	พัด	ให้	ชิน	ขม	โ
chills	shi -	ver	me	to	the	bones.	So
pair,	But	you	keep	haunt -	ing	me.	Oh

The piano accompaniment for the vocal continuation consists of two measures. The right hand has a melodic line, and the left hand has a rhythmic accompaniment. The dynamics are 'p' (piano).

21

เอ๋ย โอ้ ลม หนาว หวั อกร้าว เหลือ ประ
 cold, win - ter so dear My poor heart is all
 heart, heart so dear Where are you? Why aren't you

26

มาณ ลม ช่าง ไม่ สง สาร์ ลม จะ พัด จะ พาล ให้
 alone. ลอย มา ให้ ช่าง ชม งาม เมื่อ ไร จะ ได้
 here? Let the wind carry you You keep tou-tur - ring
 Will you come and make my

31

ข้า ต้อง หนาว กาย หนาว ลม จะ ได้ อะ
 สม หวัง ข้า นา หนาว ลม หนาว อะ-ไร
 till I al - most die. But how, how can
 wish come true? Cold wind, not as

36

ไร มา ห่ม จิง จะ สม กับ หนาว ได้
 ไม่ ระ - ทม เหมือน ขาด คู่ ชม คู่ ปรา - ถ - นา
 I keep me warm ? And keep off this wind - strom.
 cold as lone-ly - ness, When you're a-lone with-out love.

40

ผ้า ห่ม ห่มนั้ แสน ก็ ไม่ เปรียบ แมน เหมือน ดั่ง ได้ น้ำ ใจ ลม
 เมื่อ - ไร น้ำ - ใจ เมื่อ-ไหร่ นะ ใจ ใจ_____ จิง มี เมต - ตา ขอ ให้
 Blan - kets and coats can - not com - pare with a heart_____ that cares. Oh_____
 When will I find a love of mine. Love_____ ca - ring and kind, Come to

45

เอย จะ ทำ ฉั้ น ไต ลม ช่วย พัด พา_____ น้ำ ใจ
 ใจ มา หา_____ ซ้ำๆ ใจ อย่า ชัก_____ อย่า_____ ซ้ำ
 wind, what can I do. Bring_____ me a though so true
 me, be - side_____ me? Please don't stop,_____ don't_____ wait.

49

พัด มา ให้ ซ้ำๆ คลาย_ หาย จาก หนาว_____ ลม_____
 จง รีบ เร่ง มา หา_____ ซ้ำๆ เกิด น้ำ_____ ใจ_____
 to_____ melt the ice in - side in my_____ heart._____
 On your way, don't he - si - tate. Come to_____ me._____

เห็นใจสักครั้ง

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงศ์ ทองสว่าง

Moderato

Violin

Piano

5

Voice

(ข)เห็น ใจ สัก ครั้ง ขอ โปรด ได้ ฟัง วา-จา _____
(ข)ขอ ได้ เห็น ใจ รัก ผาก เยื่อ ใย อา-ลัษ _____
(M)Have a heart just once Lis - ten to what I will _____
(M)Please have a heart. Will you be kind? I need _____

9

ก่อน _____ เห็น ใจ สัก ครั้ง จง โปรด หยุด ยัง ฟัง คำ
น้อง _____ เสีย แรง ใฝ่ฝัน จง โปรด ผ่อน ผัน และ ประรอง
say. _____ Have a heart just once Don't go, I beg you to
you. I dream and pray. You and I stay just us

หวัง ใน ไม่ - ตริ เห็น ใจ สัก ครั้ง อย่า มุ่ง จิต
 ชัก เรื่อง รัก นิน มิ อยาก รู้ สัก มิ อยาก จะ
 love all in vain. Have a heart just once Don't waste your
 use talk ing love. Out of my mind, out of my

ฝั่ง ผ - กา - ว - ลี เห็น ใจ สัก ครั้ง
 นึก อย่า เฝ้า ฝืน ขอ จง เลิก คิด
 time heart, dreams drift the pain. Have a heart just once
 a - part. Love finds its end,

จง โปรด ขยับ ยัง เรื่อง นี้ ที่ เธอ มิ ควร จะ คิด เพราะ ไร สิทธิ เส -
 คง แต่ ไม่ - ตริ จิต ร่วม มิตร กัน เธอ และ ฉัน มิ ควร จะ ผูก
 And put an end to mi - se - ries. You must not for - get. You've no right in
 but we can be friends may-be friends. You and me, we are not

วอน เห็น ใจ สัก ครั้ง ที่ ได้ มุ่ง หวัง ฝ้า คอย งาม
 ดอง น้อง อยู่ หน ไฉน ให้ พี่ ตาม ไป อยู่ ใกล้ ประ -
 stay. Have a heart just once I have waited for you too
 two. Where - ever you are, That's where I'll be to keep you

17

งอน รัก สุด แสน อา - ลัย ใจ มัน หมายถึง นอน รอ คอย แต่ บัง -
 คอง แม่ ชี - วิต ม - ลาย ก็ มี วาย ใจ ปอง รัก รัก - ดี ต่อ -
 long. Love bur-dens my heart. Love won't go a - way. For there's on - ly
 warm. Till the end of time, al - ways will be true. I be - long to

20

อร ผ - กา - วลี (ญ)เห็น ใจ สัก ครั้ง จง ได้ เลิก
 น้อง ทุก คิน วัน (ญ)ยุ - ดิ เรื่อง รัก อย่า ได้ ขวน
 you, Pha - kha - vali. (F)Have a heart just once Don't wait for
 you night and day. (F)Let love sub - side. There is no

4 34

รี พัน me. bound. ตัว ของ เลิก คิด I'm no lon - ger free. ข้า หมาย มั่น ก็น เลี้ย free, free to ครอง owned.

38

pizz

41

arco

ที่ be.

โอรัก

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Largo Cantabile

Clarinet in B $\flat$

Piano

5

9

13

Voice

(ญ) โอรัก
(ญ)รัก
(F)Oh
(F)In

รัก
เอ๋ย
love,
love,

รัก
has its
hearts

มัก
ร่วม
ups
be -

มี
ดวง
and
come

กรรม
ใจ
downs.
one.

p

rit.

p

f

p

p

17

(ข)แม่ ไร้ ก่า จ้า ต้อง ผิน
(ข)ทำ ฉัน ได จัก ได้ ชม
(M)Hope - less - ly we to hold on.
(M)What to do to feel love?

21

(ญ)รัก ใด รัก มิ วาย คลาย คง
(ญ)หวาน หวาน มิ วาย กลาย ดรอมน
(F)Love s - weet as it is, may fade
(F)What to do, love can stay bright and

25

คิน (ข)หวาน ใด ตา พา ใจ ชื่น
(ข)รัก ใด (M)Look of love fills the heart
(M)Love in love fills the heart

29

3/4
 both _____
 ชื่น night and - ท้าย _____
 day. _____

33

2.
 3/4
 wor - ries and doubts, _____
 อื่น มี ชื่น ขม _____
 love may be un - true. _____
 ระ ทม คือ รัก _____
 2.
 3/4
 2.

37

3/4
 But we are blessed with true love. _____
 แต่ รัก เรา สอง _____
 มี ต้อง แคลง _____
 รัก ไม่ มี วัน _____
 Fee - lings ne - ver

41

แปลงแปรรูปราวแม่ว่าชีพสลายถ้าหาย
change like whea-ther Fee-lings will re-main for-e-

rit.

45

ครวญหวนนึกถึงรักนา (ญ)รัก
ver. Me-mo-ries live on (F)May

rit.

49

เอ๋ยขอจงส
love al-ways s-

p

53

ฉา - - - - - วรร _____ ตั้ง พร ฟ้า
shine _____ like hea - - - - - ven. _____

57

A Tempo

= (ข) โอ้ ยอด ชี วัน ขวัญ ชี - ภา โอ้ ยอด เทพ - ธิ -
(M) You are my love and my life. You are my god -

A Tempo

61

Fine ✂

ดา ผ - กา - ว - ลี ผ - กา - ว - ลี ผ - กา - ว - ลี
dess, Pha-ka- va - li, Pha-ka- va - li, Pha-ka- va - li. _____

Fine ✂

โไ้เป็นหญิง

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง คุณหญิงชั้น ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงศ์ ทองสว่าง

Largo

Voice

Piano

Largo

p

8va tr~ 6 tr~

5

(ญ) โไ้ เป็น หญิง_ ยาก -
(ข) ส - มัย นี้ คน_
(F) To be a wo-man is too
(M) Mo - dern days_ peo-ple

p

7

8

จริง - จะ ให้ - เห็น - สิ่ง ที่ เ็น - ลับ ดา มา ข - ยาย โดย ความ
มี เส-ริ-ลิตี จะ ทำ ผิด-ถูก ไม่ มี ใคร ห้าม ตาม แต่
hard just to be. Let me show some thing none can see. Fee - ling
talk of free-dom. No one cares what's wrong or right. E - very-

12

รัก แรง ล้น ยอม ทน อาย ขอ ระ - บาย บอก เสน่ห์ เท จาก
ใจ ใคร ชอบ กอริบ ดี ทราชม บุญ กรรม ตาม ตอบ ส-นอง ทั้ง สอง
love so s-strong, I can't hide. Love in - side my heart must be
one wants to love and will fight. Good and bad kar - ma will re-

15

ใจ ส - ตา - นนท์ คง ประ หลาด คาด ว่า
ทาง (ญ)ถ้า หึง เอียง อก ถ่าย ระ - บาย
told. S - ta - nonda is be - mused by the
veal. (F)The love in the heart must be

17

ฉัน เมา โม่ - หัน เป็น ข - นิด ผิด วิ - ลัย เพราะ เรา
รัก ที่ ถ่วง หนัก หน่วง อุ รา ออก มา บ้าง ต้อง ถูก
way. I be - come so has - ty now - a - days. We've just
shared. Let it vent, so it won't burn in - side. Please don't

20

เพิ่งพบกัน มี ท้น ไร จัน เข้า ไกล สตา -
 เหมา เจ้า ชาย ไร่ ยาง อาย หึง จะ วา -
 blame, do not shame, a wo-man mind. She is shy and she

23

23

nnh
nh
rhyme,
tries

ได้ อย่าง ไร
out of
to be

จน เกิน งาม
 tune.

1.

1.

26

[illegible]

เสียดแรงรัก

ทำนอง ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
คำร้อง ลัดดา ศิลปบรรเลง
เรียบเรียง ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Sostenuto Cantabile

Violin

Sostenuto Cantabile

Piano

6

เสียด แรง หนัก รัก ล้น
เสียด แรง หนัก รัก ชื่น
In love but in vain
In love but in vain

p

11

rit.

รัก ท้น ท่วม หัว ใจ รัก ไม่ แหนง ไม่ หน่าย
มิ ย้ง ยืน กลับ กลาย เศร้า นั้ แต่ นี คง เฉา
Heart's drown in feel - ling love. So close, so right
Love light has gone dim and dark. From now, all alone

rit.

Copyright © Chanyapong Thongsawang

15 *A Tempo*

รัก ไม่ คลาย คง คื่น รัก เขา แต่ ช่าง เดียว เขา
 กรรม ของ เรา ปาง ไหน รัก ไม่ เหมือน เขา อื่น รัก สด
 through the day and night. So close, yet so far Love
 Is it fate? Tell me Why love keeps taun - ting me. Love fooled

19

ไม่ ชื่น เหลียว ให้ ชื่น รัก จึง ชม ชื่น
 ชื่น เหมือน ดัง ใจ คิด แล้ว เศร้า หทัย
 sent me with sweet - dreams. Bit - ter is the love.
 But dreams don't come true.

22

ไม่ สด ชื่น หวาน ล้ำ กรรม ของ เรา เก่า ก่อน เป็น ผล
 ช่าง กระไร แสน อา - ภัพ ภา - ส - นา น่า น้อย ใจ หวัง สิ่ง
 Heart is filled with despair. Is this des - ti - ny? To feel
 Sweet dreams turn to doom. Our here in the gloom. Hope is

26

ย้อน ให้ ระ - กำ รัก ไม่ ฟั่น ชื่น ฆ่า ไร้อะไร
 ไต มา กลาย กลับ บุญ น้อย เลื่อน ลอย ลับ หาก ชีพ
 pain is un- fair. Fad-ing love, hope less. Tainted
 gone, left is pain. In love but in vain Life is

30

กรรม ของ เรา เสีย
 ดับ ล้น ระ - less. In
 love, use - thing's
 gone. No - thing's

32

หมด
 gained.

ลมหนาว

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

Moderate

(เผกาวิ) ตมท เมื่อ ลม ทนท พัด มา - พัด มา ตอง กา บา ทา
 ทา ทา ให้ สัน สะ ทาน = ไร่ ไร่ ไร่ ลม ทนท
 ทวี จก ไร่ = เหลือ = บะ มาณ = ลม ขึ้น ไม่ สง สด สด จะ พัด จะ พายได้
 ถ้า ลม ทนท- กาบ - ทนท ลม - จะ ได้ ไร่ ไร่ = มา นม นม จะ
 คม - - กษ ทนท- ไร่ ต่ำ ทม ทม แค้น ก็ ไม่ เจริญ แหม่น เหมือน - ดัง ได้ น้า
 ไร่ ลม - ไร่ จะ ทำ สัน ได. ลม ขึ้น พัด มา - บา ได พัด มา ให้ จำ คลาย-
 หวน จาก ทนท- ลม

(ศตานนท์)

หนาว....ลมยิ่งหนาวพัดจัด

ใจของข้ากลุ้มกลัด ลมช่างพัดให้ชื่นชม

ไร่เอ๋ย ไร่ น้าใจ

ช่างกระไรไม่ลอมลม

ลอมมาให้ข้าชม

สักเมื่อไรจะได้สมหวังข้าหนา

หนาวลม หนาวอะไรไม่ระทม

เหมือนขาดคู่ชมคู่ปรารถนา

เมื่อไรน้าใจเมื่อไรนะใจ

ใจจึงมีเมตตา

ขอให้ใจมาหาข้า

ใจอย่าชักอย่าช้า

จงรีบเร่งมาหาข้าเกิดน้าใจ.

ประวัตินักร้องและนักดนตรี

อ.ไจรัตน์ พัทธกะเจริญ

อาจารย์ไจรัตน์ พัทธกะเจริญ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี วิชาเอกขับร้อง จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเรียนกับ Dr. Motoko Funagoshi ปัจจุบันสอนร้องเพลงประสานเสียงให้กับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และสอนรายวิชา Voice Training ให้กับภาควิชาการละคร มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย นอกจากนี้ในสถาบันแล้วได้สอนร้องเพลงให้ละครเพลงต่าง ๆ ได้แก่ แม่นาค, น้ำใสใจจริง, ปริศนา, รักเธอเสมอ, นางพญาชูชว, มอม, หลังกาแดง, แผ่นดินของเรา, Fame, The Sound of Music และทำวงประสานให้กับหลายองค์กร เป็นผู้ดูแลการร้องประสานเสียงให้ทั้งการบันทึกเสียงและการแสดงสด เช่น งานพ้อหลวงชลประทาน

ผลงานการบันทึกเสียง : ขับร้องบทเพลงของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงในซิดีชุดเชิดใน, สายสัมพันธ์ โดยบันทึกเสียงร่วมกับวง Latvian Symphony Orchestra ที่เมือง Riga ประเทศ Latvia

ร้องเพลงถวายปฎิญา และเพลงปียะสยามินทร์ร่วมกับวง Chulalongkorn University Symphony Orchestra, เพลงดวงใจไทยในอัลบั้มเพลงอาเซียน ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์ เช่น อุโมงค์ผาเมือง และล่าสุดซีรี่ส์เรื่องศรีอโยธยา ขับร้องประสานเสียงภาคภาษาไทยกับดิสนีย์ไทยแลนด์และได้รับเลือกให้ร้องในบท Snow White ในภาคภาษาไทย

Jairat Pitakcharoen

Jairat Pitakcharoen holds a degree in vocal performance from the Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University. Presently, she is a voice instructor and vocal director for many musicals, including "Jojosang", "Mae-nak", "Nam-sai jai-jing", etc. She was involved in the recordings of "Pledge to H.R.H. Princess Galyani Vadhana", "Symphony Piyasayamintra" with Chulalongkorn Symphony Orchestra, HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's royal composition "Love" with the National Symphony Orchestra, and the song "Heart of Thai" from the ASEAN album.

Jairat sang as Monica from the opera *The Medium* by Menotti, dubbed the title character of Walt Disney's *Snow White* in Thai, and recorded two albums composed by Prasidh Silapabanleng with the Latvian National Symphony Orchestra in Riga, Latvia. She also sang in "U Mong Pa Meung" (The Outrage) and "Sri Ayodhya" from the soundtrack for the series *Sri Ayodhya*.

ดร.กรวิช เทพหัสดิน ณ อยุธยา

ด้านการแสดงกรวิชได้รับบทบาทตัวละครหลักในอุปรากรและผลงานละครเพลงอันมีชื่อเสียง เช่น รับบท ‘Aeneas’ และ ‘Sorcerer’ ใน Purcell’s *Dido and Aeneas*, บท ‘Second Priest’ ใน Mozart’s *Magic Flute*, บท ‘Pang’ ใน Puccini’s *Turandot*, บท ‘Masetto’ ใน Mozart’s *Don Giovanni*, บท ‘Poeta’ ใน Salieri’s *Prima la musica* ด้านการแสดงละครเพลง กรวิชเคยรับบท ‘Riff’ ใน Bernstein’s *West Side Story*, บท ‘Apostle’ ใน Webber’s *Jesus Christ Superstar*, บท ‘Judah และ Butler’ ใน Webber’s *Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat* และ บท ‘Javert’ ใน Claude-Michel Schönberg’s *Les Misérables* อีกด้วย ในปี ๒๕๔๘ กรวิชมีผลงานการบันทึกเสียงอัลบั้ม “สายสัมพันธ์” ร่วมกับวง Latvian National Symphony Orchestra ถือเป็นอัลบั้มรวมผลงานการประพันธ์ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติ และได้บันทึกเสียง ณ กรุงริกา ประเทศสาธารณรัฐลัตเวีย

กรวิชเคยได้รับทุนทำนุผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ ให้ศึกษาด้านการขับร้อง และยังเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับทุนการศึกษาหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิต “100 ปีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ด้วยผลคะแนนเฉลี่ยรวม 4.00 ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ตลอดทุกภาคการศึกษา

Dr. Korawij Devahastin na Ayudhya

A talented and international awarded winner High-Baritone graduated Doctoral Degree in Vocal performance and Music Composition from the Faculty of Fine and Applied Art, Chulalongkorn University. He began studying classical singing with Sheilagh Angpiroj and later had vocal lessons and coachings by Assoc. Prof. Duangjai Thewthong, Jairat Phitakcharoen, Dame Ann Murray, Graham Johnson, Robert White and Professor Loh Siew-Tuan.

His International opera stage performances include the role of ‘Aeneas’ and ‘Sorcerer’ in Purcell’s *Dido and Aeneas*, ‘Second Priest’ in Mozart’s *Magic Flute*, ‘Pang’ in Puccini’s *Turandot*, ‘Masetto’ in Mozart’s *Don Giovanni*, ‘Poeta’ in Salieri’s *Prima la musica* and ‘Novice’ in Mae Naak. Korawij has also played roles in musical theatre including ‘Riff’ in Bernstein’s *West Side Story*, ‘Apostle’ in Webber’s

Jesus Christ Superstar, ‘Judah and Butler’ in Webber’s Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat, ‘Javert’ in Schönberg’s Les Misérables and roles in Falcon and Kiss of the Spiderwoman, as well as singing in many concerts. In June of 2005 Korawij recorded a new Thai album, Sai Samphand, the music of Thai National Artist Prasidh Silapabanleng, with the Latvian National Symphony Orchestra at Riga, Latvia.

Korawij won the best singer of the year award in the 1996 B.U. Band Singing Contest and First Prize in the Bangkok Opera International Vocal Competition of 2003. He also was awarded a scholarship from Thanpuying M.L. Puangroi Apaiwong and the grand scholarship “The 100th Anniversary Chulalongkorn University Fund for Doctoral Scholarship” as well. He currently works as a professional concert singer and a Choir Conductor for The Nontree Chorus of Kasetsart University.

ผศ.พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร

ผศ.พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร ข้าราชการบำนาญคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร บรรจุเข้ารับราชการเมื่อ พ.ศ. 2510 เคยได้รับทุนจากรัฐบาลอิตาลีไปศึกษาการออกแบบฉากละครที่ อะคาเดมี ศิลปะ แห่งกรุงโรม ประเทศอิตาลีเป็นเวลา 3 ปี เคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะมัณฑนศิลป์ และรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร มีโอกาสได้ร่วมร้องเพลงในกลุ่มวงดนตรีของอาจารย์ นาวาตรีปิยะพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (ศิลปินแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2541) มีอาจารย์อวบ สาณะเสน เล่นไวโอลิน และคุณวิสุตา สาณะเสน นักร้องหญิง จากนั้นจึงมีโอกาสดำเนินบันทึกแผ่นเสียง พวงร้อย 1 และพวงร้อย 2 เมื่อปี พ.ศ.2518 เป็นเพลงที่ประพันธ์โดย ท่านผู้หญิง พวงร้อย (สนทวงศ์) อภัยวงศ์ (ศิลปินแห่งชาติปี พ.ศ. 2529) ก่อนเดินทางไปศึกษาที่ประเทศอิตาลี และในขณะเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2518 ได้บันทึกเพลง “หัวใจกับดวงจันทร์” และเพลง “ฝันถึงเธอ” ที่ประพันธ์โดย ครุฑนารถ ถาวรบุตร ต่อมา 2 เพลงนี้ได้ถูกบันทึกเป็นซีดีชุด “เปรียบดาวรักเดือน” ปัจจุบันอายุ 78 ปี ยังทำงานทางศิลปะและการออกแบบอย่างต่อเนื่อง

Pongsak Arayangkoon

Assistant Professor Pongsak Arayangkoon is a retired government official at the Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University. He started working as a government official in 1967 and was granted a scholarship from the Italian government to further his study about the design of theatrical scenes at Accademia di Belle Arti di Roma for 3 years. He held the positions of the Dean of the Faculty of Decorative Arts and the Vice President of Silpakorn University. He participated in the band of Lieutenant Commander Piyaphan Sanitwong Na Ayutthaya (the national artist) as the singer, together with Master Uab Sanasen as the violinist and Khun Wisuta Sanasen as the female singer. Before going to Italy, he had a chance to record the gramophone records namely Phuangroy 1 and Phuangroy 2 in 1975. The songs were composed by Lady Phuangroy (Sanitwong) Apaiwong (the national artist in 1986). In 1975, he also recorded the song “Huajai Kab Duangjan” (Heart and the Moon) and “Fun Tung Ther” (Dreaming of Her) composed by Master Nad Thawornbut. Later, these 2 songs were recorded as the CD called “Priap Dao Rak Duan” (Star and the Moon). Assistant Professor Pongsak Arayangkoon is now 78 years old and still working on art and design.

ศิโยน ดาวรัตนหงษ์

นักร้องเสียงโซปราโน ผู้ได้รับทุนส่งเสริมดนตรีคลาสสิกในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้ขับร้องบทเพลง “แสงหนึ่งคือรุ่งงาม” (เวอร์ชันนักเรียนทุนฯ) และนักศึกษาทุน Talent Scholarship 2014 มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (New York University. NYU Steinhardt)

ศิโยน เริ่มต้นการร้องเพลงด้วยการเป็นนักขับร้องประจำมิสซาเช้าวันอาทิตย์โบสถ์บ้านเซเวียร์ คณะเยสุอิต และขับร้องประจำอยู่ที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก และหลังจากสำเร็จศึกษาที่คณะดุริยางค์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิโยนได้เริ่มเส้นทางการร้องเพลงคลาสสิกอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งการแสดงอุปรากรเดี่ยวโซปราโนในโอราทอรีโอ

ศิโยนเดินทางไปแสดงในประเทศต่าง ๆ มากมายอาทิเช่น ขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ สายฝน กับวง Siam Sinfonietta ที่ Carnegie Hall New York City, USA 2014 ร้องเพลงเปิดงานเทศกาลภาพยนตร์ไทย ณ เมืองคานส์ ๒๐๑๕ ศิโยนยังเป็นนักร้องนักแสดงไทยร่วมสมัย โดยร่วมแสดงกับक्रमานพ มีจำรัส ครูเล็กภัทราวดี มีชูธน โดยได้เดินทางไปแสดงทั้งในประเทศไทย สหรัฐอเมริกาและแคนาดา เป็นสมาชิกกลุ่ม ศิลปะการแสดงไทยร่วมสมัย “สะบัดลาย” จากรายการ Thailand's Got Talents 5 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง นอกจากนี้ศิโยนยังได้รับรางวัล Winner of Siam Kolkarn Classical Singing Contest 2010 และ Winner of Bangkok Opera ASEAN International Singing Competition 2015

Barbara Zion Daoratanahong

Inspired by the beauty of the sacred song, Barbara Zion joined the choir of Jesuit Church near the Victory Monument in Bangkok when she was a teenager. Her first music teacher, Father Augustine Moling S.J., a well-known composer of liturgical songs for Thai Catholic Church, was the first person who encouraged her to develop her talent as a soprano.

Zion is one of scholarship students from the Fund for Classical Music Promotion Under Patronage of HRH Princess Galyani Wattana

As a Thai Lyrical Soprano, Zion has often been sought out by the music organizers to sing both Thai traditional songs as well as a Soprano soloist from famous oratorios and operas.

In 2014, Zion was awarded The Talent Scholarship, majoring in Vocal Performance at Steinhardt School. New York University, New York. During her time in NYC, Zion has been a member of St. Joseph Choir at St. Joseph's Church in Greenwich, NY (Catholic Center NYU) She traveled to perform in many countries such as the USA, France, United Kingdom, South Korea etc.

Zion is also known as a member of famous drama company "SABADLAI" which obtained the second prize from Thailand's Got Talents season 5 (2015). Also Zion was the Winner of Siamkolkarn Classical Singing Contest 2010 and the Winner of Bangkok Opera ASEAN International Singing Competition 2015.

อ.สิทธิชัย เพ็งเจริญ

เริ่มการศึกษาไวโอลินกับ ดร.ภารดี ไตรวิทยาคุณ และ ดร. ประทักษ์ ประทีปะเสน ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากนั้นได้ศึกษาต่อกับ ผศ.พ.อ.ชูชาติ พิทักษากร ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับทุนไปศึกษาต่อกับ Rudolph Werthen และ Henri Rudales ที่ Conservatory of Ghent ณ ประเทศเบลเยียม, Chistroph Poppen และ Ulf Wallin ที่ Detmold Music Academy ที่ประเทศเยอรมัน, Erick Friedman และ Syoko Aki ที่ Yale University

นอกจากนี้ยังได้เรียนไวโอลินเพิ่มเติม กับนักไวโอลิน อาทิ Yuri Marzukevid, Moshe Mervich, Mikahail Kopelman และ Alexander Schneider อ.สิทธิชัยเป็นหัวหน้าวงคนแรกของ Thai Youth Orchestra, เป็นหัวหน้าวงให้กับ Ibycus Chamber Orchestra, Bangkok Symphony Orchestra, National Symphony Orchestra และ Thailand Philharmonic Orchestra เคยร่วมเป็นสมาชิกวง The World Philharmonic Orchestra และเป็นหัวหน้าวง World Symphony Orchestra เป็นนอกจากนั้น อ.สิทธิชัยยังมีผลงานการแสดงเดี่ยวทั้งรูปแบบ Recital และ Concerto อย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันอ.สิทธิชัยอาจารย์ประจำของสถาบันกัลยาณิวัฒนา

Sittichai Pengcharoen

Born in 1966 in Thailand, began studying the violin with Dr. Paradee Traiwittayakul and Dr. Pratak Prateeprasen at the Dramatic Art College of Bangkok, later on continuing his studies with Col. Prof. Choochart Pitaksakorn at Chulalongkorn University.

His early success as a child prodigy gave him many opportunities of solo performance with the most notable Symphony Orchestras in Thailand. He was granted a scholarship to study with Rudolf Werthen and Henri Raudales at the Conservatory of Ghent, Belgium. He then went on to the Detmold Music Academy in Germany to study with Christopher Poppen and Ulf Wallin. He was only special fund students of Erick Friedman at Yale University. He also attended master class with many renowned violinists such as Alexander Schneider, Yuri Mazurkevid, Cyrus Forough, Tekeshi Kubayashi, Clarence Materschough, Lucas David, Shoko Aki, Alberto Lysy, Moche Mervich and Linda Rosenthal.

Sittichai Pengcharoen's performances include series of virtuoso recitals of Bach, Paganini's 24 caprices, Ysaÿe, Ernst and as soloist with orchestras. He has appeared as concertmaster Ibycus Chamber Orchestra, Bangkok Symphony Orchestra, National Symphony Orchestra of Thailand, Thailand Philharmonic Orchestra as well as the World Symphony Orchestra in the Republic of Korea. For many years he was a violin instructor at Chulalongkorn University, Kasetsart University and Mahidol University. He currently holds the position violin professor and artis in residence of Princess Galyani Vadhana Institute of Music

ดร.ทวันรัตน์ มีวงศ์อุโฆษ

ทวันรัตน์สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ ตะวันตก (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) ในปีการศึกษา 2552 และได้รับทุนการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาที่ Portland State University เมือง Portland รัฐ Oregon จากนั้นได้ทำงานเป็นผู้ช่วยอาจารย์ที่ The Ohio State University เมือง Columbus รัฐ Ohio เป็นเวลาสามปี ทวันรัตน์สำเร็จการศึกษาระดับดุริยางคศาสตร์ ด้านการแสดงคลาริเน็ต จาก Boston University เมือง Boston รัฐ Massachusetts ในปีพ.ศ. 2561 โดยได้รับทุนการศึกษาจาก School of Music, Boston University

ทวันรัตน์เคยดำรงตำแหน่งรองประธานด้านการสื่อสารและการตลาด บริษัท International Cultural Promotions ซึ่งเป็นผู้จัดงานมหกรรมการแสดงศิลปะและดนตรีนานาชาติ กรุงเทพฯ ปัจจุบันทวันรัตน์เป็นอาจารย์ประจำ ณ สถาบันดนตรีกัลยาณวัฒนา และนักคลาริเน็ตประจำวง Royal Bangkok Symphony Orchestra

Dr. Tawanrat Mewongukote

Tawanrat Mewongukote graduated from the Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University (First Class Honors) in 2009. She received a scholarship to pursue graduate studies at Portland State University in Portland, Oregon. Tawanrat completed her doctoral degree in clarinet performance with a scholarship from the School of Music, Boston University. During her time in the United States, she worked as a Boston University Wind Ensemble manager, performed with numerous ensembles, and made many recordings with various bands and orchestras. The albums are available on CD, Spotify, and Apple Music.

Tawanrat was a Vice President, Marketing and Communication at the International Cultural Promotions Company, organizing Bangkok's International Festival of Dance & Music. Currently, she is a full-time lecturer at Princess Galyani Vadhana Institute of Music and a clarinetist at the Royal Bangkok Symphony Orchestra.

ผศ.สุรพงษ์ บ้านไกรทอง

เริ่มเรียนดนตรีไทยเมื่ออายุ ๑๑ ปี โดยเริ่มเรียนขลุ่ยเพียงออเป็นเครื่องดนตรีชิ้นแรก จากนั้นจึงศึกษาซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย จะเข้ ปี่ใน ข้องวงใหญ่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม การขับและขยับกรับเสภาตามลำดับ ในปี ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๘ ได้รับรางวัลชนะเลิศ วงดนตรีไทยชิง ถ้วยพระราชทาน จัดโดยกองบัญชาการทหารสูงสุด ในปี ๒๕๔๙ ได้รับรางวัลชนะเลิศ การบรรเลงเดี่ยวซอสามสาย ระดับประชาชน จากการประกวดดนตรีไทย ระดับประชาชน จัดโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง

การศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับ ๒ จากสาขาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจาก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาดนตรีไทยศึกษา ภาควิชาดนตรีไทย วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีผลงานในการบรรเลงดนตรีไทยในงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้บรรเลงและประพันธ์ดนตรีประกอบฉากในละครโทรทัศน์หลายเรื่อง เป็นผู้ฝึกสอนนักเรียน นักศึกษาจนได้รับรางวัลจากการประกวดดนตรีไทยระดับชาติ ระดับภูมิภาคหลายรายการ เป็นประธานกรรมการและกรรมการการประกวดดนตรีไทยระดับชาติ รวมถึงการประเมินหนังสือตำราแบบเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประเมินผลงานต้นแบบของครูในสังกัด สพฐ. และผู้ร่างเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพช่างผลิตเครื่องดนตรีไทยของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ

Asst. Prof. Surapong Bankrithong

Surapong Bankrithong has learned the Thai musical instrument since he was 11 years old, by starting the first Thai Musical Instrument; Thai flute (Klui Phieng Or). Then he continued learning fiddle beetle (Saw Duang), Alto Fiddle (Saw U), Three-Stringed Fiddle (Saw Sam Sai), Wind Instrument (Pi Nai), Grand Gong (Khong Wong Yai), Alto Xylophone (Ranat Ek), Alto Bamboo Xylophone (Ranat Tum), singing and laying wooden rhythm instrument (Traditional Thai Sepaa). In 2002 and 2005, he won the first prize award of Thai Musical Band for the Royal Trophy which was organized by The Supreme Command. In 2006, He also won the first prize award for a solo performance of Three-Stringed Fiddle (Saw Sam Sai) of the People's Level which was organized by Ramkhamhaeng University.

Graduated in the bachelor level at 2nd class honors from Music Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University, also master's degree and a doctorate degree from Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University.

Currently, He is the assistant Professor of the Department of Thai Music Studies Department of Thai Music College of Music, Bangsombetchaopraya Rajabhat University. He has done a lot of work in playing Thai Music in various events both in Thailand and abroad. He has played and composed the background music for many television series. He has been also the trainer for students until received awards from the national Thai music contest, and regional level. He also was the chairman and committee of the national Thai music contest, including the assessment of textbooks for secondary school, the assessing the prototype of teachers under the OBEC and he also drafted the professional standards assessment criteria for Thai Musical instrument manufacturing institutions of the Institute of Professional Qualification.

ชวลิต ลีนาบัว

ชวลิต ลีนาบัวเริ่มเรียนดนตรีไทยเมื่ออายุ ๙ ปี ในระดับประถมศึกษา เครื่องดนตรีไทยชิ้นแรกที่ได้ฝึกคือ จะเข้ จากนั้นจึงได้ศึกษาซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย ขับร้องไทยตามลำดับ ได้รับรางวัลชนะเลิศ (๒ ปี) การประกวดเดี่ยวซอด้วง ระดับมัธยมศึกษา การประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓๕ และครั้งที่ ๓๗ ซึ่งถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดเดี่ยวซอด้วง และซอสามสาย ระดับอุดมศึกษา โครงการประกวดเดี่ยวดนตรีไทยเพื่อพัฒนาทักษะแก่เยาวชน ระดับชาติ ครั้งที่ ๔ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ในปี ๒๕๖๓ ได้รับรางวัลเยาวชนต้นแบบด้านดนตรีไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ ๕ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประจำวิชาดนตรีไทยที่โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยควบคุมการฝึกซ้อม วงสังหาราช ได้เข้าร่วมการประกวดดนตรีไทยระดับชาติ และมีผลงานในการบรรเลงดนตรีไทยในงานต่าง ๆ

Chawalit Leenabua

Chawalit Leenabua has learned the Thai musical instrument since he was 9 years old during primary school, by starting the first Thai Musical Instrument; Thai Lute (Ja Khe), then continued learning fiddle beetle (Saw Duang), Alto Fiddle (Saw U), and Thai music singing respectively. He won the first prize award (2 years), single solo performance of fiddle beetle (Saw Duang) on the secondary level, Thai Musical contest on the

student level of eastern region # 35 and #37 for the Royal Trophy of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at Burapha University, also won the first prize award for single solo performance of fiddle beetle (Saw Duang) and Three-Stringed Fiddle (Saw Sam Sai) on the higher education level, Thai Music Solo contest for youth skills development at the 4- national level at Uttradit Rajabhat University.

In 2020, He also received the young model award for Thai music of the Royal Trophy of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn which was organized by the Department of Cultural Promotion. Currently, he is studying in the fifth year of teaching professional experience at Thai music class at Wat Sing Secondary School, Bangkok. He is also the assistant to control the rehearsal of the Singharat band, also participated in the national Thai national music contest and has worked in playing Thai music in various events.

ณัฐวุฒิ บัวนง

ณัฐวุฒิ บัวนง เริ่มเรียนดนตรีไทยเมื่ออายุ ๑๓ ปี โดยเริ่มเรียนระนาดเอกกับคุณครูนพดล ทองสุน จากนั้นได้ศึกษาเครื่องดนตรีไทยเพิ่มเติม ได้แก่ ขลุ่ยเพียงออ ขิม ซอด้วง ซออู้

ณัฐวุฒิสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๕ สาขาดนตรีไทยศึกษา ภาควิชาดนตรีไทย วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ณ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ และเป็นครูสอนพิเศษประจำ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น)

Nuttawuth Buanung

Nuttawuth Buanung has learned the Thai musical instrument since he was 13 years old, by starting with the first Thai Musical Instrument; Alto Xylophone (Ranat Ek) with teacher Nopadol Thongsun, then continued learning the additional Thai music instrument; ; Thai flute (Klui Phieng Or), Chinese Cymbalo (Khim), fiddle beetle (Saw Duang), Alto Fiddle (Saw U).

Nuttawuth graduated the upper secondary school from Pibulprachasan School. Currently, he is studying at the fifth year of Thai Musical Study, Thai Musical Instrument Faculty, College of Music, Bansomdetchaopraya Rajabhat University. Currently, he is the teaching professional experience trainee at Pibulprachasan School, and also the regular tutor at Bangkok Youth Center (Thai-Japanese).

ธเนศ มลิชู

ธเนศ มลิชูเริ่มเรียนดนตรีไทยเมื่ออายุ 11 ปี โดยเริ่มเรียน กลองแขกตัวผู้เป็นเครื่องแรก ต่อมาได้มีโอกาส ในการเรียนเครื่องดนตรีประเภท พิณ ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ข้องวงเล็ก ข้องวงใหญ่ และมีโอกาสศึกษาเครื่องดนตรีประเภท เครื่องสาย ได้แก่ จะเข้ ซอด้วง ซออู้ ขิม ซลุ่ม

ธเนศสำเร็จการศึกษาระดับประถมจากโรงเรียนเทศบาลวัดโคกสะทอน และสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนทุ่งสง ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาดนตรีไทยศึกษา วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา ปัจจุบันเป็นนักศึกษาประสบการณ์สอนวิชาซีพครู โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

ธเนศได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานนักศึกษา ประจำภาควิชาดนตรีไทย ประจำปี 2564 วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและมีผลงานในการบรรเลงดนตรีไทยในรายการต่าง ๆ และเป็นผู้ช่วยควบคุม การฝึกซ้อมวงสังหาราช โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

Thanet Malichu

Thanet Malichu began to learn Thai music at the age of 11. His first musical instrument was a double-headed drum. Later, he learned more of Thai musical instruments including alto xylophone, alto bamboo xylophone, Khong Wong Lek, Khong Wong Yai as well as string instruments including lute, treble fiddle, Thai hammered dulcimer and flute.

Thanet graduated a primary school level from Wat Khok Satorn School and a high school level from Thungsong School. He is currently a 4th-year student of Thai Music Studies Program, the College of Music, Bansomdetchaopraya Rajabhat University and is a student teacher at Mathayomwatsing school.

Thanet was appointed as the Student Council President of the Department of the College of Music, Bansomdetchaopraya Rajabhat University in 2021. He has participated in several Thai musical instrument plays and is an assistant in rehearsing the Singharat Band of Mathayomwatsing school.

ดร.อภิชาติ อินทรวิศิษฐ์

ดร. อภิชาติ อินทรวิศิษฐ์ ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการดนตรีคลาสสิกให้กับวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพนับตั้งแต่ปี 2532 อีกทั้งเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์และพิธีกรเวทีด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับงานสำคัญของงานรัฐและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ผลงานชิ้นสำคัญคือการดำเนินรายการคีตมหาราชนิพนธ์ ในการออกแสดงที่กลุ่มประเทศอาเซียน เอเชียตะวันออกไกล และยุโรป อีกทั้งการบรรยายประกอบการแสดง โขน ณ เดอะรอยัล อัลเบิร์ตฮอลล์ กรุงลอนดอน เมื่อเดือนมิถุนายน 2558 ในโอกาสฉลอง 500 ปีความสัมพันธ์ไทย-อังกฤษ และ การแสดง โขน ชิดนียีโอเปร่าเฮาส์ ณ นครชิดนียี เมื่อเดือนสิงหาคม 2560

ด้วยบทบาท หน้าที่และคุณสมบัติในงานดำเนินรายการดังกล่าว และการจรรโลงศิลปวัฒนธรรมของชาติ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมอบรางวัล “วัฒนธรรมคุณากร” แก่ ดร.อภิชาติฯ เมื่อปี 2563

อภิชาติเป็นลูกศิษย์เปียโนของอาจารย์ปิยะพันธ์ สนิทวงศ์ฯ และอาจารย์วิชรีณี พุทธสุกร์ มาร์ชาโรลี โดยเรียนถึงระดับ ATCL

อภิชาติเป็นนิสิตเก่ารุ่น 32 ของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาปริญญาโทวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยลองไอแลนด์ มลรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ก่อนกลับมาอภิชาติทำงานกับบริษัทเอกชนสองสามแห่งเป็นเวลา 14 ปี แล้วจึงไปเรียนปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์ กับมหาวิทยาลัยไอโฮโอ สหรัฐอเมริกา จนสำเร็จการศึกษาในปี 2547 ปัจจุบันอภิชาติเป็นอาจารย์อาวุโสประจำบัณฑิตวิทยาลัยภาคบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Apichart Intravisit

Recognized in “The Watana Khunathorn Award” by Ministry of Culture in 2020, Apichart Intravisit has been a familiar face as emcee, presenter, script writer, and speaker for cultural and classical music circles in Thailand since 1990s. His contribution as compere to a variety of arts and cultural events has been staged both at home and abroad, more notably at Royal Albert Hall in 2015 and Sydney Opera House in 2017 for the Khon Masked Dance.

Holder of ATCL Diploma in piano performance, Apichart studied piano with the late Lt. Commander Piyabhand Snidwongse, RTN, and Mrs. Vicharini Mazarolli during 1970s.

Apichart earned Bachelor of Political Science from Chulalongkorn University in 1983, and Master of Public Administration from Long Island University, New York, USA, in 1986. He returned home to work in a few private corporations for 14 years before he pursued a doctoral study of Rhetoric at Ohio University, which was completed in 2004.

Dr. Intraivist is currently a senior lecturer of MBA programs in Creative Communication and Music Business, at Assumption University, Thailand.

ผศ.ดร.ชญพงษ์ ทองสว่าง

ชญพงษ์ ทองสว่าง อาจารย์ประจำสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางด้านดนตรีวิทยาที่มหาวิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง แห่งกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย (University of Music and Performing Arts Vienna, ๒๕๕๘) อีกทั้งได้ศึกษาควบคู่ไปในระดับ Postgraduate ที่ Anton Bruckner Private University ที่เมือง Linz ประเทศออสเตรีย โดยได้เรียนเปียโนกับ Prof. Dr. Margit Haider-Dechant และได้เรียน Pianoforte ในชั้นเรียนของ Wolfgang Brunner

ชญพงษ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททั้งด้านการแสดงดนตรี (Music Performance, ๒๕๕๑) และด้านการสอนดนตรี (Music Pedagogy, ๒๕๕๓) จากมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งกรุงเบิร์น (Bern University of the Arts) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเรียนเปียโนกับ Tomasz Herbut เรียนการเล่นเครื่องดนตรีโบราณ Harpsichord กับ Dirk Börner และเรียนการเล่น Pianoforte กับ Edoardo Torbianelli

ชญพงษ์เริ่มต้นเรียนเปียโนครั้งแรกเมื่ออายุ ๗ ปี และได้เรียนกับอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ (๒๕๓๘ - ๒๕๔๗) ชญพงษ์ได้เข้าแข่งขันหลายรายการและได้รับรางวัลหลายครั้ง เช่น รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโน ณัฐ สตูดิโอ (๒๕๔๐) รางวัลดีเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงนานาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑ ณ ประเทศญี่ปุ่น (๒๕๔๓) รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงแห่งประเทศไทย (๒๕๔๕) และรางวัลที่ ๓ จากการแข่งขันดนตรีนานาชาติครั้งที่ ๑๘ ณ เมือง Cortemilia ประเทศอิตาลี (๒๕๕๓)

นอกจากความสามารถทางด้านดนตรีแล้ว ชญพงษ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี ๒๕๔๗

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang

Chanyapong Thongsawang, Thai pianist and musicologist, received his PhD in musicology at the University of Music and Performing Arts Vienna in 2015. Parallel to his PhD studies, he was a postgraduate piano student of Prof. Dr. Margit Haider-Dechant and took part in a fortepiano class of Wolfgang Brunner at the Anton Bruckner Private University in Linz, Austria. Currently, he is a full-time lecturer and Assistant to the President for Foreign Affairs at Princess Galyani Vadhana Institute of Music.

Chanyapong was a piano student of Nat Yontarak in Bangkok from 1995 to 2004. Further study

followed at Bern University of the Arts in Switzerland with Tomasz Herbut. He also took harpsichord lessons with Dirk Börner and fortepiano lessons with Edoardo Torbianelli. Moreover, he attended a conducting class with Dominique Roggen and Ludwig Wicki. He obtained master's degrees both in Music Performance (2008) and Music Pedagogy (2010) there.

Chanyapong won the first prize from the 5th Nat-Studio Piano Competition in Bangkok in 1997. He received the excellent prize from the First International Chopin Piano Competition in Asia held in Japan in 2000. Two years later he won the first prize from the 6th Chopin Piano Competition in Bangkok. In 2010, he received the third prize from the 18th International Music Competition Citta di Cortemilia in Italy.

Apart from his musical talent, he graduated with a bachelor's degree in Electrical Engineering at Chulalongkorn University.

ขอขอบคุณ

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา

รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง

คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.ดร.ณัฏฐา พันธุ์เจริญ

ดร.จิระเดช เสตะพันธุ์

อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

อ.พัฒนพงศ์ แสงธรรม

นักดนตรี

อ.ไกรรัตน์ พิทักษ์เจริญ

ดร.กรวิช เทพหัสดิน ณอยุธยา

ผศ.พงศ์ศักดิ์ อารยางกูร

อ.ศิโยน ดาวันตันทงษ์

อ.สิทธิชัย เพ็งเจริญ

ดร.ตะวันรัตน์ มีวงศ์อุโฆษ

ผศ.สุรพงษ์ บ้านไกรทอง

ชวลิต ลีนาบัว

ณัฐวุฒิ บัวนัง

ธเนศ มลิชู

ดร.อภิชาติ อินทรวินิชย์

ทีมงานบันทึกการแสดง

นายฤทธิชัย เพชรมนินทร์

นางสาวอรภา แก้วฟอง

นายพลภัฏฐ์ ปวรวิสันต์

ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้

ស្រ-ប្រសិទ្ធិ-ស័ព្ទា សីលប្រយោល
เพลงละครเวที
ผกาวัลย์

Sorn-Prasidh-Ladda Silapabanleng:
Phakavali Theatrical Songs

ច័យយង់ តង់ស្វាង, ប៊ែម
Chanyapong Thongsawang, piano

សាមស័មប័ណ្ណ	Eternal Bonds
ឥរាមសុប	Sorrowful Tears
ច្រងាមវិធាងវ៉ា	Chomngam Wiengfa
រួនរុះរុយ	Ruen Raruay
ខ្មោចសាគរាយ	Khaek Sarai
ខ្ញុំម្នាចត្រងទី	Oh My Sweetheart
ច្រងទីច្រងាម	Tortured Heart
ស្រងាម	Winter Wind
ច្រងទីស័កត្រង	Have a Heart Just Once
ខ្ញុំរក	Oh Love
ខ្ញុំប្រើប្រាស់	To be a Woman
ស្រងាមរងរក	In Love in Vain